

UDOMSAHN นิตยสารวัฒนธรรม

อุดมศิลป์

ปีที่ 90 ปีที่ ๙๐ สมุดที่ ๒๖ 2553/2010 ๙๙๙ 49 บาท





DO UNTO OTHERS
AS YOU WOULD HAVE THEM
DO UNTO YOU

Thomas More

พระประสงค์ของสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 ประจำปี 2010

เดือนพฤศจิกายน

เพื่อผู้ศรัทธาเสพติดและสิ่งเสพติดอื่นๆ จะสามารถเปลี่ยนแปลงชีวิต
อย่างถอนรากถอนโคน อาศัยความช่วยเหลือจากพระเยซูเจ้า
ผู้ทรงไถ่กู้ให้รอด ด้วยการสนับสนุนของชุมชนคริสตชน



อันเนื่องมาจาก

ผมคิดถึงพระเยซูเจ้าเสด็จไปตามทุ่งนาแล้วบรรดา
อัครสาวกหิวจึงเด็ดรวงข้าวมาเคี้ยวกิน (ลก 6:1-5)
หรือพระเยซูเจ้าทรงทอดพระเนตรนาข้าวสุกเหลือง
สีทอง แล้วพระองค์ตรัสเป็นคำเปรียบเทียบกับว่า “ข้าวที่
จะเก็บเกี่ยวมีมากแต่คนงานมีน้อย จงวอนขอเจ้าของนา
ให้ส่งคนงานมาเก็บเกี่ยวข้าวของพระองค์เถิด” (มธ 9:37-
38)

“หยิบเคียวด้วยใจ เกี่ยวไปกลางทุ่งสีทอง
มากมายถ่ายทอดของทรัพย์ในดิน ลินในน้ำ
ผู้ที่หว่านด้วยน้ำตา จะเก็บเกี่ยวด้วยเสียงเพลง
ผู้ที่หว่านด้วยน้ำตา จะเก็บเกี่ยวด้วยเสียงเพลง
(สดด 126:5-6)

“ทุ่งนาสีทอง สุกเหลืองยามนี้
ข้าปลื้มฤดี ฤดูแห่งการเก็บเกี่ยว
ในอดีตข้าฝัน ถึงวันที่จะเป็นเช่นนี้
หว่านไถพลิกดิน รอฝนสุดท้าย
ม่านเมฆทะมึน หยาดเพชร พรหมพราว
ยามต้นหรือหลับไหล หัวใจยังเปี่ยมล้นด้วยหวัง”
(กลับไปอ่าน * อีกครั้งหนึ่ง)

(อ่านต่อหน้า 56)

ปกหน้า

สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 ทรงพักก่อนอิริยาบถ
บนเก้าอี้ก่อนไม้ริมน้ำ แถบพระราชวังฤดูร้อน กัสแตล กันดอลโฟ
(อ่านเรื่อง “พระราชวังฤดูร้อน กัสแตล กันดอลโฟ” ได้ในอุดมสาร
ฉบับที่ 36 วันที่ 5-11 กันยายน 2010 หน้า 11)

เดือนพฤศจิกายนนี้ เป็นเดือนที่เราจะจบปีพิธีกรรม และยังเป็น
เดือนระลึกถึงวิญญาณผู้ล่วงลับไปแล้วทุกดวง ทั้งช่วงสิ้นปีและ
หวนคิดถึงคนตาย การมองคุณภาพสมเด็จพระสันตะปาปาทรงนั่งพัก
ริมน้ำ ยามเย็น คงสื่อความหมายอะไรเกี่ยวกับชีวิตให้แก่ผู้อ่านบ้าง

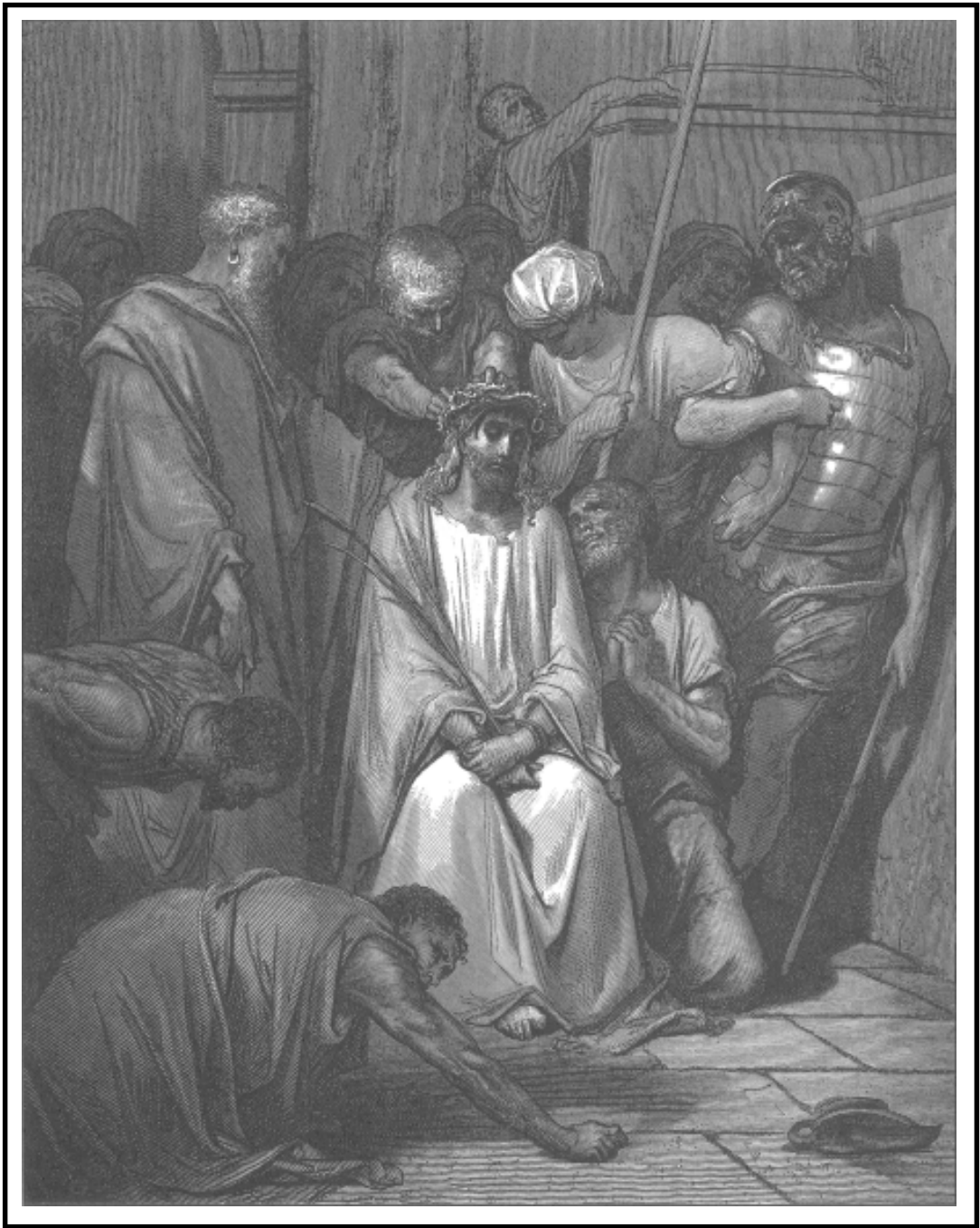
*“ไอ้ชีวิตคน สู้ทนจนลมหายใจสุดท้าย
ยามบ่าของชีวิต พอลู่เพียงนิด ไม่คิดจะทอดลอย
วันเวลาแสนงาม ทาบทาฟากฟ้าแดนไกล
โปรยปรายให้ชื่นใจ คุจฝนไล่ให้ชุ่มชื้นแผ่นดิน”

วิสัยทัศน์ ประชากรของพระเจ้าร่วมเป็นหนึ่งเดียวในความรัก แสวงหา ติดตามและประกาศพระเยซูคริสตเจ้า

พันธกิจ พระศาสนจักรในประเทศไทย มุ่งอุทิศตนฟื้นฟูชีวิตให้สนิทกับพระคริสตเจ้า โดยอาศัยพระวาจาและศีลศักดิ์สิทธิ์
เป็นหนึ่งเดียวร่วมมือและแบ่งปันซึ่งกันและกัน แสวงหาคุณค่าพระอาณาจักรในบริบทสังคม เสวนาฉันทน์พี่น้อง
กับผู้มีความเชื่ออื่น ประกาศพระเยซูคริสตเจ้า และเป็นประจักษ์พยานด้วยการดำเนินชีวิตเรียบง่าย รักและ
รับใช้ประชาชน โดยเน้นผู้ยากไร้

วัตถุประสงค์

- เพื่อเป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่าง พระสงฆ์ นักบวช และฆราวาสทั่วไป
- เพื่อเสนอข่าวสาร บทความ สารคดี บันทึกคดี บทความที่มีคุณค่าต่อชีวิตตามจิตตารมณ์ของพระวรสาร
- เสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนในด้านศาสนา สังคมและวัฒนธรรม



ภาพพิมพ์โลหะ
โดย : กุสตาฟ โดเร

พวกเขาเอาหนามมาสานเป็นมงกุฏ สวมพระเศียร

มธ 19:1-5

ปีลาตเป็นผู้ว่าราชการชาวโรมัน ที่จักรพรรดิซีซาร์ส่งมาปกครองชาวยิวในดินแดนปาเลสไตน์สิ่งหนึ่งที่ท่านต้องทำให้สำเร็จให้ได้ก็คือควบคุมชาวยิวมิให้ออกจลาจลและเป็นกบฏตามความเป็นจริงปีลาตต้องเหน็ดเหนื่อยจากการก่อกบฏของชาวยิวมิใช่น้อย ทุกครั้งที่จับตัวหัวหน้าผู้ก่อกบฏได้ก็จะลงโทษอย่างสาหัสเพื่อมิให้เป็นเยี่ยงอย่าง

แต่กรณีของพระเยซูเจ้าไม่ใช่ ปีลาตพบว่าพระองค์มิได้มีบุคลิกของหัวหน้าผู้ก่อกบฏแต่อย่างไรไม่ มีสิ่งใดบ่งว่าพระองค์จะกบฏต่อซีซาร์ตามข้อกล่าวหาของชาวยิวที่ว่าพระองค์ตั้งตัวเป็นกษัตริย์เท่าจักรพรรดิแต่ก็ไม่รู้จะทำอะไร เพราะพระเยซูเจ้าไม่ทรงปฏิเสธกลับตรัสตอบว่า พระองค์เป็นกษัตริย์จริง และอาณาจักรของพระองค์มิใช่โลกนี้ (ยน 18:33-38) ปีลาตก็เลยไม่สามารถจะปล่อยพระองค์ ด้วยความกลัวชาวยิวจะยิ่งก่อกบฏหนักเข้าจึงหาทางออกง่ายๆ โดยให้เขียนพระองค์บ้างเพื่อหวังให้ชาวยิวพอใจแล้วเลิกรอกัน

พวกทหารโรมันไม่รู้จักพระเยซูเจ้าว่าเป็นใคร คิดว่าเป็นหัวหน้าผู้ก่อกบฏที่เคยจับตัวมาก่อนๆ จึงเขียนและลบหลู่พระเยซูเจ้าอย่างเดียวกับที่เคยทำกับคนอื่นๆ อย่างโหดเหี้ยม และล้อเลียนพระองค์ว่าถ้าเป็นกษัตริย์ก็ต้องมีคทาโดยนำมาไว้ให้พระองค์ทรงถือ และนำเสื้อคลุมสีแดงมาห่มพระองค์เช่นกษัตริย์ของชาวโรมัน เอาหนามมาสานเป็นมงกุฏสวมพระเศียรพาดันก้มกราบไหว้ ล้อเลียนพระองค์และตบพระพักตร์พระองค์

ข้าแต่พระเจ้า...ปีลาตไม่กล้าเอาตำแหน่งหน้าที่ตนเองที่มีมาเลี้ยงช่วยพระเยซูเจ้า ทั้งๆ ที่รู้ว่าพระองค์ไม่ผิด และเมื่อให้เขียนพระองค์หวังว่าชาวยิวจะพอใจเลิกรอกัน เมื่อชาวยิวไม่พอใจต้องการให้ตรึงกางเขน ปีลาตก็ยอมปล่อยให้พวกเขาทำตามต้องการ แต่พระองค์เองทรงเอาชีวิต พระนาม และพระเกียรติยศ มาแลกเพื่อช่วยเหลือให้เราให้พ้นบาป ลูกขอโทษต่อความเห็นแก่ตัวและบาปความผิดที่มิได้ยืนอยู่ข้างพระองค์เมื่อต้องยืนยันความจริงขอทรงยกโทษแก่ลูกด้วยเทอญ ✠

พูดเรื่องความเป็นความตายในงานมหกรรมหนังสือ

งานมหกรรมหนังสือระดับชาติครั้งที่ 15 ในปีนี้สำนักสิ่งพิมพ์คาทอลิกแห่งประเทศไทยอีกครั้ง เป็นครั้งที่ 7 แล้ว หลายคนบอกว่าปีนี้คนน้อย คำนี้ได้ยินทุกปีเลย แต่ในความเป็นจริงก็คือ งานหนังสือระดับประเทศมี 2 ครั้งในรอบปี คนน้อยเป็นอีกประเด็น แต่เมื่อมีแค่ 2 งาน จะน้อยจะมาก เราก็ต้องไปร่วมสร้างกระแส และกระตุ้นการอ่านในฐานะคนทำสื่อ และสื่อที่ชื่อว่า “สิ่งพิมพ์”

การเดินทางไปร่วมประชุม “สิ่งพิมพ์คาทอลิกโลก” ที่นครรัฐวาติกัน ประเทศอิตาลี ในช่วงต้นเดือนตุลาคมที่ผ่านมาทำให้เราตระหนักซึ้งว่า ถ้ามีคนบอกว่าเพลงร็อกไม่มีวันตาย ผมก็เชื่อว่าเราสามารถพูดได้เหมือนกันว่า “สิ่งพิมพ์ไม่มีวันตาย” วันตายของคุณหมายถึงอะไร ยอดพิมพ์จะลดน้อยลง จนในที่สุดก็ไม่มีใครคิดอยากจะทำอีกแล้ว หรืองานพิมพ์จะอยู่คู่โลกไป สิ่งพิมพ์จะเป็นตัวบันทึกประวัติศาสตร์ไว้ได้อย่างดีเยี่ยม ตัวพิมพ์ที่บอกเล่ายุคสมัย วิธีการพิมพ์ รูปและเรื่องราว สารพัดสารเพที่ออกมาจากงานพิมพ์ แค่นี้ก็ไม่ตายแล้วครับ

การสัมมนาสิ่งพิมพ์คาทอลิกโลกบอกกับผู้ร่วมประชุมว่า สิ่งที่สำคัญคือเราใช้อะไรเป็นเครื่องมือ และเราใช้อะไรเพื่ออะไร เราใช้อุปกรณ์ทุกอย่างในโลกใบนี้เป็นเครื่องมือบอกว่าพระเป็นเจ้า เก่ง และรักมนุษย์ เราใช้ออกาสที่มีการวิวัฒนาการของเทคโนโลยี เพื่อบอกว่า โอกาสยังมีอยู่เสมอ เครื่องมือและโอกาส จึงบอกสิ่งเดียวกันก็คือ ความรักไม่สุดสิ้นของพระ และความจริงต้องแท้ อันเป็นสัจธรรมจากคำสอนของพระศาสนจักร ด้วยจิตคารวะความหลากหลายของความเชื่อ และแม้ธรรมชาติที่มีการประทับของพระคุณเดียวกัน

จริงๆ แล้วผมเป็นคนไม่ชอบจดจำอดีตเพื่อบ่นทอนปัจจุบัน แต่ก็มักไม่ลืมอะไรง่ายๆ เหมือนกัน เมื่อตั้งต้นงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ มีเสียงรอบด้านถึงการออกบูธว่า ไม่คุ้ม แต่ 7 ครั้ง กับช่วงเวลา 3 ปีครึ่งได้พิสูจน์ให้เห็นว่า นอกจากคุ้มแล้ว ยังคุ้มเกินคาด เรามีความร่วมมือกันอย่างเห็นได้ชัดในภาคปฏิบัติ เครื่องช่วยที่เข้มแข็ง และการประสานงาน เราได้อาสาสมัครมาช่วยขายหนังสือ ซึ่งเป็นเยาวชนหรือผู้ใหญ่ที่สนใจร่วมงานแพร่ธรรมกับเรา เราได้เวทีทำหนังสือ ทำสิ่งพิมพ์ ไม่ได้ทำกันๆ ในออฟฟิศ แต่ต้องนึกถึงตลาดที่ใหญ่กว่านั้น คือสังคมไทยในภาพรวม เรามีคนรู้จัก ติดตาม ถามไถ่ เรามีกิจกรรมต่อเนื่องร่วมสนุกเล็กๆ น้อยๆ เช่นจับสลากผู้โชคดีที่อาจจะจับจ่ายหนังสือของเราด้วยจำนวนเงินมากสักหน่อย และปีนี้จากสื่อสมัยใหม่บนโลกไซเบอร์ เรามีพลังอุดมสารแฟนคลับเฟซบุ๊กมาร่วมกันสรรค์สร้างการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องไม่ให้เกิดสะดุด มีกำลังใจ มีการตั้งกล่องทำบุญสำหรับผู้ประสบอุทกภัยไม่น่าเชื่อว่าเราได้ยอดเงินบริจาค ถึง 8,000 กว่าบาท และเช็คเงินสดอีก 10,000 บาท รวมทั้งการสนับสนุนอุปกรณ์อย่างอื่น เช่น ยา รวมทั้งผู้ปกครองของโรงเรียนหนึ่งก็โทรมาอยากร่วมด้วยช่วยกันแบ่งปัน ฯลฯ ผมสาธยายไม่หมดหรอกครับ

“สิ่งพิมพ์ไม่มีวันตาย” อาจเป็นคำที่พูดเกินจริง เพราะใดๆ ในโลกล้วนอนิจจัง แต่เมื่ออุปกรณ์ถูกเปลี่ยนและพัฒนาไปแค่ไหน กิจกรรมที่เกี่ยวกับการพิมพ์จะหลากหลายมากมายเพียงใดก็สุดแล้วแต่ มันได้พิมพ์เรื่องราวความรักของพระลงในจิตใจของผู้คนไปหมดแล้ว สิ่งเหล่านี้แหละครับ ที่ผมบอกว่า “มันไม่มีวันตาย หรือสูญสิ้นไปจากใจของคน”

บรรณาธิการบริหาร

อุดมตาแป๊ะ

ประธานสื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย :
พระคุณเจ้าประธาน ศรีคารุณศิริ

คณะกรรมการที่ปรึกษา :

ภราดาหลุยส์ ชาแนล,
อ.ประคิม ชุมสาย ณ อยุธยา,
อ.ชัยณรงค์ มนเทียรวิเชียรฉาย

เจ้าของ :

คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง
(ในนามสภาพระสังฆราชคาทอลิก
แห่งประเทศไทย)

บรรณาธิการ ผู้พิมพ์-ผู้โฆษณา

ผู้อำนวยการและจิตตากร :

คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง

บรรณาธิการบริหาร :

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

หัวหน้ากองบรรณาธิการ :

วัชร กิจสวัสดิ์

กองบรรณาธิการ :

เสกสรร กองคำ

อุดมสานต์

นิตยสารคาทอลิกรายเดือน

กำนำรุงปีละ 400 บาท

ธนาณัติในนามซิสเตอร์ศรีนทิพย์ กิจสวัสดิ์
ส่งจ่าย ป.ณ.ยานนาวา 10120

สำนักงาน :

122/11 ซ.นาคสุวรรณ ถ.นนทบุรี
แขวงช่องนนทบุรี เขตยานนาวา
กรุงเทพฯ 10120

โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1801

โทรสาร : 0-2681-3900 ต่อ 1802

CATHOLIC PRESS OF THAILAND
UCIP/SEACPA (THAILAND)

122/11 Soi Nak Suwan, Nonsi Rd.,
Chong Nonsi, Yan Nawa,
Bangkok 10120 Thailand.

Tel. 66-2681-3900 ext. 1801

Fax : 66-2681-3900 ext. 1802

E-mail : thcatcom@loxinfo.co.th

Website : www.udomsarn.com

พิมพ์ที่ :

โรงพิมพ์อัสสัมชัญ โทร. 0-2235-1045

เพลง :

บริษัท วี.ไอ.พี. โทร. 0-2683-5544-5

สารบัญ

สกุ๊ป/บทความพิเศษ/สัมภาษณ์

- 6 ชีวิตประวิติย่อของคุณพ่อบอสโก
- 12 เมื่อพ่อบอสโก มาเมืองไทย
- 19 ศาสนสัมพันธ์คือชีวิต...งานสำคัญเร่งด่วน แห่งยุคสมัย
ปัจจัยเพื่อสันติสุขของมนุษย์
- 31 คุณพ่อเทวคาถุกทุ่ง อังเยโล กัมปาญอลี ...

พระคัมภีร์

- 37 กว่าจะเป็นนักบุญ
- 40 วันละก้าวกับพระเยซู

ชีวิตคริสตชน

- 42 ข้างธรรมาสัน
- 43 เรื่องเล่าของชานา
- 44 ซ่อนไว้...ในจังหวะชีวิต
- 46 ระหว่างเดือน
- 51 ได้ตามโค้งตะวัน
- 55 คุยกับเกิ้ลซกร
- 58 บันทึกธรรมทูต
- 62 คู่มือ
- 63 ผ่านมา 55 ปี พอลจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง
- 66 นานาอาชีพ

ศิลปะ

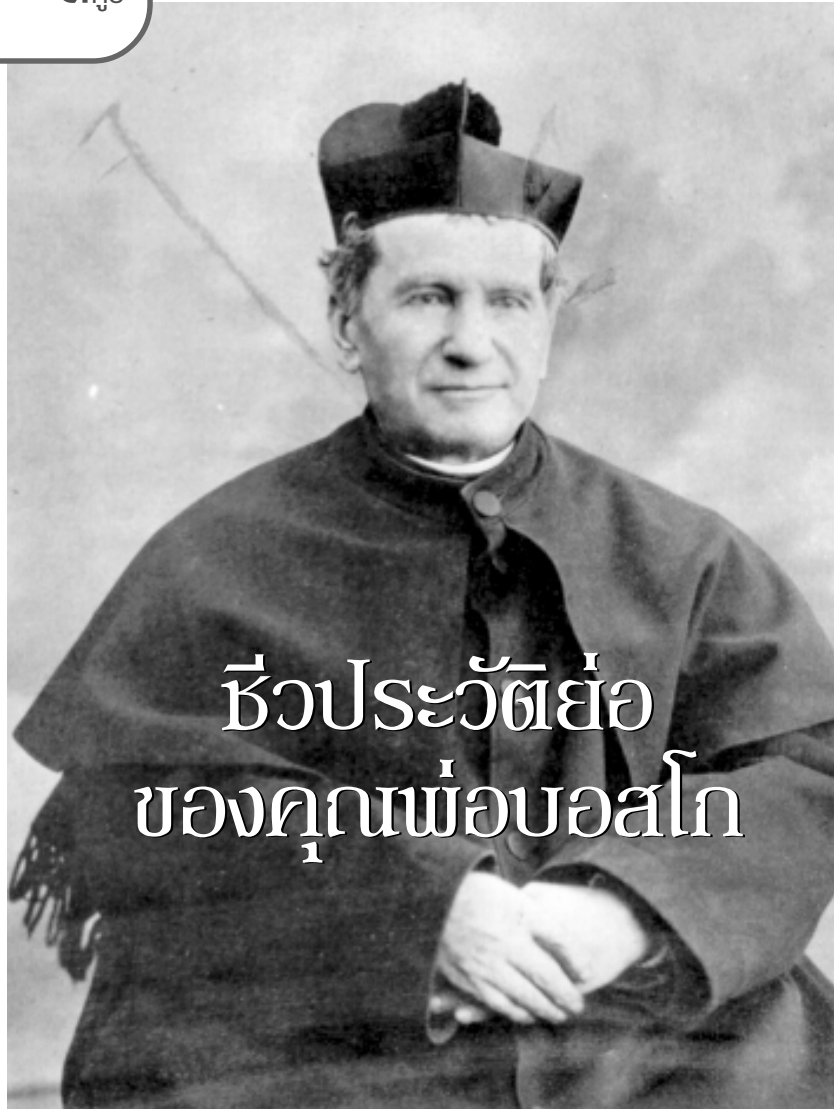
- 69 พจนมาลา
- 70 ภาพเคียงคำ
- 71 พงศ์ ประมวล

เด็กและเยาวชน

- 72 สโมสรอุดมสานต์
- 75 การ์ตูนครูดี้อย
- 79 คุยกันฉันเพื่อน
- 83 ผ่อนคลายสไตล์พี่อ้อย
- 85 มุมเด็กศิลป์
- 88 ขวนคิดชวนอ่าน

จีปาะ

- 90 จดหมายจากผู้อ่าน
- 92 บทความชวนคิด



ชีวประวัติย่อ ของคุณพ่อบอสโก

1. ความฝันเมื่ออายุ 9 ขวบ

ตั้งแต่อายุ 2 ขวบ ยอห์น บอสโก เป็นเด็กกำพร้าพ่อ ต่อมาในปี ค.ศ. 1824 คืบหนึ่งเมื่ออายุ 9 ขวบ เขาได้ฝันเรื่องที่จดจำไปตลอดชีวิต คุณพ่อบอสโกได้เขียนความฝันเรื่องนี้ลงในหนังสือ “บันทึกศูนย์เยาวชน” ในความฝันนั้นเขาเห็นเด็กจำนวนมากมายกกำลังเล่นสนุกสนานในสนาม บ้างหัวเราะ บ้างก็ตะโกนด่ากัน เมื่อยอห์นเห็นเช่นนี้ก็รีบวิ่งเข้าไปหาเด็กนั้นทันที พยายามห้าม ไม่ให้มีการชกต่อย และสั่งให้ทุกคนเงียบ ทันใดนั้น มีบุรุษสว่างามผู้หนึ่ง มีใบหน้าสดใสเจิดจ้า พูดกับยอห์นว่า “ไม่ใช่ด้วยการทบตี แต่ด้วยความอ่อนโยนและความรัก เธอจะชนะใจเพื่อนเหล่านี้ได้ เธอต้องอธิบายให้เขาฟังว่าบาปเป็นสิ่งชั่วร้าย และการเป็นมิตรกับพระเจ้าเป็นสิ่งประเสริฐ”

ยอห์นรู้สึกฉงนและตกใจ จึงถามบุรุษผู้นั้นว่า “ท่านเป็นใคร” บุรุษผู้นั้นตอบว่า “เราเป็นบุตรของผู้ที่แม่ของเธอสอนให้สรรเสริญวันละ 3 ครั้ง ชื่อของเรานั้นจงถามแม่ของเรา



เกิด” ทันใดนั้น ยอห์นเห็นสตรีผู้หนึ่งปรากฏมาอยู่ใกล้บุรุษนั้น นางมีใบหน้าสว่างาม แต่งกายด้วยอาภรณ์เป็นเสื้อคลุมรุ่งโรจน์ นางเรียกให้ยอห์นเข้าไปใกล้ จับมือของเขาด้วยความเอ็นดู พลังพูดว่า “คุณนั่นสิ” ยอห์นมองตามก็เห็นเด็กเหล่านั้นหายไปหมด กลับเห็นสัตว์มากมายมาแทนที่ เช่น แพะ สุนัข แมว และสัตว์อื่นๆ นางก็ชวนให้มองอีกครั้งหนึ่ง และสัตว์เหล่านั้นก็กลายเป็นลูกแกะที่เชื่อง กระโดดโลดเต้น ส่งเสียงร้องร่าเริงอยู่รอบๆ เหมือนจะสรรเสริญสดุดีบุรุษและสตรีผู้นั้น ยอห์นก็รู้สึกสับสน แต่สตรีผู้นั้นพูดว่า “นี่แหละเป็นงานที่เธอจะต้องทำ จงถ่อมตน เข้มแข็งและอดทน สิ่งที่คุณเห็นเกิดขึ้นกับสัตว์เหล่านั้น เป็นสิ่งที่คุณจะต้องทำสำหรับลูกๆ ของเรา”

ยอห์นกับคุณแม่มาร์การิตาคำนี้ถึงความฝันนี้เป็นเวลานานและสรุปว่า พระเจ้าคงจะทรงเรียกยอห์นให้บวชเป็นพระสงฆ์เพื่ออุทิศตนแก่เด็กที่ถูกทอดทิ้ง เด็กที่ไม่มีใครรัก เด็กที่อยู่ชายขอบสังคม ความฝันนี้ใช้เวลา 17 ปี กว่าจะเป็นความจริง ตลอดช่วงระยะนี้ คุณแม่มาร์การิตาช่วยยอห์นให้ชนะอุปสรรคต่างๆ เช่น การเผชิญหน้ากับความเหน็ดเหนื่อย ความยากลำบากที่เป็นคนรับจ้าง หาเงินเพื่อเรียนหนังสือโดยทำงานหลายอาชีพ และในที่สุด ยอห์นก็ได้บวชเป็นพระสงฆ์ตามปรารถนา มาอยู่ที่เมืองตูรินเพื่อศึกษาวิชาเทววิทยาด้าน การอภิบาลสัตบุรุษ เขาพยายามใช้เวลาในวันอาทิตย์เพื่อเรียนรู้สภาพเยาวชนในเมืองนั้น เมื่อคุณพ่อบอสโกเดินทางมาตามถนนในบริเวณชานเมืองก็รู้สึกหุดหู่ใจ เพราะเห็นความยากจน และความน่าสมเพชของเยาวชนที่เดินไปมาตามท้องถนน โดยไม่มีจุดหมาย ไม่มีงานทำ มีหน้าตาโศกเศร้า และชอบการผจญภัยทุกประเภท เพื่อจะได้เงินบ้างเล็กน้อย

2. ตลาดขายแรงงานเด็ก

ในเมืองตูรินมีตลาดใหญ่ ตั้งอยู่ใจกลางเมือง ที่เรียกว่า “ประตูพระราชวัง” (Porta Palazzo) เป็นที่ขายสินค้าต่างๆ คุณพ่อบอสโกพบว่าในที่นี่ มีสถานที่แห่งหนึ่ง ซึ่งเด็กๆ จะมาชุมนุมกันพร้อมที่จะขายแรงงานให้แก่เจ้าของโรงงาน หรือเจ้านายงานก่อสร้าง ซึ่งมาแต่เช้าเพื่อเลือกแรงงานที่ตนต้องการ โดยใช้ค่าจ้างเพียงเล็กน้อย เมื่อคุณพ่อบอสโกเห็นเช่นนี้ก็รู้สึกสะเทือนใจ และยังสะเทือนใจมากกว่านี้เมื่อไปเยี่ยมเด็กในคุกดังที่คุณพ่อบอสโกเขียนในหนังสือ “บันทึกศูนย์เยาวชน” เมื่อคุณพ่อบอสโกเห็นเยาวชนอายุ 12-15

ปี ที่มีสุขภาพดี แข็งแรง มีความรู้เฉลี่ยฉลาด แต่ต้องอยู่ในคุกที่ทำให้เขาเป็นคนเกียจคร้าน ได้รับความทุกข์ทรมานจากโรคหิดและเหา ไม่มีอาหารกินอย่างเพียงพอ พุดจาสามหาเว ก็ทำให้คุณพ่อบอสโกตกใจ เมื่อเยาวชนเคราะห์ร้ายเหล่านั้นได้อิสระ เขาตั้งใจที่จะเปลี่ยนวิถีชีวิตให้ดีขึ้น แต่ไม่นาน เขาก็กลับมาอยู่หลังลูกกรงเหล็กอีก คุณพ่อบอสโกพยายามสืบหาสาเหตุก็พบว่า เกิดจากการปล่อยตัวอยู่โดดเดี่ยว ไม่มีที่ปรึกษา คุณพ่อจึงคิดว่าเยาวชนเหล่านี้ต้องการเพื่อนสักคนที่คอยเอาใจใส่ สั่งสอน นำเขาไปวัดวันอาทิตย์ ถ้าเป็นเช่นนั้นเขาก็คงไม่ปล่อยตัวและไม่กลับไปเข้าคุกอีกอย่างง่าย ๆ

วันที่ 8 ธันวาคม 1841 คุณพ่อบอสโกพบเด็กอพยพย้ายถิ่นที่อยู่คนแรกในวันฉลองแม่พระผู้ปฏิสนธิธนิรมล คุณพ่อบอสโกเชิญเขาให้มาวัดทุกอาทิตย์ สามวันต่อมาซึ่งเป็นวันอาทิตย์ เขานำเพื่อนอีก 9 คนมาด้วย 3 เดือนต่อมา จำนวนเด็กเพิ่มเป็น 25 คน ในฤดูร้อนปีนั้น จำนวนเด็กเพิ่มเป็น 80 คน คุณพ่อบอสโกให้อาหาร ให้ความอบอุ่น ให้มิตรภาพ และสอนคำสอนแก่เขา ในตอนแรก สถานที่ชุมนุมที่เราเรียกว่า “ศูนย์เยาวชน” ไม่มีที่แน่นอน เพราะเด็กเหล่านั้นเล่นส่งเสียงดัง รบกวนผู้คนโดยรอบ จึงถูกไล่ออก คุณพ่อบอสโกต้องย้ายสถานที่ชุมนุมหลายครั้ง จนกระทั่งได้ซื้อที่ดินแปลงหนึ่ง มีศาลาอยู่กลางทุ่งหญ้า แล้วเริ่มรวบรวมเด็กที่นั่นให้เขาเล่นและเรียนคำสอนในวันอาทิตย์

ในวันธรรมดาคุณพ่อบอสโกก็อุทิศตนทั้งวันสำหรับเยาวชน ไปหานายจ้างสำหรับเด็กที่ไม่มีงานทำ เมื่อคุณพ่อบอสโกเห็นสภาพของเด็กที่ถูกเอารัดเอาเปรียบ ก็ไปติดต่อกับเจ้าของกิจการเพื่อทำสัญญาข้อตกลงการจ้างงาน ส่วนเด็กที่ต้องการเรียนหนังสือ ในตอนเย็นคุณพ่อบอสโกก็จะสอนเขา จากการสนทนาพูดคุยกับเด็ก ปรากฏว่าหลายคนไม่มีที่อยู่อาศัย เขาอนอนตามใต้สะพาน หรือในที่สาธารณะซึ่งเป็นสถานที่สกปรก ตอนแรกคุณพ่อบอสโกได้เช่าบ้านติดกับศูนย์เยาวชนเพื่อเป็นที่พักสำหรับเด็กที่ยากจนที่สุด ต่อมาคุณพ่อบอสโกได้ซื้อที่แห่งนี้และบริเวณโดยรอบมาเป็นของตนเอง แล้วเชิญคุณแม่ มาร์กาเรตาจากชนบทมาอยู่ที่นี่ เพื่อเป็นแม่ของเด็กทั้งหลาย

3. เด็กที่มาขณะที่ฝนหนัก

เด็กคนแรกที่มาเคาะประตูเพื่อขอพักในบ้านของคุณพ่อบอสโก เป็นเด็กที่มาในตอนเย็นระหว่างที่ฝนตกอย่างหนัก เขามาจากหมู่บ้านในหุบเขาห่างไกลจากเมืองตูรินเพื่อหางานทำ แต่ไม่มีงานให้ทำ เงินก็หมด คุณพ่อบอสโกต้อนรับเขาและจัดให้นอนในครัว ใกล้เตาผิง จำนวนเด็กที่มาพักในบ้านของคุณพ่อบอสโกทวีมากขึ้นเรื่อยๆ ต่อมาในปี 1852 เด็กที่คุณพ่อบอสโกต้องเลี้ยงและดูแลมีจำนวนถึง 35 คน สิบปีต่อมา จำนวนเด็กเพิ่มเป็น 600 คน และในช่วงสุดท้ายก่อนที่คุณพ่อบอสโกจะเสียชีวิตมีถึง 800 คน คุณพ่อบอสโกต้องจัดการทุกสิ่งทุกอย่างให้แก่เด็กยากจนเหล่านี้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องอาหารการกิน เสื้อผ้า หนังสือเรียน คุณพ่อบอสโกไม่เพียงขยายตึกที่พักสำหรับเด็ก แต่ยังต้องการสร้างวัดทั้งสามแห่ง เพราะจำนวนเด็กเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ไม่พอที่จะบรรจุจำนวนเด็กเพื่อร่วมพิธีมิสซา



บูชาขอบพระคุณในวันอาทิตย์และวันธรรมดา

ตลอดชีวิตของคุณพ่อบอสโก การเงินเป็นปัญหาหนักหน่วงเพียงเรื่องเดียวคือ จะต้องหาเงินเพื่องานก่อสร้างและการเลี้ยงเด็ก แต่คุณพ่อบอสโกไว้วางใจในพระญาณเอื้ออาทรของพระเจ้า แม้พระองค์ทรงตอบสนองความต้องการของคุณพ่อบอสโกอย่างช้าอยู่เสมอ เขาก็มีความอดทนมาก เด็กยากจนเหล่านี้ ส่วนใหญ่เป็นเด็กกำพร้า ไม่ว่าจะกำพร้าพ่อหรือกำพร้าแม่ เขาบางคนสนใจอยู่กับคุณพ่อบอสโกตลอดชีวิต เขาอยากเป็นเหมือนคุณพ่อบอสโก เช่น โยเซฟ บุษเชตตี ไมเคิล รัว ซึ่งปัจจุบันได้รับการแต่งตั้งเป็นบุญราศี และยอห์น กัลเยโร ซึ่งในภายหลังได้รับการแต่งตั้งเป็นพระสังฆราชและพระคาร์ดินัลที่ประเทศอาร์เจนตินา ฯลฯ

เขาบางคนเหล่านี้มาชุมนุมกับคุณพ่อบอสโกและตกลงกันจะตั้งคณะนักบวชใหม่ที่ มีชื่อว่า “ซาเลเซียน” ตามชื่อของนักบุญฟรังซิส เดอ ซาลส์ ผู้เป็นนักบุญที่เด่นในด้านความใจดี ความรักและความพากเพียร คุณพ่อบอสโกเลือกนักบุญองค์นี้เพื่อเป็นองค์อุปการะของคณะ เพราะต้องการสอนสมาชิกซาเลเซียนว่า ต้องประพฤติตนอย่างไร ในหมู่เยาวชนตามแบบอย่างของนักบุญฟรังซิส เดอ ซาลส์ จุดมุ่งหมายของคณะใหม่นี้คือการอุทิศชีวิตเพื่อเยาวชนที่ถูกทอดทิ้ง สมาชิกซาเลเซียนไม่แสวงหาทรัพย์สินเงินทองความสำเร็จในอาชีพ ชื่อเสียง เกียรติยศ แต่ต้องแสวงหาความรอดพ้นของเยาวชน

4. คุณแม่มาร์การีตากับคุณพ่อบอสโกในศูนย์เยาวชน

นอกจากให้บ้านพัก คุณพ่อบอสโกกับคุณแม่มาร์การีตาทพยายามหาวิธีสอนอาชีพต่างๆ ให้แก่เยาวชน เขาทั้งสองคนจัดให้มีห้องปฏิบัติงานและเป็นอาจารย์ที่นั่น คุณพ่อ

บอสโกสอนเด็กให้รู้จักซ่อมรองเท้า เพราะเขาเรียนรู้อาชีพนี้เมื่ออายุ 14 ปี ขณะที่ยังเป็นนักเรียน ต่อมาคุณพ่อบอสโกรวบรวมอุปกรณ์เพื่อเปิดสอนเย็บผ้าในห้องปฏิบัติการ โดยมีคุณแม่มาร์การีตาเป็นอาจารย์สอนคุณแม่ไม่เป็นเพียงอาจารย์สอน แต่เป็นแม่ของเด็กเหล่านี้อย่างแท้จริง เมื่อเด็กมีปัญหาเข้ามาปรึกษา คุณแม่มาร์การีตาก็ให้กำลังใจ

ต่อมาคุณพ่อบอสโกเริ่มกิจการงานอาชีพะ เช่น เย็บหนังสือ ทำหน้าปก ช่างไม้ ช่างพิมพ์ ช่างเหล็ก โรงเรียนอาชีพะได้เป็นเอกลักษณ์เด่นของกิจการคุณพ่อบอสโกที่ คณะซาเลเซียนปฏิบัติสืบทอดมา รวมทั้งกิจการศูนย์เยาวชนในวันอาทิตย์ โรงเรียนสามัญ โรงเรียนเกษตร โรงเรียนดังกล่าวนี้ไม่เพียงขยายกิจการเฉพาะในประเทศอิตาลี แต่ยังขยายไปในประเทศสเปน ประเทศฝรั่งเศสและประเทศเบลเยียม คุณพ่อบอสโกยังส่งมิสชันนารีซาเลเซียนกลุ่มแรกไปประเทศอเมริกาใต้ แล้วมีอิศรภัยเกิดขึ้นทั่วไป มีเยาวชนที่ได้รับความช่วยเหลือจากซาเลเซียน มาสมัครเป็นสมาชิกคณะซาเลเซียน เยาวชนเหล่านี้ไม่สนใจเรื่องทรัพย์สินเงินทอง อาชีพสูงส่ง ความก้าวหน้าทางสังคม แต่อยากอุทิศชีวิตเพื่อเยาวชนที่ยากจนและถูกทอดทิ้ง

ดังนั้น เกิดมีครอบครัวใหญ่ที่ได้ชื่อ “ซาเลเซียน” คุณพ่อบอสโกพร้อมกับโดเมนิกามัสซาแรลโลตั้งอีกคณะหนึ่ง เป็นคณะของนักบวชหญิงที่ได้ชื่อว่า “คณะธิดาแม่พระองค์อุปถัมภ์” คณะนี้มีจุดประสงค์ช่วยเหลือเยาวชนหญิง ส่วนคณะซาเลเซียนมีจุดประสงค์ช่วยเหลือเยาวชนชาย คุณพ่อบอสโกตั้งอีกคณะหนึ่งคือ “คณะผู้ร่วมงานซาเลเซียน” หมายถึงฆราวาสที่อุทิศตนช่วยเหลือเยาวชนตามวิธีการของคุณพ่อบอสโก ในคณะนี้มีบางคนเป็นผู้ที่บริจาคช่วยเหลือกิจการของคุณพ่อบอสโก บางคนเป็นผู้อบรมสั่งสอนดูแลเด็ก บางคนบำเพ็ญภาวนาเพื่อกิจการซาเลเซียน กิจการของคุณพ่อบอสโกเป็นที่รู้จักทั่วโลก ทุกคนสรรเสริญวิธีการอบรมของคุณพ่อบอสโก สถาบันการศึกษาต่างๆ ก็พยายามเลียนแบบการอบรมของคุณพ่อบอสโก

5. วิธีการอบรมที่เรียกว่า “ระบบป้องกัน”

ในตอนแรก เมื่อมีผู้ถามคุณพ่อบอสโกว่า วิธีการของเขาเป็นอย่างไร คุณพ่ออิมและพูดว่า “พ่อเองก็¹ไม่รู้ พ่อพยายามอบรมเด็ก ดังที่คุณแม่มาร์การีตาได้อบรมพ่อกับพี่ๆ” เป็นวิธีการแบบครอบครัว ที่สุด ในปี ค.ศ. 1877 ฤดูใบไม้ผลิ คุณพ่อบอสโกตอบสนองความต้องการของผู้ร่วมงานซาเลเซียนหลายกลุ่มที่ขอให้คุณพ่ออธิบายวิธีการอบรมคุณพ่อบอสโกเขียนเพียงไม่กี่หน้าและตั้งชื่อว่า “ระบบป้องกัน” ใจความของหนังสือเล่มนี้ สรุปได้ดังต่อไปนี้

วิธีป้องกันหมายถึงการชี้แจงระเบียบข้อบังคับของสถาบันให้ทุกคนรับทราบ แต่อธิการและผู้ดูแลยังคงคอยสอดส่องดูแลความประพฤติของนักเรียน เหมือนกับบิดาที่คอยเอาใจใส่ แนะนำตักเตือนและติเตียนเมื่อจำเป็นอย่างอ่อนโยน พุดง่ายๆ ก็คือ ไม่ให้เด็กมีโอกาสทำผิด วิธีนี้มีเหตุผล ศาสนาและความรักเป็นพื้นฐาน ฉะนั้นจึงไม่มีการ

ลงโทษรุนแรง แม่แต่โทษเบาก็พยายามหลีกเลี่ยง

การปฏิบัติตามแผนนี้มีหลักอยู่ในคำพูดของนักบุญเปาโลที่ว่า “ความรักยอมอดทน มีใจเอื้อเฟื้อ ไม่อิจฉา... เชื่อทุกอย่าง หวังทุกอย่าง อดทนทุกอย่าง” (1คร 13:4-7) เหตุผลและศาสนาเป็นเครื่องมือที่ผู้อบรมต้องใช้อย่างสม่ำเสมอ พร่ำสอน และนำไปปฏิบัติ ถ้าอยาก让孩子เชื่อฟัง และทำงานอย่างได้ผล

ก. ผู้อบรม คณะครู หัวหน้างาน ผู้ดูแล จะต้องเป็นผู้ที่มีศีลธรรมดีงามอย่างเห็นได้ชัด เขาต้องพยายามทุกวิถีทางที่จะไม่รักเด็กคนใดคนหนึ่งเป็นพิเศษ ถือเสียนั่นเป็นโรคร้ายแรงและอย่าลืมนะว่า การผิดพลาดแม้เพียงคนเดียวในเรื่องนี้ อาจนำผลร้ายมาสู่ทั้งโรงเรียนก็ได้ ต้องอยู่กับเด็กเสมอ ไม่ปล่อยให้ย่ำตามลำพังและอยู่เฉยๆ

ข. ให้เด็กมีอิสระที่จะกระโดดโลดเต้นกันตามชอบใจ กีฬา ดนตรี ละคร การไปเที่ยว ล้วนเป็นอุปกรณ์ที่ดีเลิศเพื่อฝึกให้มีระเบียบวินัย อยู่ในศีลธรรม และมีสุขภาพแข็งแรง แต่ก็ต้องระวังเนื้อหาของบทละครบุคคลที่แสดง การสนทนาไม่ให้มีอะไรน่าตำหนิ นักบุญฟิลิป เนรี สหายของเขาวจนได้กล่าวว่า “ทำอะไรก็ทำตามใจ ขออย่างเดียวอย่าทำบาปก็แล้วกัน” ให้ผู้อบรมพยายามให้เด็กรัก ถ้าอยาก让孩子เกรง



6. คำอ้อลาที่คุณพ่อบอสโกฝากให้บอกเยาวชน

คุณพ่อบอสโกสิ้นชีวิต วันที่ 31 มกราคม ค.ศ. 1888 คำพูดที่คุณพ่อบอสโกบอกสมาชิกชาวเลเซียนผู้ที่ดูแลคุณพ่อในชั่วโมงสุดท้ายคือ “จงรักซึ่งกันและกันเหมือนเป็นพี่น้องจริงๆ จงช่วยเหลือกัน มีความเพียรอดทนกันพี่น้อง จงทำดีแก่ทุกคน อย่าทำร้ายผู้ใด จงบอกเยาวชนและเด็กๆ ว่า พ่อรอคอยทุกคนในสวรรค์” ☩

เมื่อพ่อบอสโกมาเมืองไทย

ตอนผมเป็นแฉกรเล็ก หนังสือบำรุงศรัทธาที่อ่านสนุก ออกрасคือเรื่องราวของ “พ่อบอสโก” ไม่รู้ว่าชีวิตของท่าน มีสีสันหรือคนเขียนๆ ได้อย่างมีชีวิตชีวาแต่เมื่อโตขึ้นจึงพบว่า ชีวิตคนต่างหากที่สร้างสีสันให้กับโลกใบนี้ และแน่นอน ชีวิตของท่านนักบุญยอห์น บอสโก ไม่ไกลห่างจากความรู้สึก และความจริงข้างต้น



“พ่อบอสโก มาเมืองไทย” ตำนานชีวิตและ ประสบการณ์หน้าใหม่ สำหรับการมาเยือนเมืองไทยของ พระราชคุณของท่านนักบุญ แรงกระเพื่อมมาจากกิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้น ผลที่จะได้รับและการเตรียมงานอย่างสาหัสแต่มีความสุข สิ่งเหล่านี้กำลังจะถูก ถ่ายทอดจาก**คุณพ่อเทอร์นต์ ปีติสันต์** อธิการเจ้าคณะซาเลเซียน เชียงตุงตามได้เลยครับ

กิจกรรมนี้เกิดขึ้นได้โดยมีแนวคิดหลักอะไร

สมัชชาใหญ่ครั้งที่ 26 ของคณะซาเลเซียนครั้งล่าสุดเมื่อปี ค.ศ. 2008 มีมติเรียกร้อง ให้สมาชิกซาเลเซียนทุกคนกลับไปหาคุณพ่อบอสโก คือ กลับไปยังแหล่งที่มาของพระพร พิเศษตามคำขวัญของผู้ตั้งคณะ “ขอแต่วิญญาณ สิ่งอื่นไม่ต้องการ” อีกทั้ง ปี ค.ศ. 2009 เป็นปีที่คณะซาเลเซียนฉลองครบรอบ 150 ปีแห่งการก่อตั้ง (1859-2009) ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการเตรียมเฉลิมฉลองเหตุการณ์ที่ยิ่งใหญ่ คือการฉลองครบรอบ 200 ปี แห่งการบังเกิดของคุณพ่อบอสโกในปี ค.ศ. 2015 (1815-2015) เหตุการณ์ทั้งหมดนี้สอดคล้องกันกับแนวคิดที่เรียกร้องสมาชิกซาเลเซียนให้กลับไปหาคุณพ่อบอสโก ดังนั้นคุณพ่ออัคราธิการ และคณะที่ปรึกษา ด้วยความเห็นชอบจากสันตะสำนัก จึงเห็นควรให้นำพระราชคุณพ่อบอสโก เดินทางไปทั่วโลกในทุกแห่งที่สมาชิกซาเลเซียนทำงาน ใน 5 ทวีป 130 ประเทศ เพื่อฟื้นฟู ความซื่อสัตย์ต่อคุณพ่อบอสโก จิตตารมณ์ และพันธกิจของท่าน ในโอกาสที่คณะจะทำการสมโภช 200 ปีแห่งการบังเกิดของคุณพ่อบอสโก พระราชคุณนักบุญยอห์น บอสโกเริ่มออกเดินทางจาก กรุงตูรินในวันที่ 25 เมษายน ค.ศ. 2009 และจะสิ้นสุดในเดือนมกราคม ค.ศ. 2014 ที่ ประเทศอิตาลี

พระราชคุณที่มีส่วนใดที่เป็นพระธาตุ นำมาอย่างไร ความยาก-ง่าย ในการเดินทาง

พระราชคุณนักบุญยอห์น บอสโกที่เดินทางรอบโลก เป็นกระดูกมือขวา และกระดูกแขน ขวาของท่าน บรรจุในร่างที่หล่อด้วยซี่ผึ้ง นอนอยู่ในโลงแก้ว มีความยาว 253 ซม. กว้าง 100



ซ.ม. และสูง 132 ซ.ม. รวมน้ำหนักทั้งสิ้น 530 ก.ก. ใบหน้าของท่านนักบุญทำขึ้นจากแบบที่ **นายเชลลีนิ** ศิลปินชาวอิตาลี ได้ทำไว้ทันทีที่คุณพ่อบอสโกสิ้นใจเมื่อปี ค.ศ. 1888 ดังนั้นจึงเป็นใบหน้าที่เหมือนคุณพ่อบอสโกตัวจริงมากที่สุด ใบหน้าที่เราจะได้เห็นแทบไม่มีความแตกต่างจากใบหน้าของคุณพ่อบอสโกตัวจริง พระราชคุณูปการของหน้ บอสโก รวมทั้งร่างของท่านที่ทำด้วยซี่ผึ้ง และหีบแก้วที่เดินทางรอบโลกนี้ทำขึ้นสำหรับการเดินทางรอบโลกโดยเฉพาะ และเป็นคนละชุดกับพระธาตุที่ยังคงประดิษฐานอยู่ที่วิหารแม่พระองค์อุปถัมภ์ที่กรุงตูริน ประเทศอิตาลี

บนฐานที่รองรับหีบแก้วมีเขียน 1815 – 2015 ซึ่งเป็นปีของการเฉลิมฉลอง 200 ปี แห่งการเกิดของนักบุญยอห์น บอสโก ท้ายของหีบแก้วประดับด้วยตราของคณะซาเลเซียน และคำขวัญของท่านนักบุญ “ขอแต่วิญญูณ สิ่งอื่นไม่ต้องการ” รวมทั้งแผ่นภาพสี่เหลี่ยมที่มี ใบหน้าของบรรดาเยาวชนจาก 5 ทวีป ทำขึ้นโดยช่างแกะสลัก **นายกาเบรียล กาโบลิโน** บริษัทโรแบร์โต แบร์ทอลี ร่วมกับมิชชีโอคอนบอสโกแห่งกรุงตูรินเป็นผู้รับผิดชอบเรื่องการเดินทางทั้งหมด ไม่ว่าจะเส้นทางเครื่องบิน หรือรถยนต์ ทางบริษัทจะส่งรถตู้ที่ทำขึ้นเฉพาะเพื่อรับพระธาตุไปยังประเทศที่พระธาตุจะไปถึงโดยทางเรือ พร้อมอุปกรณ์ครบครันไม่ว่าจะเป็นฐานวางรถเข็น หรือแคร่หาม พร้อมคนขับรถ 2 คน และผู้รับผิดชอบความปลอดภัยทั่วไป ทำให้ความลำบากด้านการขนส่งในการต้อนรับพระธาตุนักบุญยอห์น บอสโกกลับเป็นเรื่องง่ายไปทันที

กิจกรรมแบบนี้เคยจัดมาแล้วหรือยัง ในระดับสากล ระดับภาคพื้นทวีปและประเทศไทย

เป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ของคณะซาเลเซียนที่พระธาตุนักบุญยอห์น บอสโกเดินทางไปเยือนประเทศต่างๆ ในโลก ในลักษณะเช่นนี้ อย่างไรก็ดี ในปี ค.ศ. 2004 คณะเคยจัดให้พระธาตุนักบุญดอมินิก ซาวีโอเดินทางในลักษณะคล้ายกันนี้ เพื่อฉลองครบรอบ 150 ปีแห่งการจากไปของท่าน แต่การเดินทางของพระธาตุนักบุญดอมินิก ซาวีโอ มีขึ้นเฉพาะในทวีปยุโรปและทวีปอเมริกาเท่านั้น

เกี่ยวกับกิจกรรมในประเทศไทยและความคาดหวัง

ระยะเวลา พระธาตุนักบุญยอห์น บอสโกจะมาถึงประเทศไทยในเช้าของวันที่ 18 พฤศจิกายน 2010 และจะเยือนสถาบัน วัดและโรงเรียนในครอบครัวซาเลเซียนในอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ สังฆมณฑลราชบุรี สุราษฎร์ธานี และอุดรธานี จนถึงวันที่ 30 พฤศจิกายน 2010 จากนั้นจะ



เดินทางต่อไปยังราชอาณาจักรกัมพูชา ซึ่งอยู่ในเขตปกครองเดียวกับแขวงไทย ก่อนที่จะเดินทางไปยังประเทศฟิลิปปินส์ในวันที่ 5 ธันวาคม 2010 ตารางเวลาการเดินทางโดยละเอียดของพระศพนักบุญยอห์น บอสโกในประเทศไทยมีประกาศในอุดมสารรายสัปดาห์

ในวันที่ 18 พฤศจิกายน 2010 จะมีพิธีต้อนรับพระศพนักบุญยอห์น บอสโกสู่ประเทศไทยอย่างเป็นทางการที่วัดนักบุญยอห์น บอสโก กรุงเทพฯ เวลา 18.00 น. ขอถือโอกาสนี้เชิญชวนพี่น้องทุกๆ ท่านร่วมต้อนรับพระศพนักบุญยอห์น บอสโกด้วย

กิจกรรมที่จัด เน้นกิจกรรมด้านความรู้ ความรักความศรัทธาต่อนักบุญยอห์น บอสโก วจนพิธีกรรม พิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณ การภาวนาและการแสดงออกของเยาวชนที่บ่งบอกถึงความชื่นชมยินดี พระธาตุของท่านนักบุญเตือนใจเราให้สรรเสริญ และขอบพระคุณองค์พระผู้เป็นเจ้าสำหรับชีวิต และพันธกิจที่ท่านได้กระทำในด้านการศึกษาอบรมแก่เด็กและเยาวชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาส ทุกแห่งที่พระศพนักบุญยอห์น บอสโกไป จะมีวจนพิธีกรรม พิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณ ช่วงเวลาแห่งการภาวนา และการแสดงออกของเยาวชนที่เสริมสร้างความสุข ความยินดี และเชิญชวนให้เราสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า

นอกนั้นยังได้ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนักบุญยอห์น บอสโก และพันธกิจของท่าน อาศัยสิ่งพิมพ์ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น หนังสือ แผ่นพับ หนังสือพิมพ์ รายการโทรทัศน์ *หนังแผ่นดิน* และ *รักเมืองไทย* โรงเรียนต่างๆ ในครอบครัวชาวเลเซียนได้จัดกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับนักบุญยอห์น บอสโก อาทิ นิทรรศการเกี่ยวกับชีวิตนักบุญยอห์น บอสโก การแข่งขันตอบปัญหา การประกวดละคร การประกวดร้องเพลงของนักบุญยอห์น บอสโก ฯลฯ

สื่อต่างๆ ที่เตรียมนำเสนอ คณะได้จัดพิมพ์หนังสือ *พ่อบอสโกยิ้ม* ซึ่งรวบรวมเกร็ดประวัติและเหตุการณ์ต่อนั้นๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตของนักบุญยอห์น บอสโก ซึ่งมีบทสอนในการเจริญชีวิตประจำวัน คือ *ยิ้มสู้เสมอ* นักบุญยอห์น บอสโกมักจะกล่าวว่า *วันใดที่พ่อยิ้ม วันนั้นพ่อมีความสุข ยากลำบากมาก*

นอกนั้นในระหว่างที่พระศพนักบุญยอห์น บอสโกเยือนที่ใด จะมีการแจกหนังสือในรูปของนิตยสารที่อธิบายความหมายและความสำคัญของพระธาตุ ชีวิตประวัติสั้นๆ ของนักบุญยอห์น บอสโก และพันธกิจของท่าน ความเป็นมาของครอบครัวชาวเลเซียน ฯลฯ

คณะยังได้จัดแปลภาพยนตร์ชีวประวัติของนักบุญยอห์น บอสโก ความยาว 3 ชั่วโมง เป็นภาษาไทย ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้จัดออกอากาศเป็นตอนๆ ในทีวีที่ประเทศอิตาลีมาแล้ว นักแสดงล้วนเป็นดาราดังของประเทศอิตาลีและประเทศอังกฤษซึ่งผู้สนใจจะมีโอกาสรับชม

นอกนั้นยังมีของที่ระลึกที่มีทั้งแจกและจำหน่าย ในรูปแบบต่างๆ มากกว่า 30 ชนิด ไม่ว่าจะเป็นรูปปั้นนักบุญยอห์น บอสโก เหรียญที่ระลึก เสื้อ พวงกุญแจ หมวก ผ้าพันคอ สายห้อยโทรศัพท์ ซีดีเพลงนักบุญยอห์น บอสโก ฯลฯ รายได้ทั้งหมดจากการจำหน่ายของที่ระลึกหรือเงินที่ได้รับจากการบริจาค จะจัดตั้งเป็นกองทุนในครอบครัวซาเลเซียนเพื่อเด็กและเยาวชนที่ยากไร้หรือด้อยโอกาสต่อไป ทั้งนี้เพื่อเป็นอนุสรณ์การมาเยือนของพระชาตุนักบุญยอห์น บอสโกในประเทศไทย

HI-LIGHT ของงานนี้คืออะไร ความสำคัญของงานนี้อยู่ที่การได้สัมผัสพระชาตุนักบุญยอห์น บอสโก ซึ่งบรรจุอยู่ในร่างของท่าน การที่ได้มาสดกาวนาต่อหน้าท่านนักบุญ สรรเสริญและขอบพระคุณองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ได้ทรงกระทำกิจการอันยิ่งใหญ่ของพระองค์เพื่อเด็กและเยาวชน โดยทางชีวิตที่เสียสละของนักบุญยอห์น บอสโก และที่สำคัญไปกว่านั้นคือการที่**สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16** ได้ทรงพระกรุณาโปรดตามคำทูลขอของคุณพ่ออัคราธิการคณะซาเลเซียน ในการประทานพระคุณการุณย์ครบบริบูรณ์แก่ผู้ที่ไปเคารพหรือสดกาวนาต่อหน้าพระชาตุนักบุญยอห์น บอสโก หรือร่วมในพิธีกรรมในสถานที่ที่พระธาตุประดิษฐานอยู่ ทั้งนี้ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขได้แก่ การรับศีลออกบาป การรับศีลมหาสนิท และสดกาวนาตามพระประสงค์ของสมเด็จพระสันตะปาปา (บทข้าพเจ้าเชื่อ บทข้าแต่พระบิดา และบทวันทามาริอา)

ความคาดหวังของกิจกรรมนี้ คือผู้คนที่ทั้งหลายในประเทศไทยจะารู้จักนักบุญยอห์น บอสโกและกิจการของท่านมากยิ่งขึ้น และอาศัยท่านนักบุญจะได้รู้จักองค์พระผู้เป็นเจ้า และพระศาสนจักรคาทอลิก นอกนั้นยังหวังเป็นอย่างยิ่งว่า โดยอาศัยคำเสนอวิงวอนของนักบุญยอห์น บอสโก จะมีเยาวชนชาย-หญิงจำนวนมากตั้งใจจะติดตามท่านนักบุญในการอุทิศตนเพื่อเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาส ด้วยการดำเนินชีวิตเป็นพระสงฆ์ นักบวช ฆราวาสผู้เฝ้าถวายน ฆราวาสผู้อุทิศตน หรืออาสาสมัครเพื่องานของพระศาสนจักร ไม่ใช่สำหรับคณะซาเลเซียนเท่านั้น แต่ทุกคณะนักบวช และทุกองค์กรของพระศาสนจักรในประเทศไทย

ผู้ที่ไม่ใช่คริสตชนจะได้อะไรจากกิจกรรมนี้

นักบุญยอห์น บอสโก มิได้ตั้งคณะนักบวชซาเลเซียนเท่านั้น ท่านยังได้ตั้งคณะต่างๆ อีกมาก ทั้งที่เป็นนักบวชและฆราวาส เพื่อภารกิจเดียวกันคือ การรับใช้เยาวชน แต่มีวิธีการและรูปแบบที่แตกต่างกันออกไปในแต่ละคณะ คณะต่างๆ เหล่านี้รวมกันเรียกว่า **ครอบครัวซาเลเซียน** ปัจจุบันสมาชิกในครอบครัวซาเลเซียนมีประมาณ 400,000 คน ทั่วโลก สมาชิกของสมาพันธ์ศิษย์เก่าซาเลเซียนโลกก็เป็นกลุ่มหนึ่งในครอบครัวซาเลเซียนที่มีทั้งสมาชิกที่ไม่เป็นคริสตชนและเป็นคริสตชน แต่ศิษย์เก่าเหล่านี้ดำเนินชีวิตตามแนวทางการอบรมของนักบุญยอห์น บอสโก

ดังนั้นทั้งผู้ที่ไม่เป็นคริสตชน และคริสตชนต่างจะ
ได้รับพระพรจากนักบุญยอห์น บอสโกเช่นเดียวกัน

กระนั้นก็ดีสำหรับผู้ที่ไม่เป็นคริสตชนและ
ไม่เคยสัมผัสกับการอบรมในบรรยากาศคริสตชน
ในโอกาสการมาของพระธาตุของท่านนักบุญ จะมี
โอกาสรู้จักพระศาสนจักรคาทอลิกและพันธกิจของ
พระศาสนจักรในการเสริมสร้างความเป็นหนึ่งเดียวกัน
และความเป็นพี่น้องในองค์พระเยซูคริสตเจ้าในสังคมและในโลกกว้าง



อยากขอความร่วมมือ สนับสนุน เชิญชวนอย่างไร

ขอให้พี่น้องไปร่วมต้อนรับพระธาตุนักบุญยอห์น บอสโกกันให้มากๆ ใกล้เคียงที่ใดก็ไปที่นั่น
หรือจะติดตามพระธาตุไปในทุกแห่งที่สุดแล้วแต่ การได้ไปเคารพและสวดภาวนาต่อหน้า
พระธาตุจะเป็นประโยชน์และมีคุณค่าต่อจิตใจของพี่น้องอย่างมาก และขอให้พี่น้องช่วยกันสวด
ภาวนาเพื่อวอนขอนักบุญยอห์น บอสโกได้อ้อนวอนองค์พระผู้เป็นเจ้า และพระมารดาหรืออ
องค์อุปถัมภ์ให้ประทานพระพรแห่งกระแสเรียกการเป็นพระสงฆ์ นักบวช ในพระศาสนจักร
คาทอลิกทั่วโลก และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศไทย ให้มากยิ่งขึ้น ขึ้นด้วย

อยากจะทำอะไรในฐานะผู้รับผิดชอบครั้งนี้

ก่อนอื่นหมดต้องขอขอบพระคุณ คุณพ่อวิลลานูเอวา ปาสกวัด ชาวส อัคราธิการของ
คณะซาเลเซียนและครอบครัวซาเลเซียน ที่ได้สนับสนุนให้พระธาตุนักบุญยอห์น บอสโกเยือน
ประเทศต่างๆ ทั่วโลก และได้มาถึงประเทศไทยด้วย ทำให้พวกเราารู้สึกได้ว่าคุณพ่อบอสโกยังมี
ชีวิตอยู่ท่ามกลางเรา อันเป็นแรงบันดาลใจที่สำคัญยิ่ง ซึ่งช่วยให้พวกเราอุทิศตนทำงานเพื่อ
ความดีของเยาวชนต่อไปโดยไม่ทอดทิ้งต่อความยากลำบากและอุปสรรคใดๆ

ขอขอบคุณพี่น้องสมาชิกซาเลเซียน และสมาชิกในครอบครัวซาเลเซียนเป็นพิเศษ ที่ได้
ร่วมประชุม ร่วมออกความคิดเห็น ร่วมภาวนาและเป็นกำลังใจ ตลอดจนร่วมกันจัดเตรียม
พิธีการต่างๆ เพื่อต้อนรับพระธาตุนักบุญยอห์น บอสโกให้อย่างสมเกียรติเพื่อพระสิริมงคลของ
องค์พระผู้เป็นเจ้า และเพื่อความดีฝ่ายจิตใจของพี่น้องชาวไทยทุกคน ...ขอขอบคุณจากใจจริงครับ

ข้อมูลเพิ่มเติมหาได้จาก www.salesian.in.th และ www.facebook.com/salesianland

“วันที่พ่อเยี่ยมวันนั้นพ่อมีความยากลำบากมาก” บางคำพูดของท่านนักบุญ ความยากลำบาก
ของท่านกลับแปรเปลี่ยนมาเป็นความสุขใจความรักพระเจ้าของมวลหมู่สมาชิกและทุกคนที่ได้สัมผัส
ผมอยากเห็นพระธาตุชะแล้ว อยากมองว่ามุมแก้มของท่านระเรื่อ ไปด้วยรอยยิ้มหรือเคร่งขรึม แต่
ที่แน่ๆ ท่านคงมีความสุขอยู่บนสวรรค์ และเราได้เลยว่าวันนี้ท่านกำลังยิ้มอยู่ ☺

■ คุณพ่อวรวงศ์ กิจบำรุง สัมภาษณ์,
จารุวรรณ ศิริวรรณ กอดความ

บทความ



ศาสนสัมพันธ์คือชีวิต งานสำคัญเร่งด่วนบนหิ้งยุคสมัย ปัจจัยเพื่อสันติสุขของมนุษย

เมื่อไม่นานมานี้ ได้มีสัมมนาเรื่องศาสนสัมพันธ์ ซึ่งมีผู้แทนจากประเทศต่างๆ ในเอเชีย และผู้ที่มาร่วมงานเป็นระดับพระคาร์ดินัลถึง 3 ท่าน และทุกท่านได้มีโอกาสไปเสวนาธรรมและเยี่ยมศาสนสถานสำคัญๆ ของหลายศาสนา โดยเฉพาะศาสนาพุทธในประเทศไทย ซึ่งมีหน่วยงานศาสนสัมพันธ์ของประเทศไทย เป็นผู้ช่วยประสานงานให้

คุณพ่อวิษณุ วัฒนอนันต์ รองปลัดกระทรวง หรือสมณสภาศาสนาสัมพันธ์ที่วาติกัน ได้เป็นผู้ประสานงานให้มาจัดในประเทศไทย พร้อมทั้งศักยภาพการจัดประชุมของไทย เป็นที่ประทับใจและมั่นใจว่า ผลจากการประชุมครั้งนี้ จะสานต่อไปอีกนาน

โอกาสนี้ “อุดมสานต์” ได้มีโอกาสเข้าสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมประชุมหลายท่าน เพื่อทราบความคิดเห็นและความรู้สึกจากการประชุมครั้งนี้ บางท่านอาจจะเป็นครั้งแรกที่มาเยือนประเทศไทย



พบว่าพระศาสนจักรในไทยเราทำงานได้ถูกจุดแล้ว เพราะว่าเราเข้าใจคนของเรา ศาสนสัมพันธ์ไม่ใช่ความสัมพันธ์กับหน่วยงาน องค์กร ความสำคัญต้องอยู่ที่พระศาสนจักรท้องถิ่น เรียกว่า “การเสวนาเพื่อชีวิต”

มงชินญอร์ อันดรูว์ วิชญ รัญญอนันต์ เล่าย้อนอดีตให้ฟังถึงพระศาสนจักรคาทอลิกเมื่อเริ่มพูดถึงศาสนสัมพันธ์ และเราจะได้ยินได้ฟังแง่มุมต่างๆ ทั้งการประชุม และงานศาสนสัมพันธ์โดยทั่วไป

“บอกตรงๆ ว่าเรื่องกระทรวงศาสนสัมพันธ์เป็นเรื่องค่อนข้างใหม่ ค.ศ. 1964 เมื่อสมเด็จพระสันตะปาปาเปาโล ที่ 6 ประกาศสมณสาส์นเรื่องของ “นอสตรา เอตาเต (Nostra Aetate)” ความสัมพันธ์ระหว่างพระศาสนจักรคาทอลิกกับศาสนาอื่น วันนั้นเป็นวันสมโภชพระจิตเจ้า ตอนแรกเป็นแค่สำนักเลขาธิการสำหรับผู้ไม่ได้เป็นคริสตชน หรือว่าเลขานุการเพื่อความสัมพันธ์กับศาสนาอื่น

ต่อมาก็ค่อยๆ พัฒนาขึ้นมา เปิดประตูเข้าใจศาสนาอื่น โดยเฉพาะศาสนาอิสลาม ซิกข์ ฮินดู พุทธ ทุกศาสนาเรื่อยๆ เริ่มเปิดขึ้น ค.ศ. 1988 สมเด็จพระสันตะปาปายอห์น ปอล ที่ 2 เมื่อพระองค์ปฏิรูปคูเรีย หรือการบริหารงานของวาติกัน ทรงเปลี่ยนใหม่ตั้งชื่อเป็น สมณสภาเพื่อศาสนสัมพันธ์ (Pontifical Council for Inter-religious Dialogue)

แต่ก่อนถ้าพูดถึงเรื่องการเสวนา คนไม่ให้ความสำคัญหรือไม่สนใจเพราะว่าเรายังยึดหลักว่าศาสนาเราใหญ่ เดียวนี้เปลี่ยนไป สังเกตว่าระยะหลังไม่ว่าจะเป็นสัมมนาระดับโลกหรือระดับไหน จะมีเรื่องศาสนสัมพันธ์อยู่ด้วย สมเด็จพระสันตะปาปาองค์ปัจจุบันทรงจัดไว้เป็นประเด็นต้นๆ

ผมทำอะไรบ้างเมื่ออยู่ที่โรม? คือว่าต้องต้อนรับผู้นำศาสนาต่างๆ แต่ละเดือน แต่ละอาทิตย์จะมีผู้นำศาสนาต่างๆ เข้ามาเยี่ยมมาก เพื่อพบสมเด็จพระสันตะปาปาเพื่อขอความเข้าใจ และมาถึงวันนี้มีหลายอย่างที่พัฒนาไปในแง่บวก

เมื่อมองดูบ้านเรา ผมว่าพระศาสนจักรในไทยเราทำงานได้ถูกจุดแล้ว เพราะว่าเราเข้าใจคนของเรา ศาสนสัมพันธ์ไม่ใช่ความสัมพันธ์กับหน่วยงานหรือองค์กร ความสำคัญต้องอยู่ที่พระศาสนจักรท้องถิ่น เรียกว่า “การเสวนาเพื่อชีวิต” เวลาเราดูพระศาสนจักรในเมืองไทย ผมทำงานที่โรม ผมภาคภูมิใจมากเพราะว่าการรู้จักคนอื่น การสร้างความสัมพันธ์กับคนอื่นเราไปไกล พระสันตะปาปาองค์ปัจจุบันเน้นอยู่เรื่องหนึ่งคือ ให้ความรู้กับสามเณร กับเยาวชนรุ่นใหม่ ว่าการอยู่ร่วมกับคนที่นับถือศาสนาอื่น เราต้องเข้าใจอย่างไร อันนี้เมืองไทยเราไปได้ดีมาก”

พระคาร์ดินัล โยเซฟ โตรัง (Card. Joseph TAURAN)

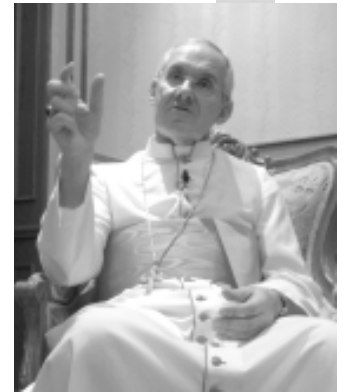
ประธานสมณสภาศาสนสัมพันธ์ วาติกัน

พระคุณเจ้าได้กล่าวว่า

“ผมรู้สึกดีใจมากที่ได้มาพบปะบรรดาพระสังฆราชต่างๆ ของเอเชียที่นี่ เพราะมีการพยายามพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างวาติกันกับศาสนาอื่น รวมทั้งวัฒนธรรมต่างๆ หรือการติดต่อสื่อสาร เพราะเป็นสิ่งที่สวยงามมากในชีวิต ทำไมต้องศึกษาหรือแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างกันก็เพราะว่าเรายู่ร่วมกันหลายวัฒนธรรม หลายศาสนาในเอเชียนี้ ในประวัติศาสตร์มีหลายเชื้อชาติ หลายศาสนา และแน่นอนเราอยู่ไม่ได้หากไม่มีวัฒนธรรมเหล่านี้ ทุกความเชื่อคือการรวมกลุ่มกันเป็นสังคมที่มีการแบ่งปันกัน ทุกๆ ความเชื่อ ทุกๆ คนมีจุดมุ่งหมายเดียวกัน เราเชื่อว่าพระเจ้าต้องการให้ทุกคนเป็นหนึ่งเดียวกัน แล้วเราจะทำอะไรร่วมกันได้บ้างสำหรับอิสรภาพที่เราได้รับ ทุกคนเป็นกายเดียวกันในความเชื่อต่อพระเจ้า เราจะทำอะไรที่ดีๆ ร่วมกันได้ในพระศาสนจักรของเรา

ในอดีตการเสวนาถูกมองว่าเป็นการเรียกร้องให้กลับใจมานับถือศาสนา การกลับใจเป็นรหัสธรรม เป็นอิสรภาพจากพระเจ้า พระศาสนจักรเมืองไทยในด้านการเสวนากับผู้มีความเชื่ออื่น ไม่มีอะไรเป็นปัญหาเพราะว่าการเสวนาเป็นวัฒนธรรมซึ่งได้รับสิทธิเสรีภาพเต็มที่ แต่พวกเราต้องจำไว้ว่าการพัฒนาความสัมพันธ์ที่ดีคือการเสวนากัน การเคารพซึ่งกันและกัน ศาสนาถูกเรียกร้องในความเชื่อด้านความเป็นหนึ่งเดียวกัน เมื่อเราสอนบรรดาเด็กๆ และเยาวชนในโรงเรียน ทุกคนในครอบครัว หรือแม้แต่ในวัด ความแตกต่างของบุคคลไม่ใช่ปัญหาแต่ทุกคนเป็นหนึ่งเดียวกันได้อยู่ด้วยกัน ได้อย่างสันติโดยที่ไม่มีปืนอยู่ในมือ แต่เข้าใจกัน พยายามอยู่ด้วยกันในปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น ในอดีตศาสนาต่างๆ มีความขัดแย้งกัน แต่ปัจจุบันการเสวนาทำให้ความขัดแย้งนั้นหายไปและไม่ใช่ว่าปัญหาอีกต่อไป ยกเว้นบางกลุ่มเท่านั้น

สิ่งที่ผมคาดหวังหลังการสัมมนาครั้งนี้คือ พระศาสนจักรในเอเชียพวกเรากำลังเดินไปในทางที่ถูกต้องแล้ว พัฒนาไปในทางที่ดีโดยอาศัยการเสวนากัน พระศาสนจักรคาทอลิกมีพระสังฆราชพระสงฆ์ที่รับผิดชอบเรื่องนี้โดยเฉพาะ ผมคิดว่านี่คือสิ่งที่สำคัญมาก ในเยอรมนีที่มีการเสวนาและมีการอธิบายทำให้เกิดความเข้าใจกัน การติดต่อสื่อสารกัน ทุกศาสนาต้องก้าวไปด้วยกัน ศาสนาและความรุนแรงไปด้วยกันไม่ได้ แต่ศาสนาและการเสวนาต้องไปด้วยกัน เพราะต้องมีการแลกเปลี่ยนทางภาษา ทางความคิด และคิดว่าคริสตชนควรมีการเสวนากันในชีวิต สิ่งแรกคือต้องชัดเจนในความคิดและจิตวิญญาณ ชัดเจนในเนื้อหาที่จะเสวนากัน คาทอลิกที่ดีต้องมีการเสวนาและฝึกฝนพัฒนาไปเรื่อยๆ”



ทุกศาสนาต้องก้าวไปด้วยกัน ศาสนาและความรุนแรงไปด้วยกันไม่ได้ แต่ศาสนาและการเสวนาต้องไปด้วยกัน



**เราเชื่อว่าโดยผ่านทาง
ความเชื่อถึงพระเจ้า เรา
จะกลับไปหาพระบิดาพระ
ผู้สูงสุด เราจะไม่ต่อต้าน
ผู้มีความเชื่ออื่นในสิ่งที่
เขาเชื่อ และเป็นสิ่งที่ดีที่
จะรู้จักภูมิหลังของผู้อื่น
แทนที่จะปะทะกับคนอื่น**

พระคาร์ดินัล กันเดนซิโอ โรซาเลส

(Card. Gandencio Rosales) อัครสังฆมณฑลมะนิลา จากฟิลิปปินส์

“การสัมมนาครั้งนี้เน้นด้านเสวนาศาสนสัมพันธ์กับวัฒนธรรมอื่น ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญมากและโดยเฉพาะอย่างยิ่งในทวีปเอเชียนี้ ในประเทศอินเดีย จีน และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ทั้งหมด เพราะเป็นพื้นที่ที่มีประชากรมาก การเสวนากับผู้มีความเชื่ออื่นเป็นสิ่งสำคัญมาก เช่น ผู้นำศาสนาจักรในประเทศไทย มีการเสวนากับผู้มีความเชื่อศาสนาอื่นๆ เช่นศาสนาพุทธซึ่งมีจำนวนมากในเอเชียนี้ เทคโนโลยีเป็นสิ่งสำคัญมากในการติดต่อสัมพันธ์กับศาสนาอื่น ในความเชื่อถึงพระเจ้ากับผู้เชื่ออื่น เมื่อเราติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น ผมคิดว่าชนชาติต่างๆ ในเอเชีย พวกเรามีความเชื่อว่า การเสวนาเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่ดีที่ทำให้เรามีชีวิตอยู่ร่วมกัน เราเชื่อว่าโดยผ่านทางความเชื่อถึงพระเจ้า เราจะกลับไปหาพระบิดาพระผู้สูงสุด เราจะไม่ต่อต้านผู้มีความเชื่ออื่นในสิ่งที่เขาเชื่อ และเป็นสิ่งที่ดีที่จะรู้จักภูมิหลังของผู้อื่นแทนที่จะปะทะกับคนอื่น เราควรที่จะเข้าใจแต่ละคนให้มาก เราต้องการพินิจของแต่ละศาสนา ทุกตำแหน่งในพระศาสนจักรมีความสำคัญ การเสวนาเป็นทางเลือกทางเดียวเท่านั้น การเสวนานำเรากลับไปสู่การมีชีวิตอีกครั้งหนึ่ง เราเชื่อในพระสิริของพระเจ้า นี่คือนหนทางนำเรากลับไปหาพระบิดา”

“เป็นเรื่องที่น่าขบขันมาก ในอดีตมักคิดว่าการเสวนานำไปสู่การกลับใจและรับศีลล้างบาป แต่แท้จริงแล้วการเสวนาคือต้องรู้ว่าควรแสดงความเคารพอย่างไร ในสถานที่เดียวกัน ในด้านความสัมพันธ์กับผู้มีความเชื่ออื่น เราเคารพในความเชื่อของเขา เรื่องการเสวนามีทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ แบบทางการ ตัวอย่างเช่นที่ผมกำลังให้สัมภาษณ์นี้ แต่การเสวนาแบบไม่เป็นทางการเป็นการพบปะกันโดยตรง การพูดคุยกัน เป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ส่วนในระดับนักวิชาการ หรือระดับเหล่านี้คือการเสวนาแบบเป็นทางการ”

“ขอขอบคุณพระเจ้าสำหรับการเสวนาต่างๆ กับพระภิกษุหลายรูป การเสวนาที่มีจุดมุ่งหมายเดียวกัน มีหลายอย่างที่คล้ายๆ กัน เหล่านี้เรียกว่าการเสวนาทั้งชีวิต ขอขอบคุณพระเจ้าสำหรับการเสวนาทุกเรื่องทุกเหตุการณ์ ผมคิดว่าทุกเหตุการณ์คือการเสวนา ในการสนทนากับเพื่อน ในสถานที่เดียวกัน คลินิกเดียวกัน ที่ทำงานเดียวกัน สังคมเดียวกัน ในทุกขณะ ทุกวินาที เราเรียกว่า “การเสวนาแห่งชีวิต” (Dialogue of life) ขอขอบคุณพระเจ้าสำหรับทุกๆ การเสวนา

เมื่อผมมาถึงเมืองไทยขณะอยู่ที่สนามบิน เมื่อผมถามประชาชนสัมพันธ์ หรือแลกเปลี่ยนเงิน ผมถามทางหรือสอบถามทั่วไปก็ได้รับการตอบรับอย่างดี ผมถามว่าจากสนามบินไปสามพรานไกลไหม เขาก็สนทนากับผม ทุกขณะคือการเสวนา เมื่อเสวนากันเขาก็คือเพื่อนของเรา ผมคิดว่าทุกการเสวนามีความสำคัญไม่ใช่เฉพาะในวัดเท่านั้น เมื่อคนอื่นสนทนากับเราแล้วเขาได้รับสิ่งที่ดีๆ เราก็สรรเสริญพระเจ้า ทุกเหตุการณ์ทุกบทสนทนาที่เราติดต่อกับผู้ที่มีความเชื่ออื่นก็

คือการเล่นด้วย”

ความคิดเห็นในการเสวนาที่ประเทศฟิลิปปินส์ ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของประเทศที่นับถือศาสนาประมาณ 83% โจครายที่การเล่นเป็นสิ่งที่ยุ้งยากมาก เป็นเรื่องของนโยบายและการเผชิญหน้ากันอย่างรุนแรง ผมคิดว่าเป็นความผิดพลาดในการเสวนา หากประเทศไหนที่ปิดตัวเองก็มักจะไม่ได้ได้รับความช่วยเหลือจากประเทศอื่นๆ แต่หากมีการเปิดประเทศทั้งด้านนโยบาย เศรษฐกิจ คาดว่าจะมีการบริจาคและช่วยเหลือทางด้านศาสนามากขึ้น และคิดว่าอีกสิ่งหนึ่งคือสถานการณ์ควรจะดำเนินไปด้วยการเสวนา เพราะว่ามีใครชอบสิ่งเหล่านี้แน่นอน ผมไม่เชื่อว่าความขัดแย้งนี้จะแก้ไขไม่ได้

พระสังฆราช เฟอร์นันโด กาเปลลา (Bishop Fernando Capalla)

เลขาธิการคณะกรรมการด้านศาสนสัมพันธ์ ในสหพันธ์สภาพระสังฆราชแห่งเอเชีย (FABC-OEIA: Office of Ecumenical and Inter-religious Affair) ชาวฟิลิปปินส์ ได้ให้ความเห็นถึงงานด้านศาสนสัมพันธ์ระดับเอเชียและการประชุมครั้งนี้ว่า

“ผมคิดว่าครั้งนี้เป็นการประชุมที่สำคัญมากๆ ที่สำคัญก็เพราะว่ามีพระสังฆราชจากทุกทวีปมาร่วมกันคิดว่าพระศาสนจักรจะดำเนินการต่อไปอย่างไรในด้านการเสวนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแถบเอเชียนี้ นี่เป็นครั้งแรกที่มีโอกาสพบปะกับบรรดาพระสังฆราชหลายท่าน ซึ่งมีประสบการณ์ที่ต่างกันในแต่ละพื้นที่ได้มาแบ่งปันกัน โดยเฉพาะการเสวนาศาสนสัมพันธ์กับผู้มีความเชื่ออื่น ผมว่าการเสวนาศาสนสัมพันธ์ของเอเชียนี้ได้มีการพัฒนาไปอย่างมากตั้งแต่ปี ค.ศ. 1978 ที่ว่าพัฒนาเพราะว่าบรรดาพระสังฆราชทั้งหลายได้ประกาศมีการเสวนา ติดต่อกันแล้ว ไม่ว่าจะเป็ศาสนาพุทธ ฮินดู ซิกข์ และรวมถึงโปรเตสแตนต์ด้วย คือทั้งหมดในทวีปเอเชีย และทำให้พระศาสนจักรได้เป็นที่ประจักษ์แก่สายตาของคนทั่วไป ด้วยการเสวนาและศาสนสัมพันธ์

พระศาสนจักรให้ความสำคัญมากด้านการเสวนากับศาสนาอื่น เพราะการเสวนาผ่านทางติดต่อสื่อสารทางเทคโนโลยีใหม่ๆ พระศาสนจักรจะทำอะไรกับโลกที่กำลังดำเนินไปในขณะนี้ ก็ด้วยการเปิดเผยความจริง ความถูกต้อง ให้ข้อมูลข่าวสารเพื่อให้เข้าใจพระศาสนจักร พวกเราคือใจที่มีรายการโทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต สิ่งเหล่านี้คือโอกาสดีที่จะเผยแพร่ข่าวดีของเราและกิจกรรมต่างๆ ที่พระศาสนจักรทำ เป็นการเผยแพร่ที่ไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมาก เป็นการเปิดพระศาสนจักรสู่โลกกว้าง”

“สิ่งที่คาดหวังจากการเข้าสัมมนาครั้งนี้คือ สำนักงานศาสนสัมพันธ์ของสหพันธ์สภาพระสังฆราชแห่งเอเชีย (FABC) ผมหวังว่า เราจะเสวนากับศาสนา



ทุกศาสนาต้องก้าวไปด้วยกัน ศาสนาและความรุนแรงไปด้วยกันไม่ได้ แต่ศาสนาและการเสวนาต้องไปด้วยกัน

อื่นมากขึ้นและดีขึ้นๆ อย่างเช่นพระศาสนจักรในเมืองไทยที่มีการเสวนาที่ดีกับพี่น้องพุทธศาสนิกชน พวกเราจะได้แบ่งปันวัฒนธรรมร่วมกัน เพราะในเอเชียมีพุทธศาสนิกชนจำนวนมาก มีธรรมเนียมไทยเข้ามาเกี่ยวข้องกับพุทธศาสนาทำเราเข้าใจวัฒนธรรมไทยมากขึ้น

นอกนั้นก็วัฒนธรรมในประเทศจีน มองโกเลีย และอินเดีย พวกเราสามารถแบ่งปันความเชื่อร่วมกันได้ โดยผ่านทางพระสังฆราชของเอเชีย ผมมีความสุขมากที่ได้มีโอกาสมาร่วมสัมมนาที่นี้ในครั้งนี้”

“อุดมสาร” ได้เสริมคำถามกลับไปถึงพระศาสนจักรในประเทศฟิลิปปินส์ ซึ่งแตกต่างจากประเทศไทยโดยสิ้นเชิง เพราะฟิลิปปินส์นับถือศาสนาคริสต์เป็นส่วนใหญ่ และคริสต์นิกายย่อยๆ ก็เพิ่มมากขึ้นๆ และกับมุสลิมบางกลุ่ม งานศาสนสัมพันธ์มีบทบาทอย่างไรบ้าง

“ความคิดเห็นเกี่ยวกับพระศาสนจักรในประเทศฟิลิปปินส์ตอนใต้ แอบมินดาเนา ในด้านความสัมพันธ์กับศาสนาอิสลาม ในความคิดเห็นส่วนตัวแล้ว คิดว่าในด้านศาสนสัมพันธ์มีเรื่องเศรษฐกิจและนโยบายของรัฐบาลเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย คาทอลิกเราเคารพรัฐบาลและศาสนาอื่นๆ พวกเราคาดหวังว่าสิ่งที่สำคัญอย่างหนึ่งคือ ความขัดแย้งจะได้รับการเยียวยาด้วยการเสวนากัน และการเสวนาจะ得以พัฒนาไปเรื่อยๆ”



พระคาร์ดินัล ท็อปโป (Card. Telefor P. TOPPO)

อัครสังฆมณฑลรัณจิต อินเดีย

“สิ่งแรกคือผมเชื่อว่านี่คือแผนการของพระเจ้าที่ทำให้มีการเสวนาศาสนา-สัมพันธ์ แต่เครื่องมือของพระเจ้าคือการประชุม การมาพร้อมกันนี้เป็นเหตุการณ์นำมาสู่ประเทศไทย ซึ่งเป็นประเทศที่ดูเหมือนว่ามีสถานการณ์ที่ยุ่งเหยิง แต่ว่าเป็นที่ที่สงบ พระเจ้าทรงเผยแสดงผ่านการประชุมสัมมนาในครั้งนี้ ประชาชนผู้ซึ่งเต็มเปี่ยมด้วยมิตรภาพ ผมไม่คิดว่าในเอเชียจะเป็นเช่นนี้ ทำให้การประชุมนี้ดีเยี่ยมจริงๆ แม้เป็นเพียงหนึ่งสัปดาห์ที่เราอยู่ด้วยกัน แต่เป็นการเสวนาศาสนาสัมพันธ์ที่ดี ทำให้เข้าใจซึ่งกันและกันมากขึ้น และได้รับรู้เรื่องราวประชากรของพระเจ้าในที่ต่างๆ”

“ทั้งหมดคือการแสวงหาน้ำพระทัยของพระ ทุกศาสนาแสวงหาพระเจ้า แสวงหาความจริง ในความแตกต่างของศาสนาต่างๆ มีการแบ่งปันประสบการณ์ร่วมกัน ผมว่าหลังจากการสัมมนาครั้งนี้แล้วเชื่อว่าจะมีบางสิ่งบางอย่างที่ดีเกิดขึ้น เพราะในอินเดียและในประเทศไทยนี้เราเห็นความสัมพันธ์ที่ดี มีวัดของศาสนาพุทธที่สวยงามมาก นี่คือการสวยงามของประเทศไทยและของพระศาสนจักรด้วย นี่คือการคิดสร้างสรรค์ที่เกิดขึ้นใน

ความสวยงามของชีวิต เป็นเรื่องธรรมดาๆ เพราะทุกๆ วันเราต้องติดต่อกับผู้คนมากมาย ความรับผิดชอบของเราคือ ต้องแบ่งปันในสิ่งที่เราเป็น

ประเทศไทย ซึ่งยอมรับกันและกัน เคารพซึ่งกันและกัน

แต่ละกลุ่มแต่ละบุคคลได้รับประสบการณ์ร่วมกัน โดยเฉพาะการอยู่ร่วมกัน ช่างเป็นพระศาสนจักรที่น่าอยู่จริงๆ เพราะทุกคนมีการแบ่งปันกัน ประสบการณ์ในการแบ่งปันนี้ ทำให้เราเข้าใจซึ่งกันและกัน แต่การกลับใจเป็นเรื่องของพระเจ้า ไม่มีใครทำให้ใครกลับใจได้นอกจากพระเจ้าเท่านั้น ผมทำได้แค่เพียงการยอมรับแต่ละศาสนา นี่คืออิสรภาพที่พระเจ้าประทานให้แต่ละคน พระเจ้าให้ความคิดสร้างสรรค์แก่เราว่าจะเลือกทำดีหรือทำชั่ว ไม่มีการทำให้กลับใจแต่เป็นการแบ่งปัน พวกเราต้องแบ่งปันความคิดที่เรามี แบ่งปันความคิด ถ้าคิดว่าการเสวนาคือการทำให้คนอื่นกลับใจมานับถือศาสนานั้นคือคิดผิด พระเจ้าเท่านั้นจะทำให้กลับใจได้

ผมบอกได้เพียงว่าในสถานการณ์ที่แต่ละคนเป็นอยู่ ความสวยงามของชีวิตเป็นเรื่องธรรมดาๆ เพราะทุกๆ วันเราต้องติดต่อกับผู้คนมากมาย ความรับผิดชอบของเราคือ ต้องแบ่งปันในสิ่งที่เราเป็น เพราะทุกศาสนาสอนให้มีสันติภาพ”

พระอัครสังฆราชฮียีนุส คิม ฮี จอง

(Arch. Hyginus KIM HEE JONG) อัครสังฆมณฑลกวางจู

พระคุณเจ้าได้ให้สัมภาษณ์กับ “อุดมสานต์” แม้จะสั้นๆ แต่ความคิดและมุมมองของท่านก็มีความหมายและคุณค่ายิ่ง

“การประชุมครั้งนี้เป็นการรวมกันทั้งหมดของทวีปเอเชีย ทำให้เรารู้จักกันและเข้าใจกันมากขึ้น พวกเราสามารถเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เข้าใจถึงปัญหาของกันและกัน ด้วยการเสวนากัน ตัวอย่างเช่นในประเทศไทย ซึ่งการเสวนาเป็นสิ่งที่สำคัญมาก ผมได้รับหลายสิ่งหลายอย่างมากมาย ผมคิดว่าการติดต่อสื่อสารเป็นสิ่งที่สำคัญมากในด้านศาสนสัมพันธ์ พวกเราได้เรียนรู้ร่วมกันว่าการเสวนาสำคัญมาก การเสวนาเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญ การเข้าใจผู้อื่นคือการเริ่มต้นของการเสวนา ผมคิดว่าเราต้องการสิ่งนี้มาก แบบอย่างของนักบุญฟรังซิสแห่งอัสซีซี ท่านพยายามสร้างความเป็นหนึ่งเดียวกัน พยายามเข้าใจคนอื่นก่อนที่จะเขาจะมาเข้าใจเรา”

“ผมอยากจะขอบคุณคนไทยมากๆ โดยเฉพาะผู้ที่ผมได้พบปะด้วย ขอขอบคุณรอยยิ้มที่เป็นมิตร ผมคิดว่าการยิ้มหมายถึงมิตรภาพและการเคารพผู้อื่น ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการเสวนากับผู้ที่มีความเชื่ออื่นด้วย”



พวกเราได้เรียนรู้ร่วมกันว่า การเสวนาสำคัญมาก การเสวนาเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญ การเข้าใจผู้อื่นคือการเริ่มต้นของการเสวนา ผมคิดว่าเราต้องการสิ่งนี้มาก



อิหม่าม ธนารักษ์ วัชรพิสุทธิ์

มัศยิดฮารูน ผู้แทนศาสนาอิสลาม ซึ่งเป็นมัศยิดที่มีอายุกว่า 300 ปี และมีพี่น้องมุสลิมจากไทยและประเทศต่างๆ มาร่วมเสมอๆ ได้ต้อนรับผู้ร่วมประชุมที่มาเยี่ยมอย่างอบอุ่น และบรรยากาศเป็นกันเอง และพาเยี่ยมชมมัศยิด

“ศาสนสัมพันธ์ หมายความว่า ไม่ว่าจะนับถือศาสนาอะไรก็ตาม เขาคือเพื่อนบ้าน ถ้าปล่อยให้เพื่อนบ้านหิว เราจะไม่ได้เข้าสวรรค์ ศาสนสัมพันธ์ เพื่อนบ้านสัมพันธ์อยู่ในเรื่องเดียวกัน อิสลามให้ความสำคัญมาโดยตลอด และในเรื่องศาสนาไม่มีการบังคับ อันนี้อยู่ในพระคัมภีร์

ดังนั้น ไม่ว่าจะนับถือศาสนาใดก็เป็นสิทธิ์อันชอบธรรม ไม่มีการบังคับ อิสลามก็ไม่สามารถบังคับใครให้มาเป็นอิสลามได้ แม้กระทั่งลูกหลานของเราเอง เราก็สอนว่าศาสนาไม่บังคับนะ แต่ลูกหลานจะต้องเรียน เพื่อให้เข้าใจว่าจะเลือกดำเนินชีวิตแนวทางไหนที่ดีที่สุด”

“ในศาสนาบอกอย่างชัดเจนให้เห็นความสงบ เพราะอิสลามแปลว่า ความสงบ ความสุขอันใดจะเท่าความสงบนั้นไม่มี พระพุทธเจ้าก็ได้ตรัสไว้เหมือนกัน พระเยซูก็ได้ตรัสสอนไว้ถึงความสงบ สงบอย่างไร ท่านศาสดาเอง ตอนที่ท่านได้เผยแผ่ศาสนาอิสลามในเมกกะ มีหลายคนไม่พอใจ ท่านรู้ว่าคนที่นับถือกับไม่นับถือ วันหนึ่งต้องรบกันแน่ ท่านเลยอพยพหนีไปเมืองมาดีนะห์เพื่อหลีกเลี่ยงสงคราม ที่บอกว่า ถ้าจะต้องมีสงคราม อย่ามีดีกว่า คือต้องรักษาความสงบ”

“พี่น้องมุสลิมของเราก็พยายามที่จะต้องเดินตามหนทางนี้ แต่เมื่อวันหนึ่งถ้าเกิดเราไปมัศยิดไม่ได้ อันนี้ความสงบก็จะไม่เกิดขึ้น トラบใดก็ตามที่ยังไปมัศยิดได้ อย่างที่ประเทศไทยเรามีเสรีภาพ เราก็น่าจะมีความสงบได้”

“เราอยู่ด้วยกัน ก็มีหน้าที่ต้องผูกกระชับความสัมพันธ์ด้วยกัน ดูแลกันในชุมชนที่มีทั้งมุสลิม ชาวพุทธ ฮินดู อยู่กันอย่างสันติสุขและเราก็ไปมาหาสู่กัน อย่างในประเทศไทยเราเปิดกว้างในการนับถือศาสนา เพื่อนไม่ว่าศาสนาใด เราก็ให้เกียรติซึ่งกันและกัน เขาให้เกียรติเรา เราก็ให้เกียรติเขา อย่างเวลาไปทำงานเราถือศีลตลอด เพื่อนเขารู้ เขาก็จะไม่ทานอาหารยั่ว น่ารักมาก เราอยู่อย่างสงบและช่วยเหลือกันดีมาก”

ศาสนสัมพันธ์ หมายความว่า ไม่ว่าจะนับถือศาสนาอะไรก็ตาม เขาคือเพื่อนบ้าน ถ้าปล่อยให้เพื่อนบ้านหิว เขาจะไม่ได้เข้าสวรรค์ ศาสนสัมพันธ์ เพื่อนบ้านสัมพันธ์อยู่ในเรื่องเดียวกัน อิสลามให้ความสำคัญมาโดยตลอด และในเรื่องศาสนาไม่มีการบังคับ อันนี้อยู่ในพระคัมภีร์

พระสังฆราชโยเซฟ ชุสติกี ลิริสุทธิ ประมุขสังฆมณฑลนครราชสีมา
ประธานคณะกรรมการคาทอลิกฯ แผนกศาสนสัมพันธ์

“การประชุมครั้งนี้จัดโดยสมณกระทรวงวาติกันในเรื่องของผู้ที่ทำงานด้านการเสวนา ผมเองรับผิดชอบในนามของประเทศไทย ที่ทำงานด้านเสวนาหรือศาสนสัมพันธ์ การประชุมครั้งนี้ใช้เวลาประมาณ 6 วัน เป็นการรายงานของประเทศต่างๆ สำหรับประเทศไทย ผมรายงานเรื่องศาสนาพุทธ **พระสังฆราชปัญญา กฤษเจริญ** รายงานเรื่องศาสนาอิสลาม และศาสนาพราหมณ์-ฮินดู บรรยายภาพเป็นไปด้วยความราบรื่น มีรายงานและซักถาม แลกเปลี่ยนเรียนรู้และเป็นการให้ความรู้เพิ่มเติมจากผู้ที่เป็นที่ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญของสมณสภาเกี่ยวกับเรื่องศาสนสัมพันธ์ บรรยายภาพเป็นไปอิงที่ยังมีความสนิทสนมกลมเกลียว เป็นกันเองมากขึ้น เราได้มอบของขวัญสำหรับผู้ที่มาร่วมงานคือเบญจรงค์ให้กับบรรดาพระสังฆราช พระคาร์ดินัล ท่านรองฯ และทุกคนที่มา ทุกคนก็ประทับใจประเทศไทย”

คนที่มาประชุมบางท่านทำงานในระดับเอเชีย ปีที่แล้วมีการประชุมและรายงานที่โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์ 1 ครั้ง บางท่านก็รู้จักกันแล้ว แต่หลายท่านก็ไม่เคยทำหน้าที่รายงานมาก่อนเลย ครั้งต่อครั้งที่รู้จักกัน ช่วงแรกพบปะกันอย่างคนที่ทำงานด้วยกัน เมื่อเวลาผ่านไป 2-3 วันความสัมพันธ์เริ่มดีขึ้น เริ่มเข้าใจถึงสภาพของเพื่อนที่บางครั้งดูเหมือนเป็นคนที่ไม่ค่อยยิ้มแย้ม เฉยๆ แต่ว่าเมื่อได้ฟังเรื่องราวที่เกิดขึ้น จึงรู้ว่าต้องรับผิดชอบมากและได้ผ่านเรื่องราวที่หนักหน่วงร้ายแรง จึงทำให้เขาไม่ยิ้มแย้มอย่างที่เราคิดว่าคนทำงานด้านศาสนสัมพันธ์จะต้องเป็นคนที่ยิ้มง่าย ๆ สถานการณ์แต่ละประเทศมีความแตกต่างกัน บางคนก็ได้ยื่นหัตถ์ต่อสู้อย่างเป็นคริสตชนที่ดี เป็นพระสงฆ์ พระสังฆราชที่ดี ทำงานทั้งในหน้าที่และปกป้องลูกแกะให้ได้รับความปลอดภัยทั้งกายและใจจากการข่มขู่รุนแรง ไม่ว่าจะเหตุการณ์จะรุนแรงแค่ไหน ก็ได้พยายามสร้างมิตรภาพที่ดีและความเข้าใจระหว่างศาสนา ฟังแล้วเกิดความประทับใจ เกิดความเคารพในตัวบุคคลที่มาประชุมมาก”

ศาสนสัมพันธ์ในประเทศไทย

“หลังสังคายนาวาติกันครั้งที่ 2 เมื่อหลายสิบปีมาแล้ว แต่ว่าเป็นการเริ่มแบบค่อยเป็นค่อยไป ขยายวงจากบรรดาพระสงฆ์นักบวช ค่อยๆ สร้างความกล้าหาญที่จะทำอะไรใหม่ๆ ยุคแรกๆ มีมิสซันนารีบางท่าน เป็นผู้ริเริ่มการสร้างมิติใหม่ ไปพบกับศาสนิกชนของศาสนาอื่น บางช่วงก็มีบรรยากาศที่ทำให้เรารู้สึกกลัวๆ เหมือนกัน เป็นความไม่เข้าใจความสำคัญของศาสนสัมพันธ์”

“ส่วนในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา งานศาสนสัมพันธ์ก็ก้าวหน้าตามลำดับ ผู้ที่รับผิดชอบต่อจากผมก็คือ **คุณพ่อไพศาล อานามวัฒน์** เริ่มต้นจัดสัมมนา



ศาสนสัมพันธ์เป็น
เรื่องราวของชีวิต
โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
เรื่องราวของสัตบุรุษ
ไม่ถึง 1% ในประเทศ
ไทย ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหน
เราจำเป็นต้องคบหา
สมาคมด้วยความ
เข้าอกเข้าใจคนอื่น

ระหว่างนักศึกษาที่จบปีที่ 4 ทุกสถาบัน กับสามเณรใหญ่ของเรา เรื่องจัดคณะนักร้องประสานเสียงคริสตชน กิจกรรมต่างๆ ก็เพิ่มขึ้นตามลำดับ ปัจจุบันมีคุณสมบัติเหมาะสมอดำเนินสะดวก ด้วยบุคลิกที่เป็นคนอารมณ์ดี ยิ้มง่าย มีมนุษยสัมพันธ์ดีเยี่ยม เลยทำให้สามารถติดต่อกับผู้นำศาสนาอื่นได้ง่ายมากขึ้น บรรยากาศจึงเหมาะที่จะทำศาสนสัมพันธ์ในระดับต่างๆ

แม้เมื่อ 5 ปีที่แล้ว ได้มีสถานการณ์ความรุนแรงในภาคใต้ ก็เป็นอีกส่วนหนึ่งที่ทำให้การทำศาสนสัมพันธ์ง่ายขึ้น จากหน่วยงานของศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ ศอ.บต. ตัวแรก คือศาสนสัมพันธ์ คือหน้าที่ของรัฐซึ่งมีทั้งเงินและคน อุปกรณ์ต่างๆ ก็ได้ช่วยเร่งสร้างความสัมพันธ์ตรงนี้ ล่าสุด ในการเรียกร้องสิทธิ์ในการประชุมที่กรุงเทพฯ ต้นปีที่ผ่านมา ทำให้เกิดทัศนคติที่ว่าทุกคนคิดต่างกันได้ แตกต่างกันได้ด้วยเชื้อชาติ ศาสนา วิถีความคิดต่างๆ แต่ว่าสามารถอยู่ร่วมกันได้ ไม่จำเป็นที่ทุกคนต้องคิดเหมือนกัน ขณะเดียวกันหรือว่าใกล้เคียงกัน นี่คือธรรมชาติที่เราต้องยอมรับและต้องสร้างให้เกิดขึ้นให้ได้ ด้วยวิธีการเสวนา ด้วยการเคารพซึ่งกันและกัน

ในศาสนาเราใช้คำว่า ศาสนสัมพันธ์ แต่ว่าคำที่ใช้ในมหาวิทยาลัยมหิดลหรือในแวดวงข้างนอกที่ใช้กันคือ “การสานเสวนา” อยู่บนพื้นฐานการสร้างความเข้าใจ ความสมานฉันท์ แต่สำหรับเราที่ใช้ไม่เพียงแต่ระดับมนุษย์ที่อยู่ร่วมกันอย่างสันติ แต่เป็นความสมานฉันท์ของผู้ที่มีความเชื่อความศรัทธาที่ต่างกัน การเสวนาไม่ได้หยุดแค่การพูดคุยกันเท่านั้น แต่เป็นการสร้างความเข้าใจกันในด้านชีวิต ด้านสังคม ร่วมมือกันเป็นการร่วมมือกันเพื่อความดีของสังคม เวลาเดียวกันก็พูดถึงพระธรรมคำสอนด้วย เป็นการเติมเต็มซึ่งกันและกัน เป็นการเสวนาแห่งจิตวิญญาณ เป็นการสานเสวนาแห่งความรอดพ้น

แต่คำนี้ไม่ใช่ทุกคนจะเข้าใจได้ง่ายๆ เป็นคำที่เราต้องสร้างความเข้าใจว่า ศาสนสัมพันธ์มิได้เป็นการมุ่งเพื่อการกลับใจ ศาสนสัมพันธ์เป็นการสร้างความเข้าใจ เพื่ออยู่ร่วมกันอย่างสันติ เป็นการเคารพให้เกียรติซึ่งกันและกัน ในการสานเสวนาอย่างแท้จริงแล้ว เปิดโอกาสให้ซักถาม การที่จะเข้าใจหลักธรรมะ หลักปฏิบัติ พิธีกรรมของศาสนาอื่นด้วย แต่ไม่ได้มีจุดประสงค์เพื่อการกลับใจ เพราะว่าการกลับใจเป็นหน้าที่ของการแพร่ธรรม หน้าที่แพร่ธรรมเป็นเรื่องของทุกๆ ศาสนา ไม่ควรที่จะเก็บความดี ความประเสริฐเอาไว้ มีหน้าที่จะต้องเผยแพร่ธรรมะออกไป นั่นเป็นวัตถุประสงค์ที่ต่างกัน”

ทำไมถึงเลือกประชุมที่ประเทศไทย

“ประเทศไทยเหมาะ สะดวกในการจัดศาสนสัมพันธ์ รวมถึงการประชุมอื่นๆ ด้วยการอำนวยความสะดวกต่างๆ เรามีเพียบพร้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งศูนย์การอบรมที่ “บ้านผู้หว่าน” เป็นสถานที่ที่เหมาะสม มีบรรยากาศสงบร่มเย็น สามารถที่จะสัมมนา

โดยไม่มีสิ่งใดมาทำให้วอกแวก อยู่ในบรรยากาศความเป็นคาทอลิก มีสิ่งต่างๆ ที่เอื้ออำนวย ทำให้เกิดความประทับใจ เพราะหลายคนน่าจะ มาครั้ง บางคนมาเมื่อ 10 ปีที่แล้วก็ไม่พบบรรยากาศแบบนี้ ตื่นตาตื่นใจตั้งแต่สนามบินใหม่ ถนนที่เชื่อมจากสุวรรณภูมิเข้าสู่ตัวเมืองกรุงเทพฯ เป็นการประชาสัมพันธ์ประเทศไทยในด้านดีๆ ไปได้อีกนาน

เราได้ขอเอกสารประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในภาคเหนือและภาคกลางแจกไปด้วย ในฐานะที่เป็นคนไทยก็ต้องใช้โอกาสนี้ เพื่อประชาสัมพันธ์ความดีความงามให้กับผู้คน จะได้เข้าใจว่าเรื่องราวที่เขาอ่านในหนังสือพิมพ์เมื่อ 3-4 เดือนที่แล้ว ไม่ใช่ทั้งประเทศ เป็นเหตุการณ์นิดเดียวซึ่งบัดนี้ได้ผ่านไปแล้ว ได้เห็นว่าแท้จริงคนไทยเป็นอย่างไร เขาประทับใจกับทีมงานทุกคนที่พร้อมจะช่วยเหลือแม้ในเรื่องเล็กน้อย

ศาสนสัมพันธ์เป็นเรื่องราวของชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องราวของสัตบุรุษไม่ถึง 1% ในประเทศไทย ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหน เราจำเป็นต้องคบหาสมาคมด้วยความเข้าใจ เข้าใจคนอื่น สภาพแวดล้อมที่ทวีปอื่นๆ ไม่เหมือนกับเรา เขาจะไม่เข้าใจในความเป็นชนกลุ่มน้อยของเราว่า เราสามารถยืนหยัดในความเป็นคาทอลิกของเรา สามารถที่จะบอกเรื่องราวที่ดีของเราได้ด้วยความสัมพันธ์ที่ดีกับคนอื่นสำหรับผู้ที่เป็นคริสตชน ไม่ว่าจะตำแหน่งไหนก็ตาม ถ้าเข้าใจจิตตารมณ์ของศาสนสัมพันธ์ คือการเคารพ การแสดงความรัก การแสดงความเข้าใจต่อผู้อื่นแล้ว จะทำให้การดำเนินชีวิตของทุกๆ คนดีขึ้น เราไม่ต้องไปกังวลว่าใครจะเข้าใจถูกเข้าใจผิด ยุคนี้อายุที่สูงสุดและทำให้คนอื่นเข้าใจเราได้มากที่สุด

จากสถิติการแต่งงานของคริสตชนใน 10 ปีที่ผ่านมาดูเหมือนว่า 80% เป็นการแต่งงานแบบต่างคนต่างถือ เพราะฉะนั้นศาสนสัมพันธ์อยู่ในบ้าน ทั้งสามีภรรยาหรือลูกๆ บางทีก็ไม่ได้นับถือศาสนาเดียวกัน แต่ต้องอยู่ด้วยกันด้วยความเข้าใจ เคารพซึ่งกันและกัน นี่เป็นส่วนที่เรียกว่าจำเป็นเร่งด่วน นอกนั้นในที่ทำงาน ในโรงเรียน โรงพยาบาลและสถานที่อื่นๆ

ถ้าเรามีความคิดเรื่องศาสนสัมพันธ์ ก็จะทำให้คนอื่นยอมรับศาสนาคริสต์ด้วยความเข้าใจ เห็นอกเห็นใจในฐานะที่เราเป็นชนส่วนน้อย ซึ่งเราต้องปฏิบัติกับชนส่วนใหญ่ซึ่งบางทีเขาก็ไม่เข้าใจ เขาไม่เคยนึกว่าสิ่งที่เขาอยากให้เราปฏิบัติขัดกับความเชื่อของเรา เมื่อเราเคารพเขา เขาก็จะเคารพเรา ตรงนี้จะช่วยสร้างบรรยากาศให้มีความสงบสุขมากขึ้น จะไม่ทำให้ศาสนาเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้คนขัดแย้งกัน ตรงกันข้าม เราสามารถที่จะรวบรวมศรัทธาของคนทุกศาสนาให้มารวมเป็นหนึ่งเดียวกันเพื่อจะได้ต่อสู้กับความคิดที่ผิดๆ กับสิ่งที่ไม่ถูกต้องในสังคม ทำให้ศาสนามีพลังดึงคนกลับมาสู่จริยธรรม นี่เป็นความหวังและทางรอดของสังคมในยุคปัจจุบัน”



สิ่งที่สำคัญคือรู้เขารู้เราทั้งสองอย่าง ที่รู้เพื่อเคารพไม่ใช่เพื่อขัดแย้งกัน นี่คือส่วนหนึ่งที่เรากำลังต้องศึกษาและดูว่าวิธีไหนที่เราสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติ”

คุณพ่อเสนอ ดำเนินสะดวก ผู้อำนวยการแผนกศาสนสัมพันธ์ของสภาพระสังฆราชคาทอลิกในประเทศไทย ซึ่งเป็นหัวหน้าผู้ประสานงานการจัดงานครั้งนี้ ในส่วนของคนไทย ได้รับรู้ทั้งก่อนประชุม และในห้องประชุม รวมทั้งรายละเอียดอื่นๆ ด้วย

“สำหรับการจัดสัมมนาในครั้งนี้มีความประทับใจตั้งแต่พิธีเปิดเนื่องจากประเพณีไทย เพื่อนบ้านก็ไม่เคยเห็นพิธีแบบไทยๆ รวมถึงพี่น้องจากศาสนาอื่นคือพุทธ ฮินดู ซิกข์ โปรเตสแตนต์ก็มาร่วมพิธีด้วยความเต็มใจ ประการที่สอง คือบรรยากาศภายในตอนแรกเหมือนเกร็งๆ แต่ต่อมามาหลังจากใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน ทุกคนก็มีความสุขเป็นกันเอง ชอบใจการบริการของคนไทยแบบเอาอกเอาใจและเป็นกันเอง เรามอบของขวัญให้กับทุกคน ทั้งพระคาร์ดินัล พระสังฆราช คือเบญจรงค์ฝีมือของไทยเรา เรามอบว่าทำจากมือ ทุกคนก็ดีใจมาก นอกจากนี้ที่สำคัญที่สุด ทำให้ทุกคนเห็นว่าเมืองไทยมีศักยภาพในการจัดการสัมมนาด้วย”

คุณพ่อเสนอ ดำเนินสะดวก ได้พูดถึงงานที่ต้องรับผิดชอบเวลานี้ว่า “สิ่งที่ผมทำหลักๆ คือการประสานงาน คือทำอะไรให้เขารู้จักเรา และมีภาพลักษณ์ที่ดี อย่างที่สองคือออกไปประชุมข้างนอกกับกรมศาสนาที่ดี หรือว่าหน่วยงานอื่นๆ ที่ติดต่อมา นอกนั้นงานประจำ เช่นวันปีใหม่ของพี่น้องฮินดู เราก็นำสาส์นไปมอบให้เขา วันวิสาขบูชาก็นำสาส์นจากวัดกัน ไปมอบให้พี่น้องชาวพุทธ ทั้งหมดนี้เป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

เท่าที่ผมได้ศึกษาในเอกสารและได้มีประสบการณ์ศาสนสัมพันธ์ถือว่าเป็นสมบัติของพระศาสนจักร ในฐานะที่พระเยซูเจ้าทรงมาไกล่ปดมุษย์ ไม่ใช่เฉพาะคาทอลิก ทรงไกล่ปดทุกคน ในฐานะที่เป็นพี่น้องกัน หน้าทีของเราที่จะต้องแสดงมิตรไมตรีต่อกัน บางครั้งอาจจะสำเร็จบ้างไม่สำเร็จบ้าง แต่ว่าหน้าที่ก็คือสิ่งที่ต้องทำกับพี่น้องต่างความเชื่อด้วยมิตรไมตรี

ที่จริงแล้วพี่น้องคริสตชนของเรา ก็มีศาสนสัมพันธ์ในระดับชีวิตอยู่แล้ว เราก็พัฒนาขึ้นไปด้วยการจัดการอบรม และทำความเข้าใจเพิ่มขึ้น เรื่องพื้นฐานเนื้อหาการทำศาสนสัมพันธ์ รวมถึงเอกสารของพระศาสนจักร นอกจากนี้เรามีการพัฒนาศึกษาเกี่ยวกับประเพณี การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันต่างๆ ไป เพื่อเราจะได้เข้าใจเขามากขึ้น สิ่งที่สำคัญคือรู้เขารู้เราทั้งสองอย่าง ที่รู้เพื่อเคารพไม่ใช่เพื่อขัดแย้งกัน นี่เป็นส่วนหนึ่งที่เรากำลังต้องศึกษาและดูว่าวิธีไหนที่เราสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติ”

การเสวนาได้สิ้นสุดลงแล้ว แต่งานเสวนาด้วยชีวิตยังคงอยู่กับเราทุกคนตลอดไป ❀

คุณพ่อเทวดาลูกทุ่ง อังเยโล กัมปาญอติ ผู้ถอดรหัส “01-01-01”



คุณพ่ออังเยโล กัมปาญอติ (Angelo Campagnoli) ฉลอง 50 ปีชีวิตสงฆ์ เมื่อวันอาทิตย์ที่ 9 พฤษภาคม ค.ศ. 2010 เวลา 10.00 น. ณ วัดแม่พระมหากาารุณย์ นนทบุรี อย่างเรียบง่ายร่วมกับสัตบุรุษในวัด และคนที่คุ้นเคยหรือทำงานใกล้ชิดกับคุณพ่อ ก่อนหน้านั้นที่วัดนักบุญยอแซฟกรรมกร จังหวัดแพร่ ได้จัดฉลองชีวิตสงฆ์ให้คุณพ่อเมื่อวันอาทิตย์ที่ 2 พฤษภาคมมาแล้ว และเดือนมิถุนายนคุณพ่อได้เดินทางไปร่วมงานปิดปีพระสงฆ์ที่กรุงโรม และร่วมถวายมิสซาฉลองครบ 50 ปีอีกครั้งหนึ่ง และพักผ่อนเป็นเวลา 2 เดือน เพื่อเยี่ยมญาติพี่น้อง

ผู้ชายรูปร่างใหญ่ พูดเสียงดัง แต่จะฟังชัดหรือไม่ก็อีกเรื่องหนึ่ง แต่พูดได้ทุกเรื่องจนบางคนตั้งสมญาว่า “ก.ท.ร. - เก่งทุกเรื่อง”

แต่จิตใจและส่วนลึกที่ซุกซ่อนอยู่ในใจ...แสนจะอ่อนไหวยิ่งนัก

ในครอบครัว บิดาชื่อหลุยส์ มารดาชื่อโรซา เป็นคนโตสุด มีน้องสาว 2 คน

เกิดวันที่ 30 มีนาคม ค.ศ. 1936 ปีนี้อายุ 74 ปีแล้ว

รับศีลบวชวันที่ 11 มิถุนายน ค.ศ. 1960 พร้อมกับเพื่อนในคณะ 11 คน

หลังจากบวช เริ่มชีวิตธรรมทูต

“ครั้งแรกได้เป็นธรรมทูตในประเทศพม่า หลังจากบวชไม่ถึง 1 ปี ผู้ใหญ่ก็ส่งให้มาทำงานในเอเชีย ประเทศพม่า ซึ่งก็ไม่เคยรู้จักมาก่อน ได้เข้าไป ค.ศ. 1961-1966 ทำอยู่ได้ 5 ปี ผมเข้าไปเป็นคนสุดท้ายของคณะปีเม แต่เป็นคนแรกที่ต้องออกจากประเทศพม่า เพราะรัฐบาล

ทหารพม่าเข้ามาปกครอง ใช้ลัทธิคอมมิวนิสต์ ให้มิสชันนารีออกนอกประเทศ คนที่มีวีซ่าลาวก็อยู่ต่อไปได้ แต่ถ้าออกไปแล้ว กลับเข้าไปใหม่ไม่ได้”

แต่แรกเริ่มเรียนภาษาพม่า 1 ปี ต่อมาก็เข้าไปอยู่ที่เชียงตุง บริเวณแม่สายของไทย เข้าไปประมาณ 80 กิโลเมตร และก็เริ่มเรียนภาษาลาฮู อาข่า ไทยใหญ่ ของชนเผ่าต่างๆ เพิ่มอีก

ที่จริงรัฐบาลเริ่มบีบคนต่างชาติ มิสชันนารีออกไป พวกโปรเตสแตนต์ที่มีครอบครัว เขาไปก่อน แต่พวกเราคาทอลิกยังไม่ยอมออก ต่อมาเขาก็พยายามหาทางบีบให้เรต้องออก เวลานั้นคณะปีแยมีพระสงฆ์ 40 องค์

ระหว่างที่อยู่ในพม่า ก็ได้รู้จักกับ**คุณพ่อดีฮาร์ท** คณะเอ็มอีพี. และ**คุณพ่อลาสเซนส์** คณะเยสุอิต ซึ่งอยู่ในสมัยเดียวกัน และมิสชันนารีก็ต้องออกจากประเทศทุกคน

ผมทำงานอยู่บ้านนอก เป็น “พ่อลูกทุ่ง บ้านนอก กัมปาลัญญ์ คือ ฟาร์มเมอร์ แปลว่า ชาวนา!”

เมื่อออกจากพม่าก็ได้ไปอยู่ที่สหรัฐ 3 ปี ค.ศ. 1966-1969 เพื่อส่งเสริมกระแสเรียกของคณะ ซึ่งเวลานั้นมีบ้านเณรเล็ก บ้านเณรใหญ่อยู่ แต่เวลานี้ปิดไปแล้ว เราต้องทำงานอภิบาล บริเวณกว้างและคณะเรามีเครื่องบินเล็กไว้ทำงาน ซึ่งราคาก็พอๆ กับราคารถเก๋งขนาดกลางๆ ผมได้ไปเรียนขับเครื่องบิน ได้ระดับ 2 สามารถรับผู้โดยสารได้ ก็จับอยู่พักหนึ่ง ไม่นาน แต่นี้ไม่ได้ขับกว่า 30 ปีแล้ว

และกลับไปทำงานที่สังฆมณฑลมิลาโน อิตาลี กับเยาวชน ขณะเดียวกันได้ไปทำงานที่บังคลาเทศด้วย เป็นเวลา 3 ปี ก็ไปๆ มาๆ

เข้ามาทำงานในประเทศไทย

ค.ศ. 1972 ได้พยายามมาสำรวจว่าจะทำงานในประเทศไทยได้ไหม เพราะอาณาเขตติดกับพม่า ก็ได้พบกับ**พระคุณเจ้าลูเชียง ลากอสต์** ท่านก็ยินดีมากและเล่าว่ามีคนพม่าอพยพเข้ามามากในเขตเชียงใหม่ และมีชาวเขาเผ่าต่างๆ ผมเป็นคนเสนอผู้ใหญ่ของคณะให้ส่งสมาชิกเข้ามาทำงานในประเทศไทย ในเขตพื้นที่ที่ใกล้กับเขตพม่าที่เคยทำงานอยู่

หลังจากนั้น ผู้ใหญ่ได้ส่งสมาชิกรุ่นแรกมา 3 คน ในปี ค.ศ. 1972 เริ่มที่สังฆมณฑลเชียงใหม่ **คุณพ่อชิมบัลดี** **คุณพ่อซิลวาน** และผม **คุณพ่ออังเยโล** และรุ่นต่อมาก็เป็น**คุณพ่ออูร์บანი** ค.ศ. 1978 **คุณพ่ออาเดรียอโน** เข้ามา ฯลฯ เรามีนโยบายไม่รวมเป็นกลุ่มใหญ่ และเมื่อทำได้มันคงพอสมควรแล้ว ก็ส่งคืนให้กับสังฆมณฑล

ค.ศ. 1975-1978 เป็นช่วงที่เกิดผู้อพยพเข้ามาในประเทศไทย และรัฐบาลไม่อนุญาตให้มิสชันนารีเข้าระยะหนึ่ง

ค.ศ. 1972 ได้เรียนภาษาไทยเพียง 3 เดือนเท่านั้น เนื่องจากผมมีพื้นภาษาไทยใหญ่เรื่องการออกเสียงสูงๆ ต่ำๆ อยู่ก่อนแล้ว ก็ขึ้นไปเชียงใหม่ และต่อมาก็สอบเทียบได้วุฒิ ป.6 มีใบอนุญาตให้สอนหนังสือในโรงเรียนได้ สอนวิชาอะไรก็ได้ โดยใช้ภาษาไทย

สมัยนั้น ยังเป็นสมัยพระคุณเจ้าลูเชียง ลากอสต์ ปลายๆ และต่อมา**พระคุณเจ้ารัตน**

บำรุงตระกูล ให้ผมไปอยู่ที่แพร่ ซึ่งเวลานั้นเป็นคณะเบญจารามอยู่ก่อน มีคุณพ่อคาร่า อังเยโกล ชื่อเหมือนกัน ได้ตั้งโรงเรียนเทพพิทักษ์ เหมือนชื่อของท่าน และมีนักเรียนถึงชั้นประถม มีนักเรียนไม่กี่ร้อยคน อาคารเป็นไม้เก่าๆ

เมื่อรับมอบงานที่แพร่ ผมก็ได้พยายามปรับปรุงโรงเรียนให้ดีขึ้น เพิ่มขึ้นเรียนจนถึง ป.6 และต่อมาก็ ม.3 ถือว่าสูงสุดแล้ว และก่อนจะจากมา แปลกใจมากก็คือ เด็กที่มาเข้าใหม่เป็น รุ่นลูกของนักเรียนรุ่นแรกของโรงเรียนเรา

มีอยู่ช่วงหนึ่งเมื่ออยู่ที่แพร่ได้ 10 ปี ผมได้ย้ายกลับไปทีอิตาลีประมาณ 3 ปี และกลับมา ก็มาอยู่ที่เดิม รวมเวลาอยู่ที่แพร่ 25 ปีเต็ม

ช่วงนั้นสภาพระสังฆราชอิตาลีมีโครงการจะส่งเสริมให้พระสงฆ์สังฆมณฑลมีจิตตารมณ์ มิสชันนารี และได้ขอร้องให้คณะต่างๆ อย่างน้อยมีพระสงฆ์ 1 องค์ ไปเป็นธรรมทูตตาม ประเทศต่างๆ ระยะเวลาหนึ่ง แล้วแต่ละตกลงกัน เขาก็ต้องการให้คุณพ่อที่เป็นมิสชันนารีอยู่ตาม ประเทศต่างๆ ได้มีโอกาสไปแบ่งปันประสบการณ์ให้กับสามเณร พระสงฆ์ ผมเองได้รับมอบหมาย ให้ทำหน้าที่นี้ด้วย ระหว่าง 3 ปี ได้ไปตามสถาบันต่างๆ 60 สถาบัน ทั่วประเทศเลย เมื่อครบเวลาแล้วก็กลับมาประเทศไทยอีก

38 ปี เป็นเวลาที่ผมพ่อกำลังอยู่ในประเทศไทย และเป็นอายุของคณะที่ได้เข้ามาทำงานในประเทศไทยด้วย คุณพ่อทำงานอยู่ในสังฆมณฑลเชียงใหม่ 35 ปี ส่วนใหญ่อยู่ที่วัดนักบุญยอแซฟ จังหวัดแพร่ นาน 25 ปี ได้สร้างวัดใหม่ และโรงเรียน เปิดรับตั้งแต่อนุบาล จนถึงชั้นประถมปีที่ 6 ต่อมาได้ขยายถึงชั้น ม.3 ตอนที่ออกมา มีนักเรียน 2,700 คน และ ค.ศ. 2000 ได้เริ่มสร้าง วัดใหม่เสร็จเรียบร้อย มีพิธีเปิดและเสกวัดใหม่ โดยพระคุณเจ้าสังวาลย์ สุระสรรงค์ เราได้ กำหนดเวลาไว้แล้วให้เสร็จในวันที่

“01 - 01 - 01”

วันที่ 1 เดือนมกราคม ค.ศ. 2001

ได้รับแต่งตั้งให้เป็นอุปสังฆราชของพระคุณเจ้าสังวาลย์ สุระสรรงค์ อยู่ 1 ปี และต่อมา สุขภาพไม่ดี กลับไปรักษาตัวที่อิตาลี 1 ปี จึงขอลาออกจากการเป็นอุปสังฆราชต่อพระคุณเจ้าด้วย

ชีวิตและเรื่องราววันนี้

ปัจจุบัน รับผิดชอบบ้านเจ้าเสียบคริสติน่า ในบริเวณวัดแม่พระมหาการุณย์ นนทบุรี และ ช่วยงานอภิบาลของวัดด้วย ซึ่งมีคุณพ่อราฟาแอล อธิการเจ้าคณะแขวง เป็นเจ้าวัดอยู่ และในบริเวณนี้ ยังมีบ้านเด็กนักบุญมาร์ติน ซึ่งคุณพ่ออาเดรียอาโนรับผิดชอบอยู่

ตลอดเวลาที่อยู่ในประเทศไทย เคยได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าคณะแขวงหลายครั้งๆ ละ 3 ปี ที่เป็นก็เพราะคณะเรามีเพียงไม่กี่คน หมุนเวียนกันอยู่นี่แหละ

ปัจจุบันมีสมาชิกประมาณ 500 คน ทำงานในทุกทวีป รวม 18 ประเทศ

เมื่อคุยกับคนระดับนี้ ถ้าไม่พูดเรื่องสุขภาพซะเลย ก็ถือว่ายังไม่ครบกระบวนการครับ!

“ผมเป็นโรคหัวใจเต้นไม่ปกติ และเบาหวาน ลิมเลือดแข็งตัวไม่ปกติ ต้องระมัดระวังด้วยการกินยาละลายลิ่มเลือดอย่างเคร่งครัด เพราะถ้ามากไปเลือดก็จะเหลวเป็นอันตรายเหมือนกัน แต่กินยาแล้วรู้สึกดีขึ้นมาก”

วันที่ 26 เมษายน ค.ศ. 2010 ผมได้พบกับคุณพ่อที่โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์ คุณพ่อไปเอายา ต่อจากนั้น ก็พบกันที่บ้านสมณทูตวาติกันอีกครั้ง เนื่องจากเป็นโอกาสฉลองนักบุญมาร์โก ซึ่งเป็นชื่อนักบุญของคุณพ่อมารี (Marek) อุปทูต และต้อนรับคุณพ่ออิกญาซิโอ เซฟราเลีย (Ignazio CEFRALIA) และพระคุณเจ้าซัวตอร์ เปนนักกีโอ ก็เชิญคุณพ่อมาร่วมฉลองด้วย เป็นการฉลองภายในเล็กๆ บรรยากาศเป็นกันเอง

ค.ศ. 2000 คณะฯ มีนโยบายจะมอบงานที่วัดแพร่คืนให้สังฆมณฑล เพราะเห็นว่าเป็นที่เข้มแข็งแล้ว ต่อไปจะเป็นที่ลำบาก แล้วเราจะได้ไปบุกเบิกในที่ใหม่ต่อไป

เมื่อออกจากแพร่แล้ว ผมไปประจำช่วยงานที่สำนักมิสซังฯ ต่อมาพระคุณเจ้าสังวาลย์ สุระสรศักดิ์ ได้แต่งตั้งเป็นอุปสังฆราช อยู่ไม่ถึงปี ก็ไม่ค่อยสบาย มีอาการโรคหัวใจ หมอบอกต้องพักหนึ่งปี ผมก็ขอไปพักที่บ้านที่อิตาลี เมื่อกลับมาครั้งนี้ ทางคณะฯ ให้เป็นผู้ดูแลบ้านคริสติน่า สำหรับเข้าเฝ้าพินฟูจิตใจ

ในโอกาสปิดปีพระสงฆ์ที่กรุงโรม กลุ่มพระสงฆ์ไทยของเราจะได้พบกับคุณพ่ออังเยโล และคุณพ่อเมารีซิโอ ด้วย และวันที่สมเด็จพระสันตะปาปาฉลองปิดปีพระสงฆ์ วันสมโภชดวงพระหฤทัยของพระเยซูเจ้าฯ วันที่ 11 มิถุนายน มีสชาเวลา 10.00 น. ตรงกับวันบวชเป็นพระสงฆ์ของคุณพ่อครบ 50 ปีพอดี ช่วงเป็นโอกาสพิเศษสำหรับคุณพ่อจริงๆ มีคนไปร่วมงาน 15,000 คน เสร็จแล้ว บ่ายวันนั้น ก็นั่งรถไฟไปมิลาน ที่บ้านของคุณพ่อ เพื่อร่วมฉลองกับเพื่อนพระสงฆ์ที่บวชด้วยกัน

โอกาสฉลอง 50 ปีชีวิตสงฆ์ ได้ฉลองในประเทศไทย และที่อิตาลี ก็หลายครั้ง แต่ที่สำคัญผมคิดถึงเรื่องชีวิตฝ่ายวิญญาณมากกว่า

ตลอดชีวิตสงฆ์ 50 ปีที่ผ่านมา ได้ถวายมิสซาประมาณ 19,000 ครั้ง!

คำขวัญวันบวช และข้อความนี้ ได้พิมพ์ในรูปที่ระลึกฉลอง 50 ปีของคุณพ่อเป็นภาษาไทยว่า “พระเจ้าทรงเรียก ... ทรงมอบหมาย ให้ประกาศข่าวดี” (รม 1:1)

หมายเหตุ : ขณะที่ได้พูดคุยกับคุณพ่อ วันที่ 24 สิงหาคม 2010 คุณพ่อเพิ่งเดินทางกลับมาจากอิตาลีได้ 3 วัน และคุณพ่อได้กระซิบว่า ได้รับมอบหมายให้ดูแลบ้านแพร่ธรรมของคุณพ่อที่มิลาน ซึ่งได้รับมอบจากพระสันตะปาปาจอห์น ที่ 23 เป็นบ้านเดิมของพระองค์ มอบให้เมื่อทรงได้รับเลือกเป็นพระสันตะปาปา ให้คุณพ่อใช้เป็นศูนย์อบรมการแพร่ธรรม เดือนกันยายนต้องกลับไปประจำหน้าที่ ขณะนี้อยู่ที่อิตาลีแล้ว ✠

นักบุญยอห์น เบอกมันส์ (St. John Berchmans)

1599-1621

ฉลองวันที่ 26 พฤศจิกายน

องค์อุปถัมภ์ เด็กผู้ช่วยจารีตพิธีทางศาสนา



นักบุญยอห์น เกิดที่ Diest เมืองเล็กๆ แห่งหนึ่งในประเทศเบลเยียม ในปี ค.ศ. 1599

ยอห์น เป็นบุตรหนึ่งในห้าคนของครอบครัว และมีพี่น้อง 3 คนที่ได้สมัครเข้าเป็นนักบวช ในวัยเด็กยอห์นชอบไปร่วมพิธีมิสซา และรักการสวดสายประคำ เป็นชีวิตจิตใจ ต่อมาเมื่อท่านโตขึ้นได้สมัครเข้ารับการอบรมเพื่อบวชเป็นพระสงฆ์ คณะเยสุอิตที่เมือง Mechlin ในปี 1616 และได้เดินทางด้วยเท้าเป็นเวลา 10 สัปดาห์ไปยังกรุงโรมเพื่อศึกษาต่อ

หลังจากที่เรียนวิชาปรัชญาได้ 3 ปี ท่านได้รับเลือกให้เข้าร่วมการอภิปรายต่อสาธารณชน ขณะนั้นอายุเพียง 22 ปีเท่านั้น ก่อนการอภิปรายสิ้นสุดลง ท่านเกิดล้มป่วยโดยกะทันหัน ในค่ำวันที่ 12 สิงหาคม 1621 ท่านได้จับสายประคำไม้กางเขน และหนังสือพระวินัย กุมไว้ในมืออย่างแน่นหนาไม่ปล่อยวาง พลังกล่าวว่า “สิ่งที่มีค่ามากที่สุดในชีวิตของข้าพเจ้า มีแค่สามสิ่งนี้เท่านั้น และด้วยสามสิ่งนี้ ข้าพเจ้าขอตายด้วยความยินดี” แล้วท่านก็ได้สิ้นลมหายใจ และมอบดวงวิญญาณของท่านแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าในขณะที่ดวงตายังเพ่งมองอยู่ที่ของสามสิ่งนั้น

ในปี ค.ศ. 1888 สมเด็จพระสันตะปาปาเลโอ ที่ 13 ได้ทรงสถาปนาท่านเป็นนักบุญอย่างสมเกียรติ

ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า โดยทางคำภาวนาของท่านนักบุญยอห์น ขอทรงโปรดช่วยข้าพเจ้าทั้งหลายให้สามารถถือปฏิบัติคุณธรรมเยี่ยงท่านนักบุญ เพื่อเป็นที่สบพระทัยของพระองค์ด้วยเทอญ ✠

จาก **สารสาสน์ คฤศตัง**
เป็น **ชุดมตาบต**
บนเส้นทางอักษร 90 ปี ขุมทรัพย์คริสตังไทย

คุณพ่อวรุทธ กิจบำรุง



ความดี



1. นออะไรตัดไม้ขาด



2. ของปลาตเวลาต้องลอง



3. เลือยคล่องตีนักหนา



4. เสียที่ตลงกา



5. ฟาผ่าแล้วหรือ ?



6. คลางฮ้อทังคู้



7. เป้าแตรตักลองไม้ค้องระวัง



8. ถ้อฮ้องตงผางคี่ต่างว่ากลอง



9. เอาหมักเทไว้แล้วแอบไปคู้



10. พอใส่เข้าฉีก น้ำหมักสาตพรู

■ ราฟาเอล

วันละก้าวกับพระเยซู

มาระโก 8:36-37

.....มนุษย์จะได้ประโยชน์ใดในการที่จะได้โลกทั้งโลกเป็นกำไรแต่ต้องเสียชีวิต มนุษย์จะให้อะไรเพื่อแลกกับชีวิตที่สูญเสียชีวิตไป

ลูกา 9:25

.....มนุษย์จะได้ประโยชน์ใดในการที่จะได้โลกทั้งโลกเป็นกำไรแต่ต้องเสียชีวิตและพินาศไป

ในปี ค.ศ. 1347 เมือง Calais เมืองชายฝั่งทางเหนือของประเทศฝรั่งเศสถูกกองทัพประเทศอังกฤษล้อมไว้เป็นเวลานานหลายเดือน ภายในเมือง



Calais สภาพความเป็นอยู่ของชาวเมืองเริ่มเลวร้ายลง นับวันยิ่งมากขึ้นผู้คนเริ่มเจ็บไข้มากขึ้นเริ่มจากคนชราสิ้นใจ วันละหลายคน พวกเด็กๆ เริ่มหิวโหย เพราะอาหารเริ่มขาดแคลน ชายหนุ่มที่เป็นทหารก็เริ่มอ่อนล้าเพราะความหวังที่จะกอบกู้บ้านเมืองของตนยังวันยังเดือนรวง พวกสตรีที่เป็นคุณแม่ เป็นภรรยา ไม่รู้จะทำอย่างไรดีที่จะทำให้สามี หรือลูกชายที่เป็นทหารมีกำลังใจสู้ต่อไป

ฝ่ายทหารอังกฤษรู้สภาพภายในเมือง Calais ก็ให้ทหารส่งสารไปยังเจ้าเมือง แจ้งว่าภายใน 2 วันจะส่งกองทัพบุกทำลายเมือง Calais ให้ราบเรียบเป็นหน้ากลอง เมื่อเจ้าเมืองได้รับสารนี้จึงถามทหารส่งข่าวของกองทัพอังกฤษว่า มีทางอื่นอะไรบ้างที่จะไม่ต้องมีการสู้รบกันต่อไป ฝ่ายอังกฤษซึ่งได้เตรียมคำตอบสำหรับคำถามนี้จึงแจ้งว่า “มีทางออกสำหรับการสงบศึกนี้ โดยให้ทางเมือง Calais มอบผู้นำ 6 คนให้ทางฝ่ายอังกฤษ แล้วจะไม่ทำลายเมือง”



ทางเจ้าเมือง Calais จึงขอเวลาหนึ่งวันเพื่อปรึกษากันภายใน คำวันนั้นบรรยากาศ
ตึงเครียดมากในเมือง Calais ผู้นำทุกคน ครอบครัวยุคครอบครัว ปรึกษากันว่า จะ
ตัดสินใจอย่างไรดี

ทางผู้นำทั้ง 6 คนก็ให้ข้อคิดว่า “พวกเราสู้รบกันมาก็เพื่อรักษาเมืองและชีวิตของ
สมาชิกทุกคนในครอบครัวของเรา แต่เรารู้ว่า ทหารก็ยอมสละชีพตั้งแต่แรกแล้ว และ
เมื่อถึงเวลานี้ที่จะต้องเสียสละชีวิตเพื่อคนอื่นมาถึงแล้วเราจะปฏิเสธหรือ” เมื่อได้ข้อคิด
เช่นนี้ในระหว่างกันแล้ว ทั้ง 6 คนก็ตกลงใจมอบตัวเองเป็นตัวประกันให้กับฝ่ายอังกฤษ
และในวันรุ่งขึ้น ทั้ง 6 ก็เดินทางออกจากเมือง Calais ไปมอบตัวกับฝ่ายอังกฤษ

ทางฝ่ายอังกฤษเมื่อเห็นผู้นำทั้ง 6 คนของเมือง Calais เดินมามอบตัว พระราชินี
อังกฤษซึ่งอยู่ที่นั่นด้วย ก็กราบทูลกับกษัตริย์อังกฤษว่า “ถ้าหากเหตุการณ์กลับกัน ท่าน
แน่ใจไหมว่าจะมีผู้เสียสละชีวิตอย่างเช่น 6 คนนี้ในฝ่ายของเรา” คำพูดนี้ทำให้กษัตริย์
จอมทัพของอังกฤษ ซึ่งอยู่ที่นั่นได้คิด จึงตรัสกับผู้นำของ Calais ทั้ง 6 ว่า “ท่านได้
ตัดสินใจในสิ่งที่สำคัญที่สุดในชีวิตของท่านในการช่วยชีวิตผู้คนของท่านเป็นตัวอย่างที่ดี
แก่พวกเราด้วย เราจึงขอสงบศึกกับท่าน โดยจะไม่จับท่านประหาร แต่จะปล่อยท่าน
กลับบ้านเป็นอิสระ และยุติสงครามกับเมืองของท่านด้วย”

สันติสุขก็ได้กลับสู่เมือง Calais เพราะความเสียสละของผู้นำ ☺

“พระเยซูทรงประกาศคนร่วมสมัย”

เราจะเปรียบคนยุคนี้กับสิ่งใด เขาเป็นเหมือนเด็กๆ ที่นั่งตามลานสาธารณะ ร้องบอกเพื่อนๆ ว่า “เราเป่าขลุ่ย พวกเราเป่าขลุ่ย พวกเจ้าก็ไม่ได้เดินรำ พวกเราร้องเพลงโซกเศร้า พวกเจ้าก็ไม่รำให้” “ยอห์นมา ไม่กินไม่ดื่ม เขาก็ว่า คนนี้มีปีศาจสิง บุตรแห่งมนุษย์มากินและดื่ม เขาก็ว่า ‘คูซิ นักกินนักดื่ม เป็นเพื่อนกับคนเก็บภาษี และคนบาป’ แต่พระปรีชาญาณของพระเจ้า ผ่านการพิสูจน์แล้วว่า ถูกต้องโดยกิจการ” (มธ 11:16-18)

คนยุคนี้ คนร่วมสมัยกับพระเยซูเจ้า แตกต่างกับคนสมัยอื่นๆ หรือยุคไหนๆ ทั้งในอดีต และในอนาคตอย่างไร ก็ต้องมีมากมายแน่นอน เป็นต้น ขนบธรรมเนียม ประเพณี ความเป็นอยู่ ค่านิยม ค่าของเงินตรา ความคิด ฯลฯ แต่ที่ดูเหมือนไม่แตกต่างกันเท่าไรนัก ก็คือ นิสัย สันดาน กิเลส ตัณหา ความโลภ โมโห โธโส ฯลฯ ของมนุษย์นี้แหละ และดูเหมือนยิ่งในสมัยปัจจุบันนี้ มันจะยิ่งรุนแรง เลวร้าย กว่ายุคก่อนๆ เสียอีก เพราะสติปัญญา และความเจริญทางด้านวิชาการ เข้ายุคไฮเทคอันยิ่งร้ายใหญ่เลย ยิ่งกว่านั้นทางด้านศีลธรรมต่ำลงทุกวันอีกด้วย เห็นๆ กันอยู่ทุกวัน

นิสัยเด็กๆ มีทั้งดีน่ารัก จนพระเยซูเจ้าเอามาเป็นตัวอย่าง “ถ้าท่านไม่กลับเป็นเหมือนเด็กเล็กๆ ท่านจะเข้าอาณาจักรสวรรค์ไม่ได้เลย (มธ 18:3) แต่ก็มีทั้งไม่ดี คือ สมาริสัน ใจรวนเร ไม่มั่นคง ไม่อดทน เอาแต่ใจ (เป็นต้นที่พ่อแม่ตามใจ) ฯลฯ

เราเป่าขลุ่ย...เราร้องเพลงโซก... บ่งบอกถึงนิสัยคนดีมีน้ำใจ หรือคนไม่เอาไหน ไม่เห็นใจใคร เอาแต่ใจ ฯลฯ เพื่อนดี-เพื่อนเลว; เพื่อนตาย เพื่อนกิน ฯลฯ ทุกคนเลือกเป็น หรือเลือกมี เพื่อนอย่างไร เลือกได้ ระวังอย่าเลือกผิดๆ ก็แล้วกัน ข้อสำคัญตัวเราเองอย่าเป็นเพื่อนเลวของใครเป็นอันขาด

‘เขาวัว’ หมายความว่า พูด บอก ต่อๆ กันมา โดยไม่รู้ว่ เขาคนนั้นเป็นใคร แต่บ่อยๆ ครั้งเขาวัว ก็คือคนพูดเองนั่นแหละ เขาวัว...ก็มักจะเป็น เรื่องไม่ดี อปมงคล นินทา ว่าร้าย กันนั่นแหละ เขาวัว...เรื่องพระวาจาของพระเจ้า เขาวัว...เรื่องดีๆ ของคนโน้นคนนี้ ฯลฯ เขามักจะไม่ว่า... น่าเสียดายนะ...

เขาวัว คนนี้ปีศาจสิง... นักกิน นักดื่ม... คนเรามักจะเป็นแบบนี้เยอะ ชอบตินนินทาว่าร้าย ใส่ความ คนอื่นแทบทั้งนั้น ทั้งคนที่ทำดี และเป็นต้นคนทำไม่ดี ยิ่งเป็นเจ้านายเราด้วยแล้ว มันปากเขาเลยแหละ จริงมี?

เป็นเพื่อนกับคนเก็บภาษี... ตัดสินคนอื่นว่าชั่วว่ไปหมด พระเยซูเจ้าสอนเราว่า “อย่าตัดสินเขา และท่านจะไม่ถูกพระเจ้าตัดสิน” (มธ 7:1)

พระปรีชาญาณ ดี ถูกต้อง หรือ ลุ่มหลง พิสูจน์ด้วยกิจการ มิใช่แค่คำพูด บางคน ดีแต่พูด ดีแต่สอน แต่ตัวเองไม่ทำ พระเยซูเจ้าตำหนิพวกฟาริสีต่อหน้าประชาชนว่า “ถ้าเขาสั่งสอนเรื่องใด ท่านจงปฏิบัติตามเถิด แต่อย่าปฏิบัติตามการกระทำของเขา เพราะเขาพูด แต่ไม่ปฏิบัติ” (มธ 23:1-3)

“ซ่อม (เส้นทาง-รัก)”

พลิกแก้วของวันวัย



เรามักหวังถึงวันเก่าๆ ที่มีค่าของเรา ฉันทหมายถึงวัยและวันที่ผ่านมาซึ่งเราก้าวผ่านสิ่งต่างๆ มาด้วยความเชื่อที่ค่อนข้างจะมีชีวิตชีวา เมื่อเวลาล่วงมาถึงวันนี้ มันกลายเป็นประสบการณ์ที่ตกผลึก สีสันอันหลากหลายของแก้วผลึกแห่งชีวิตเริ่มทอประกาย แม้เมื่อถูกแสงแรงกล้าของอุปสรรคส่องมากระทบ กลับยิ่งทำให้ผลึกแก้วนั้นทอประกายระยิบระยับตามากขึ้น

วันนี้เป็นเช่นเดียวกับทุกวัน แม้ว่าจะยังหลงเหลือร่องรอยของความเหนื่อยล้าจากการทำงานในทุ่งนาอยู่บ้าง

เมื่อคืนฝนตกติดต่อกันหลายชั่วโมงตื่นเข้ามาเป็นอย่างที่คาดไว้ น้ำในแปลงนามีมากพอที่จะปักดำ พวกเราภานาให้ฝนตก และเมื่อฝนตกลงมา ต่างก็ชื่นอกชื่นใจ ทั้งเจ้าของนา และคนที่ไม่ได้ทำนาก็มีรายได้จากการรับจ้างทำงานในทุ่งนา

ตัวฉันเองมักใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ที่บ้าน แต่เมื่อออกทุ่งทุกวัน ฉันทตามแม่ไปตอนสาย แต่อยู่ได้ไม่นานฉันก็นึกถึงช่วงเวลาดีๆ ที่บ้าน ซึ่งฉันสามารถทำงานเล็กๆ น้อยๆ ของฉันได้อย่างเงียบๆ เช่นการปลูกผัก ดูแลต้นไม้ชนิดหน้อย ฟังเพลง อ่านหนังสือ และสวดภาวนา ฉันชอบดื่มกาแฟ เพื่อที่จะใช้เวลาว่างช่วงกลางวันให้คุ้มค่าที่สุด และใช้เวลาในตอนค่ำพักผ่อนอย่างเต็มที่ อาจดูเหมือนไม่กระตือรือร้นในการเปิดโลกทัศน์ หรือแสวงหาความรู้ อาจเป็นเพราะฉันคิดว่าสิ่งสำคัญสำหรับฉันตอนนี้คือพระหรรษทานที่จะทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า เพื่อให้จะได้รู้ว่าควรวางชีวิตที่เหลืออยู่ไม่นานนี้ไว้ตรงไหนดี และจะอยู่อย่างไรอย่างเป็นกันเองกับความทุกข์

ฉันอยู่บ้าน และหลังๆ มานี้ไม่ค่อยอยากออกจากบ้านไปไหนสัก แม้ว่าจะต้องอยู่บ้านคนเดียว แต่เวลาก็หมดไปกับการทำงานเล็กน้อยอยู่ที่บ้าน และฝึกเขียนหนังสือ

เก็บข้าวเย็นที่เหลือออกไปใส่กระด้งตากแดด...ยังสำนึกอยู่ว่าสิ่งต่างๆ แม้เล็กน้อยก็เป็นสิ่งที่มีค่า ฉันทนึกแต่เพียงว่า เราจะพบความสุขที่แท้จริงได้ตอนไหน อย่างไร เราต้องเป็นเหมือนนักวิทยาศาสตร์หรือเปล่า ที่ต้องขลุกอยู่ในห้องทดลองเพียงเพื่อหาคำตอบในสิ่งที่ต้องการหรือรอผลการทดลอง แต่นักวิทยาศาสตร์ใช้ชีวิตมีห้องทดลองที่กว้างใหญ่ ถ้าพบแล้ว มันอาจจะคับแคบเท่าหลอดทดลองเท่านั้น และฉันก็ว่าพระเจ้าทรงเป็นพระอาจารย์ที่เก่งที่สุดในเรื่องนี้

วันวัยที่ผ่านมาทำให้รู้ว่าทำอะไรถึงจะได้ผลึกแก้วนี้มา นอกจากนั้นเราอาจเป็นผู้เชี่ยวชาญที่จะทำให้ผลึกแก้วนั้นงดงามยิ่งขึ้น แต่เราต้องไม่ลืมว่าเรามีพระอาจารย์ที่ใจดีคอยช่วยเหลือเราอยู่... ☺

คนที่ยิ้มมากกว่าน้องพีช

“ขอเป็นกำลังใจให้กับพีช ทุกคนนะคะ” คำกล่าวเรียบง่าย แต่ได้ใจผมไปเต็ม 100 ถ้ามีคะแนนให้มากกว่านั้นคงได้เกิน คำกล่าวนี้ถ้าออกมาจากปากศิลปินนักร้องที่เราชื่นชอบ หรือคนปกติที่ใครๆ ก็พูดกันเราคงไม่รู้สึกรสขานั่น แต่คำพูดเหล่านี้ออกมาจากปากได้อย่างยากเย็น แส่นเจ็ญแถมถ้าจะนับให้มันยากขึ้นไปกว่านั้นก็คือน้ำเสียงที่ได้ยินในใจว่าจะชัดแบบปกติ มันเป็นคำพูดของเด็กพิเศษ หรือเด็กที่มีความไม่สมบูรณ์ทางสมอง เขาใช้เวลาทั้งหมด 5 เดือน โดยไม่รู้ว่าจะสำเร็จหรือไม่ เพื่อเตรียมตัวรับศีลมหาสนิทครั้งแรก ในหน้าตาที่ไม่เคยปรับตามอายุ 27 ปีแล้ว ที่เขามีชีวิตอยู่บนโลกใบนี้

“พีช....พิมพ์พรรณ” คือชื่อเล่นและชื่อจริงของเธอ ผมถามให้แน่ใจว่า พีช นี้ลูกพีช หรือพีช สันติภาพ ผมอยากได้ยินคำตอบว่าสันติภาพ และก็เป็นเช่นนั้นจริงๆ สันติภาพ สันติสุขที่ไม่ได้มาพร้อมกับวันแรกของการเกิดมาของเด็กหญิงคนนี้

มันเป็นกิจกรรมหนึ่งที่คุณพ่อเจ้าอาวาสวัดที่ผมไปช่วยงานอภิบาลช่วงเสาร์-อาทิตย์ปรารถนาให้เกิดขึ้น คือการพบปะกันระหว่างผู้ที่มาเรียนคำสอนเพื่อรับศีลล้างบาปที่เป็นผู้ใหญ่แล้ว กับบรรดาผู้ที่เคยผ่านเวทีนี้เหมือนกัน ปีนี้เรามีนักเรียนคำสอนผู้ใหญ่ประมาณ 7-8 ท่าน ส่วนผู้ที่มาร่วมกิจกรรมในวันนี้ที่เคยเรียนมาในปีก่อนๆ รวมๆ กันมาได้ 9 คน ทั้งหมด 17 คน

กิจกรรมการพบปะกันครั้งนี้ก็เป็นแบบ

ง่ายๆ คือ เราจะให้คนที่เคยเรียนคำสอนผู้ใหญ่ได้มาเล่าเรื่องราวชีวิตของพวกเขา หลังจากรับศีลล้างบาปแล้ว บรรยากาศของการเรียนที่ผ่านมา สิ่งดีๆ ที่ได้รับและปัญหาหรือข้อจำกัดขัดขวางที่ได้ประสบพบมา เพื่อเป็นวิทยาทานให้กับผู้ที่กำลังก้าวตาม ตอนแรกๆ ผมไม่ได้คิดว่าผลที่ได้รับมันจะสร้างพลังให้กับทั้งความเชื่อและชีวิตของผมเองได้ขนาดนั้น

ในวันนั้นผมพบเด็กคนหนึ่ง ซึ่งจริงๆ เธอไม่เด็กแล้ว แต่เพราะเธอเป็นเด็กพิเศษนั่นเอง หน้าตา บุคลิกท่าทางของเธอจึงดูพัฒนาได้ช้า ผมไม่คุ้นว่าผมสอนคำสอนเด็กคนนี้ เธอมาพร้อมกับผู้ปกครอง คุณพ่อเจ้าวัดแนะนำว่า เด็กคนนี้ชื่อน้องพีช นอกเหนือจากคำสอนในวันอาทิตย์แล้ว น้องคนนี้มีมาเรียนคำสอนในวันธรรมดาอย่างต่อเนื่องมาแล้ว 5 เดือน น้องพีชรับศีลล้างบาปแล้ว แต่วันนี้ศีลที่เขารับคือ “ศีลมหาสนิท”

ท่ามกลางความกังขาของผู้คน น้องพีชถูกเรียกมาหน้าชั้นเรียน คุณพ่อถามคำถามนำ เพื่อให้ น้องพีช ได้ตอบ “เรารับศีลมหาสนิทเรารับใคร?” เงียบ น้องพีช ปรับตัวสั๊กพักให้คุ้นกับผู้คนที่มองตรงมายังเธออย่างใจจดใจจ่อ ตาจับจ้อง แต่หัวสมองคงคิดร้อยแปด หลายคนคงมีคำถามและลุ่นไปกับคำตอบของน้องพีช “รับพระแม่มาเรีย...” ดูเหมือนเธอตอบผิดแต่เมื่อปรับตัวได้ “รับพระเยซู รับพระเจ้า” ยังมีคำถามอีกหลายคำถามเพื่อยืนยันว่าน้องพีชรู้จริง แต่เป็นการสอนในแบบที่ต้อง

เข้าใจว่า เด็กที่กำลังเรียนอยู่เป็นเด็กพิเศษ

คุณแม่ น้องพิชให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า “บอกคุณพ่อเหมือนกันว่าน้องพิชเป็นเด็กเจ้าอารมณ์ จีโมโห หงุดหงิดง่าย คุณพ่อผู้สอนต้องทำใจไว้เลยว่า ถ้าเกิดเขาหมดความอดทน ยกเลิกไปนั้นไม่ใช่ความผิดของใคร และนั่นย่อมหมาหมายถึงว่าเราออกแรงอย่างถึงที่สุดแล้ว” แต่ครั้งนี้คำตอบกลับกลายเป็น พระรักน้องพิช และทำให้น้องพิชไม่ล้มเลิกไปกลางคัน น้องพิชมีความสุข น้องพิชอยากมาเรียน น้องพิชยิ้มแย้มแจ่มใส แต่ใครล่ะ... ที่ยิ้มมากกว่าน้องพิช

หลังจากน้องพิช มีทั้งพี่ๆ น้องๆ เพื่อนๆ อีกหลายคนเล่าเรื่องราวการเดินทางของความเชื่อได้อย่างน่าตื่นเต้น ผมเห็นบางคนใช้เวลาเรียนเธอเงียบเหลือเกิน แต่วันนี้ไม่ใช่แล้ว เห็นบางคนที่เคยสอน โดยไม่ได้คิดว่าวันหนึ่งเมื่อเหมาะสม เขาเหล่านั้นจะสามารถช่วยงานสื่อมวลชนคาทอลิกได้อย่างทันท่วงที แต่ที่สำคัญของทุกคนผมรู้สึกแปลกใจว่า ทำไมคนที่มาเรียนคำสอนผู้ใหญ่ถึงมักพบเรื่องทีอธิบายได้ยาก แต่เข้าใจได้ง่ายว่า พระที่เขากำลังจะเชื่อ และหันมาดำเนินชีวิตตามคำสั่งสอน มีจริง และรักเขาสุดยากที่จะเข้าใจได้

คำถามสุดท้ายในการประชุมนั้น “คำถามนี้อาจจะละเอียดอ่อนหน่อยนะ วันแรกที่เห็นน้องพิชคลอออกมาารู้สึกอย่างไร?” คงเป็นคำถามที่ไม่แปลกมาก แต่ผมคิดว่าถ้าได้ฟังคำตอบเราคงจะรู้ชัดเจนไปอีกว่า 27 ปี ที่ผ่านมา เขาแลกมา

กับอะไรบ้าง คำตอบคือ “ตอนที่เกิดมาตอนแรกน้องพิชยังไม่เป็นแบบนี้ เพียงแต่ไม่พูด ไม่คว่ำ และไม่ทำอะไรหลายๆ อย่างที่เด็กแรกเกิดควรทำ มาพูดได้ตอน 11 ขวบ พูดใหญ่เลย แต่ก็ยังเป็นเด็กพิเศษไปแล้ว” คุณแม่ยังบอกกับเราอีกว่า “ตอนแรกเลย คุณแม่เป็นคนใจร้อน จีโมโห แต่เมื่อมีลูกแบบนี้เลยทำแบบนี้ไม่ได้ ต้องใจเย็น ต้องอดทน และพอเขาพูดได้ เราก็นิ่งใจ แต่เขากลับใจร้อนเหมือนเราในตอนนั้น เลยยิ่งทำให้เข้าใจว่า การเป็นคนใจร้อน ทำให้คนรอบข้างมีความทุกข์ยากลำบาก อย่างไร ...พระมีวิธีเตือนและสอนเราในแบบของพระองค์”

วันนี้ผมเต็มคั้นไปหมด หัวใจมีพลังอย่างบอกไม่ถูก “ขอเป็นกำลังใจให้กับพี่ๆ ทุกคน” น้องพิชเป็นกำลังใจให้กับผมด้วยครับ ความพยายามที่จะรับศีลมหาสนิทของน้องพิชบอกอะไรกับเราหลายอย่าง ความวิริยะอุตสาหะทั้งของผู้ปกครองและคุณพ่อที่สอน อย่างนี้หรือเปล่ากับคำที่บอกว่า “เพียงวิญญูณดวงเดียว ก็พอแล้ว”

เสียงปรบมือยาวนาน หลังจากที่คุณพ่อเจ้าวัดเรียกน้องพิชออกมารับของที่ระลึก โอกาสรับศีลมหาสนิทครั้งแรก ในวันปิดเดือนแม่พระ ผมมองอยู่ข้างหลัง คิดถึงชื่อเธออีกครั้ง “พิช...สันติสุข ที่พระเจ้าได้มอบให้กับเรา มันเป็นจุดเล็กๆ จริงๆ แต่มันใหญ่เมื่อมันถูกพิมพ์อยู่ในใจของเราเพื่อสืบสานและเติบโต เผ่าพันธุ์มนุษย์ บุตรของพระองค์” (ชื่อจริงของน้องพิช คือ พิมพ์วรรณ) ✠

จิตใจมนุษย์สำคัญไฉน



ในฐานะคริสตชนเชื่อว่า มนุษย์เราเป็นพระฉายาลักษณ์ของพระเจ้า คือมีส่วนที่คล้ายกับพระองค์ที่เป็นจิต คนไทยก็มักใช้คำว่าจิตคู่กับใจ และให้ความสำคัญในเรื่องของจิตใจนี้มากทีเดียว

เกิดแก่เจ็บตายเป็นลักษณะอนิจจังอันไม่จีรังยั่งยืนของกาย เป็นส่วนที่มองเห็นและสัมผัสจับต้องได้ ตรงข้ามกับส่วนที่เป็นจิตโดยสิ้นเชิง

จิตใจเป็นส่วนที่ละเอียดอ่อน ซึ่งซ่อนอยู่ภายในที่สามารถสะท้อนสู่ภายนอกด้วย อากัปกริยาและพฤติกรรมที่หลากหลาย และส่วนนี้เองแหละยังเป็นส่วนสำคัญที่สุด แม้ศักยภาพศักดิ์ศรีและศักดิ์สิทธิ์ภาพของคนเราก็พึงควรได้รับการปลูกฝังและอบรมบ่มเพาะ กล่อมเกลา

คัดสรรและกลั่นกรองออกมาจากส่วนนี้ ด้วยเหตุนี้ เราจึงควรพิถีพิถันที่จะให้ความสำคัญในเรื่องจิตใจนี้เป็นพิเศษ

ในส่วนของจิตใจนั้น เราสามารถพัฒนาให้เจริญแก่กล้า และก้าวหน้ายิ่งขึ้นไปจนบรรลุถึงความหลุดพ้นจากบาปมลทิน ได้รับความรอดตลอดนิรันดรและร่วมสถิตสถาพรกับพระเจ้า ณ สวรรค์ พร้อมกับบรรดานักบุญทั้งหลาย

และส่วนของร่างกายนั้นเล่า ถึงเราสามารถทำให้เจริญเติบโต แม้กระทั่งทำให้สวยงามหรือหล่อเหลาอาการเพียงใดก็ตามแต่ที่สุดแล้วก็ต้องแตกดับล่วงลับไปกับความตายเยี่ยงบรรดาผู้ล่วงลับทั้งหลาย

อนึ่ง สวรรค์เป็นจุดหมายปลายทางที่เราทุกคนมุ่งหวัง แต่ในขณะที่เดียวกันก็เป็นสถานะร่วมของผู้มีจิตที่สะอาดหมดจดบริสุทธิ์ผ่องใส สว่างไสวและสงบสุขร่มเย็นในสันติกับพระเจ้าเรื่อยไปอย่างไม่มีวันจบสิ้น เนื่องจากจิตของเราจะไม่มีวันสูญสลาย

ในเมื่อชีวิตของมนุษย์เราประกอบด้วยร่างกายและจิตใจ จึงเป็นหน้าที่ของเราในฐานะเป็นเจ้าของชีวิตอันได้รับมาจากพระเจ้าให้จัดการบริหาร ดูแลปกครองให้สอดคล้องกลมกลืนกับธรรมชาติและสังคม พร้อมทั้งพัฒนาให้เจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืนและสมดุลเพื่อบรรณาการให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นไปจนสุดความสามารถของเรา

ทั้งนี้ทั้งนั้น เราต้องสำนึกยึดมั่นด้วยความมั่นใจไว้เสมอว่า จิตใจต้องเป็นสิ่งสำคัญมาเป็นอันดับหนึ่งอันดับแรก โดยไม่ละเว้นการผสมผสานกลมกลืนกับมิติอื่นๆ ของชีวิต

ที่จริง ทั้งพุทธและคริสต์ต่างให้ความสำคัญในเรื่องจิตใจ ชาวพุทธพูดในท่วงทำนองของพุทธพจน์ที่ว่า จิตใจเป็นใหญ่เป็นประธาน ประเสริฐสุดและทำให้สำเร็จสมประสงค์ได้ทุกประการส่วนชาวคริสต์เราก็ควรหมั่นพิจารณาหาทางประพฤติให้สอดคล้องกับพระวาจาที่ว่า “จะมีประโยชน์อันใด หากได้ทั้งโลกมาเป็นกรรมสิทธิ์ แต่ต้องสูญเสียจิตวิญญาณไปแล้ว?”

(มก 8:36)

ส่วนสำนวนที่ว่า “จิตเป็นนาย กายเป็นบ่าว” นั้น ผมเองก็เห็นด้วย และจะเห็นด้วยมากกว่านั้นอีก หากสามารถทำให้ทั้งกายและจิตได้กลายเป็นมิตรสหาย แล้วได้มาร่วมความเป็นนายของตัวเอง เพื่อส่งเสริมสนับสนุนชีวิตให้เกิดความสมดุลสู่ความสมบูรณ์อย่างได้ผลสมจริง ก็ยิ่งจะทำให้ชีวิตดูโสภาและสังคมดูน่าอยู่ขึ้นอีกสักแค่ไหน

เดือนพฤศจิกายนเรคริสตชนพากันรำลึกเชิดชูผู้เป็นนักบุญและอธิษฐานภาวนาให้กับผู้ล่วงลับ เราจึงควรใส่ใจต่อข้อสังเกตจากแบบฉบับอันดีงามของนักบุญ และข้อสั่งวรณอันเป็นมรดกสืบทอดจากผู้ตายไว้เป็นบทเรียนบทสอนว่า จิตใจมนุษย์สุดสำคัญไฉน

หากจะสนองตามความประสงค์ดังกล่าวนี้ เห็นทีเราจะต้องใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ครองตน ใช้ศาสนาและศีลธรรมครองใจ พร้อมทั้งการปฏิบัติตามพระวาจาและการอธิษฐานภาวนานำพาชีวิต เพื่อว่าเราจะได้ฝึกจิตช่วยกายและเตรียมตนก่อนตาย โดยถึงแม้ทุกคนต้องตาย แต่จิตไม่ตาย ก็ขอให้จิตนั้นได้รับความรอดตลอดนิรันดรกับพระบิดาเจ้าสวรรค์ก็แล้วกัน ☩



บริษัท ดาดาซาวด์ จำกัด
ผู้นำด้านบริการให้เช่าและติดตั้งระบบเสียง ระบบแสงสี
เครื่องดนตรีมาตรฐานสากล

สำหรับงานที่ต้องการความสมบูรณ์แบบทุกประเภท
อาทิ งานคอนเสิร์ต งานแสดงสินค้า Grand opening
งาน Presentation งาน Exhibition งานเดินแบบ
งาน Event งานประชุมสัมมนาประชาสัมพันธ์
งานปาร์ตี้ และงาน Entertain จัดเลี้ยงทั่วไป
พร้อมให้คุณมั่นใจในผลงานของเรา
ด้วยประสบการณ์กว่า 30 ปี
จนได้รับความไว้วางใจจากบริษัทต่างๆ
ที่มีชื่อเสียงระดับประเทศ



ติดต่อ :

สมโภชน์ - จินดา ศรีประยูร 63/3 อ.บางขุนนนท์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร 10700

โทร. 0-2424-6150 โทร : โทรสาร 0-2434-0912 WWW.dadasoundsystem.com

E-Mail : dadasoundsystem@yahoo.com, dada_sound@hotmail.com

ผู้นำด้านพื้นโพลีเมอร์ที่แท้จริงตลอดระยะเวลากว่า 80 ปี ด้วยวัสดุเคลือบพื้น-ผนัง
ที่มีคุณภาพสูง พลาสติกอเมริกาภายใต้ชื่อทางการค้า "STONHARD" ที่มีคุณสมบัติ

- เป็นวัสดุเคลือบผิวสามารถทนการกัดกร่อนของสารเคมีได้ดี ในแต่ละสภาวะแวดล้อม
- ลดปัญหาเรื่องการ Shut down เครื่องจักรเป็นระยะเวลานานติดต่อกัน

บริษัท 949 ซัพพลายส์ จำกัด ได้รับความไว้วางใจให้เป็นตัวแทนจำหน่ายแต่ผู้เดียวในประเทศไทย
มาเป็นเวลานานกว่า 10 ปี มีผลงานมากมายในกลุ่ม โรงงานอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม โรงงาน
ผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ และโรงแรมที่มีชื่อเสียงในประเทศไทย สิ่งต่างๆ เหล่านี้สามารถทำให้ท่าน
มั่นใจในผลิตภัณฑ์ และการบริการที่จะไม่ทำให้ท่านผิดหวัง

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่

โทรศัพท์ 0-2645-2599

โทรสาร 0-2645-2744



บริษัท 949 : ซัพพลายส์ จำกัด

184/181 ชั้น 28 อาคารฟอร์รัมทาวเวอร์ ถนนรัชดาภิเษก ห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10320

โทรศัพท์ 0-2645-2599, 0-2645-2600 โทรสาร 0-2645-2744

MARTIN DE TOURS

LIBRARY



ห้องสมุดมาร์ติน เดอ ทัวร์ส์ (Martin de Tours) เป็นชื่อเดิมของห้องสมุดของโรงเรียนในอดีต (โดยตั้งอยู่ในตัวอาคาร "อัสสัมชัญ 100 ปี" ซึ่งอาคารถูกรื้อถอนเมื่อปี พ.ศ. 2546) ตั้งขึ้นเพื่อให้เกียรติแก่ท่านเจ้าอาธิการ มาร์ติน เดอ ทัวร์ส์ อธิการโรงเรียนอัสสัมชัญ (ดำรงตำแหน่งอธิการ เมื่อปี พ.ศ. 2445-2463 และ พ.ศ. 2472-2475)

ห้องสมุด "มาร์ติน เดอ ทัวร์ส์" ตั้งอยู่บนชั้น 3 ถึงชั้น 5 ของอาคารศูนย์การเรียนรู้ และหอประชุมอเนกประสงค์ "Saint Louis-Marie Memorial Building" ประกอบด้วย ชั้น 3 Digital Library เป็นส่วนของการเรียนรู้ และสืบค้น ด้วยระบบคอมพิวเตอร์ ประกอบด้วย ห้อง Conference Room, Edutainment Booth, ห้อง Media Center, ห้อง Sound Studio, ห้อง Production Room

ชั้น 4 Reading Library เป็นส่วนอ่านหนังสือและมุมค้นคว้า ที่รวบรวมหนังสือทั้งในและต่างประเทศ, ห้อง Reading Group

ชั้น 5 Computer Lab เป็นห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ PC และ Mac, ห้องปฏิบัติการ Robot ห้อง Photo Studio

ห้องสมุดมาร์ติน เดอ ทัวร์ส์ (Martin de Tours) จัดให้เป็นห้องสมุดที่ทันสมัย สามารถตอบสนองต่อความต้องการของการเรียนการสอน ในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างสมบูรณ์

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ โรงเรียนอัสสัมชัญ โทรศัพท์ 0-2630-7111-25

โรงเรียนอัสสัมชัญ

แผนกประถม 90/1 ซอยสาทร 11 แขวงยานนาวา เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120
โทรศัพท์ : 0-2675-6970-82 โทรสาร : 0-2212-2310

แผนกมัธยม 26 ซอยเจริญกรุง 40 แขวงบางรัก เขตบางรัก กรุงเทพฯ 10500
โทรศัพท์ : 0-2630-7111-25 โทรสาร : 0-2237-7769

<http://www.assumption.ac.th> E-mail : webmaster@assumption.ac.th





พบพระเยซูเจ้า

www.carefor.org

ผมมีโอกาสเข้าร่วมค่ายผู้นำเยาวชนคาทอลิกระดับชาติ ที่บ้านสวนยอแซฟ สามพราน เมื่อเดือนที่ผ่านมา ผู้นำเยาวชนจากทั่วประเทศและทีมงานซึ่งมีอายุตั้งแต่ 13 ปีจนถึง 30 ปี กว่า 250 ชีวิตได้เรียนรู้การติดตามพระเยซูเจ้าร่วมกันในหัวข้อ “พระอาจารย์ผู้ทรงความดี ข้าพเจ้าต้องทำอะไรเพื่อจะได้ชีวิตนิรันดร” โดยการเดินทางสัมผัสชีวิตในกรุงเทพฯ อาสนวิหารอัสสัมชัญ และวัดต่างๆ รวมถึงการแสวงบุญที่สักการสถานบุญราศี คุณพ่อนิโคลาส บุญเกิด กฤษบำรุง และการพบปะพ่อแม่พี่น้องคริสตชน...

หลังจากการสัมผัสชีวิตแล้ว ผู้นำเยาวชนมีโอกาสได้ไตร่ตรองประสบการณ์และเชื่อมโยงกับชีวิตการพบพระเยซูเจ้า โดยมีขั้นตอนจากแนวทางของนักบุญอิกญาซีโอดังนี้

พบพระเยซูเจ้าด้วยตนเองเป็นส่วนตัว

1) ภาวนาขอพระคุณจากพระเจ้าให้รู้จักสนิท รักพระเยซูเจ้าเพื่อจะได้ติดตามพระองค์มากยิ่งขึ้นไป

2) เมื่อฉันพบพระเยซูเจ้าฉันอยากถามพระองค์ว่า.....

3) ถ้าพระองค์บอกให้ฉันทำทุกสิ่ง และติดตามพระองค์ไป ฉันรู้สึก..... และฉันตอบพระเยซูเจ้าว่า.....

4) ฟังและสนทนาจากใจกับพระเยซูเจ้าเป็นส่วนตัว

5) ภาวนาขอบพระคุณพระเจ้า และขอความช่วยเหลือจากพระองค์

ผมได้อ่านประสบการณ์จากการไตร่ตรองของน้องๆ แล้วรู้สึกประทับใจเป็นอย่างมาก จึงขอนำมาแบ่งปันแต่ท่านผู้อ่านทุกท่านครับ...



“อยากถามพระเยซูเจ้าว่า ถ้าเราตัดสินใจเดินตามพระองค์ครั้งหนึ่ง และดำเนินชีวิตมโนษย์ครั้งหนึ่ง จะได้ไหมคะ... คิดนานพอสมควร เพราะว่าในครอบครัวเรายังมีพ่อ แม่ พี่ๆ ที่คอยดูแล... จึงตอบพระเยซูเจ้าว่า หนูจะดำเนินชีวิตตามปกติทั่วไป และเชื่อมั่นในพระเจ้าด้วย ไม่ละทิ้งพระองค์แน่นอน”

“ถ้าพบพระเยซูเจ้า อยากจะถามพระองค์ว่า พระเยซูเจ้าข้า ข้าพเจ้าจะขอติดตามพระองค์ไปโดยไม่ละทิ้งหน้าที่ของข้าพเจ้าตอนนี้ได้หรือไม่...” ถ้าพระองค์บอกให้ฉันติดตามพระองค์ไป ฉันจะตอบพระเยซูเจ้าว่า “พระอาจารย์เจ้าข้า ข้าพเจ้าคือใจที่พระองค์ให้ข้าพเจ้าติดตามพระองค์ไป แต่ข้าพเจ้าไม่สามารถจะไปได้ เพราะข้าพเจ้ายังมีหน้าที่จะต้องทำในโลกนี้ คือการตอบแทนคุณของบิดา มารดา และญาติพี่น้องของข้าพเจ้า และช่วยเหลือผู้คนรอบตัวข้าพเจ้าให้ดีที่สุด... แต่ถ้า

พระองค์ต้องการเช่นนั้น ข้าพเจ้าจะสละทุกอย่างเพื่อติดตามพระองค์ไป...”

“ฉันรู้สึกยินดีที่พระเยซูเจ้าชวนให้ฉันติดตามพระองค์ และฉันตอบว่า ข้าแต่พระองค์ ลูกเป็นผู้ต้อยต่ำคงจะติดตามพระองค์ไม่ได้ทุกอย่าง แต่ลูกขอทำสิ่งใดก็ได้ที่ทำให้ผู้คนมีความสุข แค่นี้ลูกก็พอใจและสุขใจ”

“รู้สึกใจหายเพราะยังไม่พร้อม... ข้าพเจ้า





เป็นคนบาปหนา จะตามพระองค์ไปทีหลัง...”

“ถ้าพระองค์บอกให้ฉันทำทุกสิ่ง และติดตามพระองค์ไป ฉันรู้สึกดีใจและกังวลใจว่าจะทำได้หรือไม่ ฉันตอบพระองค์ว่า ขอให้ทุกสิ่งเป็นไปตามพระประสงค์ของพระองค์... ลูกขอขอบพระคุณพระองค์ที่ทรงเรียกลูก ขอขอบพระคุณพระองค์ที่ทรงเป็นกำลังใจและอยู่เคียงข้างเสมอแม้ในหลายๆ ครั้งลูกอาจลืมและมองไม่เห็นพระองค์... ขอพระองค์โปรดเดินเคียงข้างลูกเสมอ และโปรดเปลี่ยนแปลงจิตใจของลูกทีละเล็กทีละน้อยในทุกๆ วัน เพื่อให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่ดีของพระองค์”

“ถ้าพระเจ้าบอกให้ฉันทำทุกสิ่งเพื่อติดตามพระองค์ ฉันรู้สึกสับสน วุ่นวายใจมากทำอะไรไม่ถูก และฉันตอบพระเจ้าว่า ขอพระองค์โปรดเปิดจิตใจของลูกให้ค้นพบทางที่ดีที่สุด... พระเจ้าข้าฯ ลูกขอบพระคุณพระองค์สำหรับความช่วยเหลือต่างๆ ขอพระองค์ทรงช่วยเหลือลูกตลอดความทุกข์ใจของลูก และโปรดให้ลูกเป็นเครื่องมือของพระองค์เทอญ”

นอกนั้นผมมีโอกาสสัมภาษณ์น้องเยาวชน 2 คนที่อายุน้อยที่สุดในค่าย คืออายุ 13 ปี น้องผู้หญิงบอกว่าสิ่งที่อยากจะถามพระเยซูเจ้าคือ “เพราะอะไรพระเยซูเจ้าจึงยอมเสียสละชีวิตและตายเพื่อเรา” น้องผู้ชายอยากถามพระเยซูเจ้าว่า “เราจะมั่นใจได้อย่างไรว่า เมื่อเราตายไปแล้ว จะ

ได้ไปอยู่กับพระองค์” และทั้งสองคนบอกตรงกันว่า รู้สึกกังวลใจถ้าพระเยซูเจ้าเรียกให้ตามพระองค์ไป เพราะกลัวว่าจะทำตามพระองค์ได้ไม่ดีพอ แต่ก็ยังอยากติดตามพระองค์ไป... คำตอบของน้องๆ ทั้งสองคนนี้ทำให้พวกเราหลายคนที่อยู่มาากแล้ว รู้สึกอึ้งไปเลยครับ...

แล้วท่านผู้อ่านทุกท่านครับ อะไรเป็นคำถามที่ท่านอยากถามพระเยซูเจ้า... และถ้าพระองค์บอกให้ท่านทำทุกสิ่ง และติดตามพระองค์ไป ท่านจะรู้สึกอย่างไร..... และท่านจะตอบพระเยซูเจ้าว่าอย่างไรครับ.....

เมื่อผมได้ยินได้ฟังถึงความกังวลของน้องๆ เยาวชนมากมายหลายคนในการตอบพระเยซูเจ้าในเรื่องการทำทุกสิ่ง และติดตามพระองค์ไป ทำให้ผมคิดถึงพระคัมภีร์ที่กล่าวว่า



เหล่าสาวกก็ประหลาดใจ ยิ่งนึกจึงทูลว่า “ถ้าอย่างนั้นใครจะรอดได้” พระเยซูทอดพระเนตรเหล่าสาวกแล้วตรัสว่า “ฝ่ายมนุษย์ก็เหลือกำลังที่จะทำได้ แต่ไม่เหลือกำลังของพระเจ้า เพราะว่าพระเจ้าทรงกระทำให้สำเร็จได้ทุกอย่าง” (มก 10:27-28)

ครับ... เพราะว่าพระเจ้าทรงกระทำให้สำเร็จได้ทุกอย่าง... เราต่างยอมรับตัวเองว่า เราทำไม่ได้ เรากังวลใจ เราไม่มั่นใจ

ในตนเอง แม้ว่าเรามีความปรารถนาจะตามพระองค์ก็ตาม... เราต้องการความช่วยเหลือ และความช่วยเหลือนั้นเราหาได้จากพระองค์...

ขอพระเยซูเจ้าทรงประทานพระคุณที่จำเป็นสำหรับเราทุกคนเพื่อติดตามพระองค์เพื่อรักพระเจ้าเพื่อรักเพื่อนมนุษย์ เพื่อร่วมทางและร่วมงานกับพระองค์ในทุกที่และทุกวันของชีวิต....

ขณะที่พระองค์กำลังทรงพระดำเนินอยู่ระหว่างทาง ชายหนุ่มคนหนึ่งรีบเข้ามาคุกเข่าลงทูลถามว่า ‘พระอาจารย์ผู้ทรงความดี ข้าพเจ้าต้องทำอะไรเพื่อจะได้ชีวิตนิรันดร’ พระเยซูเจ้าตรัสกับเขาว่า ‘ทำไมเรียกเราว่าผู้ทรงความดี ไม่มีใครทรงความดีนอกจากพระเจ้าเท่านั้น ท่านรู้จักบทบัญญัติแล้ว คือ อย่าฆ่าคน อย่าล่วงประเวณี อย่าลักขโมย อย่าเป็นพยานเท็จ อย่าฉ้อโกง จงนับถือบิดามารดา’ ชายผู้นั้นทูลว่า ‘พระอาจารย์ข้าพเจ้าได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติเหล่านี้ทุกข้อมาตั้งแต่เป็นเด็กแล้ว’

พระเยซูเจ้าทอดพระเนตรเขา ด้วยพระทัยเอ็นดู ตรัสกับเขาว่า ‘ท่านยังขาดสิ่งหนึ่ง จงไปขายทุกสิ่งที่มี มอบเงินให้คนยากจน และท่านจะมีสมบัติในสวรรค์ แล้วจงติดตามเรามาเถิด’ เมื่อ



ได้ฟังพระวาจานี้ ชายผู้นั้นหันหน้าสลดลงเพราะเขามีทรัพย์สินสมบัติมากมาย จึงจากไปด้วยความทุกข์” (มก 10:17-22) ✝

1) ขอเชิญชวนน้องๆ นักศึกษาคาทอลิก ระดับปริญญาตรีปี 3-4 และบัณฑิตที่เรียนจบมาแล้ว 2-3 ปี ร่วมฝึกปฏิบัติจิตแบบเข้มข้น วันที่ 19-21 พฤศจิกายน 2553 สนใจติดตามรายละเอียดและสมัครได้ที่ www.carefor.org/student

2) เชิญชมเว็บไซต์บ้านใส่ใจ www.carefor.org เพื่อชีวิต ความรัก มิตรภาพ กำลังใจ สื่อสารอย่างสันติ ปันน้ำใจ ถวายตอบปัญหาชีวิต บ้านใส่ใจบนเฟซบุ๊ก www.facebook.com/carefor.org

น้ำกัดเท้า



เช้าวันนี้ (อังคารที่ 26 ตุลาคม) วันเปิดเรียนวันแรก ได้ไปที่ทำเรือแถวๆ บางรัก มีเด็กนักเรียน รวมถึงคุณครูซึ่งใช้บริการเรือ ปรากฏว่าเมื่อขึ้นจากเรือแล้ว พบว่ามีน้ำท่วมเล็กๆ แล้ว คุณผู้หญิงที่ใส่รองเท้าแตะต้องย่ำน้ำ น้ำที่ท่วมนั้นไม่ใช่ น้ำสะอาดแน่นอน ขอขออนุญาตเล็กน้อย น้ำที่ท่วมที่ต่างจังหวัดครั้งแรกเลย น้ำที่ท่วมก็สะอาดระดับหนึ่ง แต่เมื่อท่วมนานขึ้น

น้ำเน่า สังกัด และแล้ว น้ำนั้นก็ไหลมาเรื่อยๆ สกปรกมาเรื่อยๆ นึกถึงสภาพบ้านเรือนที่ถูกน้ำท่วมมานานๆ ห้องน้ำก็ใช้ไม่ได้ แล้วสิ่งสกปรกทั้งหลายนั้นจะไปไหน ลองนึกดู ดังนั้นการที่เราโดนน้ำที่ไม่สะอาด อะไรจะเกิดขึ้น ถ้าเลือกได้ หลังจากโดนน้ำแล้ว ให้รีบล้างด้วยน้ำสะอาด ฟอกสบู่ เช็ดให้แห้ง โดยเฉพาะตามซอกนิ้ว ถ้าเป็นไปได้ไม่ควรใส่รองเท้าที่เปียก ขึ้น ควรมีรองเท้าสำรอง ถ้าไม่มีน้ำจะทำความสะดวก แนะนำให้พกแอลกอฮอล์เจล ทำความสะอาด จะช่วยได้มากที่สุด

ในกรณีที่เกิดอาการคัน คงไม่พ้นโรคที่อุปถิตในช่วงนี้ คือ โรคน้ำกัดเท้า หรือฮ่องกงฟุต คือโรคที่มีอาการคันซึ่งเกิดจากเชื้อราที่เท้า เมื่อเท้าชื้นมากๆ จึงเป็นบ่อเกิดของเชื้อราที่เรียกว่า Dermatophytes เนื่องจากเชื้อราจะเจริญเติบโตและแพร่พันธุ์ได้ดีมาก เชื้อรานี้จะแทรกไชราของมันเข้าไปในหนังกำพร้าของเรา

อาการของโรคเชื้อราที่เท้า คือ คันตามซอกนิ้วเท้าและผิวหนังลอกออกเป็นขุยๆ เป็นผื่นที่เท้า ผิวหนังที่เท้าเกิดพุพอง นิ้วเท้าหนาและแตก ที่เป็นมากและพบบ่อยจะเกิดตรงซอกนิ้ว ที่สำคัญมันมักจะชอบตรงง่ามเท้า ซึ่งเป็นจุดที่เปียกง่ายเสียดง่าย ถ้าไม่รักษา ผื่นที่เท้าก็จะเรื้อรังได้ แต่ก็สามารถเกิดที่สันเท้าและอาจลุกลามไปถึงฝ่าเท้าและเล็บได้

ผื่นจากเชื้อรามีลักษณะพิเศษคือ เป็นแผลเปื่อย มีขอบเป็นสะเก็ด แดงๆ ถ้าเป็นนานๆ แผลจะแห้งและคันมาก ถ้าเกาจนแผลลอกเลือดออก จะเจ็บและอาจมีแบคทีเรียเข้าแทรกซ้อน ทำให้แผลมีน้ำเหลือง และมีกลิ่นเหม็นมาก กลายเป็นแผลเรื้อรัง และรักษายากขึ้น

เมื่อรู้สึกเริ่มมีอาการคัน หรือสังเกตว่าเท้าชื้น หรือไปลุยน้ำสกปรกมา อาจป้องกันน้ำกัดเท้า โดยล้างเท้าให้สะอาดด้วยสบู่ หรือถ้าน้ำที่ย่ำมาสกปรกมาก ให้ใช้น้ำส้มสายชู 2 ซ้อนโต๊ะ ละลายน้ำอุ่นๆ ประมาณ 2 ลิตร ล้างเท้าให้ทั่วรวมทั้งบริเวณง่ามเท้าทุกง่าม ทำซ้ำวันละ 3-4 ครั้ง หรือใช้น้ำยาบอริก 1 ซ้อนโต๊ะละลายน้ำ 1 ลิตร แช่เท้าวันละ 10-20 นาที เป็นการฆ่าเชื้อโรค จากนั้นอาจใช้ครีมวิตามินอีทาป้องกัน และช่วยลดอาการคัน ถ้ามีผื่นแดงมีขอบตกสะเก็ด แสดงว่าเชื้อราได้ยึดเอาเท้าของเราเป็นที่เติบโตแล้ว ก็จะต้องใช้ยาต้านเชื้อรา ซึ่งต้องทาติดต่อกันนาน 14 วัน จึงจะหายขาด แม้ว่าในวันหลังๆ จะไม่คัน และผื่นจางมากแล้วก็ตาม ยังคงต้องทายาต่อไปจนกระทั่งแน่ใจว่าหายสนิท หากหยุดยาก่อนอาจทำให้เป็นเชื้อราเรื้อรัง และรักษายาก

ยาทาวิตามินอี และยาทาต้านเชื้อรา เป็นยาที่ต้องสั่งวัตถุดิบจากต่างประเทศ ซึ่งถ้าไม่ยอมเสียบุคลากรค่า อาจจะใช้สมุนไพรพื้นบ้านของไทยเรา ซึ่งมีราคาถูก และหาง่ายมาใช้ในการรักษาโรคเชื้อรา น้ำกัดเท้าสมุนไพรไทย ที่มีสรรพคุณออกฤทธิ์ต้านเชื้อรา คือ “พลู” ในตำรายาไทยบ่งว่า ใบพลูสามารถระงับ อาการคันจากลมพิษ หรือแมลงกัดต่อยได้ โดยใช้ใบสดตำแล้วทา หรือขยี้ใบสด ลงบนผิวหนังที่เป็น หรือตำใบพลูกับเหล้าแล้วทาบริเวณที่เป็น



จากการศึกษา ผลวิจัยพบว่า ใบพลูมีน้ำมันหอมระเหย เรียกว่า Betel oil อยู่ประมาณ 0.7-2.6% ซึ่งน้ำมันหอมระเหยนี้ มีส่วนประกอบหลักคือ chavicol eugenol และ chavibetol ซึ่งมีฤทธิ์ฆ่าเฉพาะที่บรรเทาอาการคัน และมีฤทธิ์ฆ่าเชื้อโรคบางชนิด จากการศึกษายฤทธิ์ต้านจุลชีพ ของเจลพลู พบว่า เจลพลูมีฤทธิ์ในการยับยั้งการเจริญเติบโตของเชื้อราทุกชนิดได้ดีมาก ใกล้เคียงกับครีมคลอไตรมาโซล (clotrimazole cream 1%) ซึ่งเป็นยาต้านเชื้อรา ในรูปยาทาภายนอก ที่มีประสิทธิภาพสูง และให้ผลดีกว่าครีมโทลนาฟเตต (tolnaftate cream 1%) ซึ่งเป็นยาต้านเชื้อราอีกชนิดหนึ่ง

ปัจจุบันองค์การเภสัชกรรม และบริษัทผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทย จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทร่วมทุนขององค์การเภสัชกรรม ได้นำน้ำมันหอมระเหยจากใบพลูมาเตรียมเป็น เกสซ์ภัณฑ์ ในรูปเจลในความเข้มข้น 4% นั่นคือ “พลูจินอล” เป็น 1 ในผลิตภัณฑ์ ตามโครงการ ยาจากสมุนไพรมาตรฐานสากลที่เราสามารถนำมาใช้ ทดแทนยาแผนปัจจุบันได้ โดยเฉพาะกรณี “น้ำกัดเท้า”

ขอฝากคำขวัญให้ผู้ที่ต้องย่ำน้ำท่วมขังเสมอว่า เมื่อลุยน้ำท่วมขังให้ล้างน้ำฟอกสบู่ เช็ดจนแห้ง

ทางเลือกใหม่ของการศึกษา ระบบนานาชาติที่ไม่แพงอย่างที่คิด!

Kevalee
International School
...where every child counts

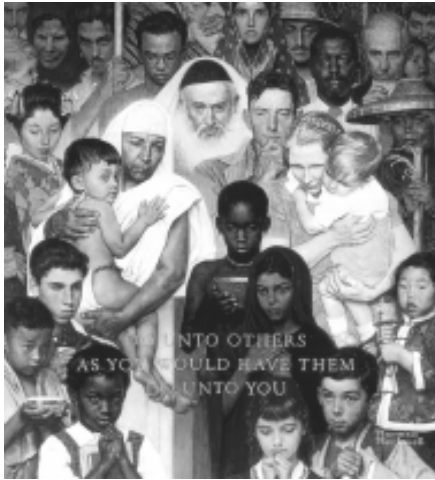
**American System
Pre-School to
Grade 12**

Enrollment opens
the whole year round
to all nationalities

Call 0-2906-6427

โรงเรียน อินเตอร์เนชั่นแนล เกวาลี 90 ถนนหทัยราษฎร์ ซอย 37 คลองสามวา กรุงเทพฯ 10510 โทรศัพท์ 0-2906-6427 โทรสาร 0-2906-6417
มือถือ 081-421-6169, 081-622-6227, 089-111-2807 อีเมล admin@kevalee.ac.th www.kevalee.ac.th

อันเนื่องมาจากปก (ต่อจากหน้า 1)



ปกหน้าใน

ภาพ “กฎทอง” (The Golden Rule) 1961 วาดโดย นอร์แมน ร็อกเวล (1894-1978) ใช้เป็นภาพปกนิตยสาร แซทเทอร์เดย์อีฟนิงโพสต์ ฉบับ 1 เมษายน 1961

วาดด้วยสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 113.5 x 100.5 ซม. เก็บรักษาอยู่ ณ พิพิธภัณฑ์นอร์แมน ร็อกเวล เมืองสตอกบริดจ์ มลรัฐแมสซาชูเซตส์ สหรัฐอเมริกา

นอร์แมน ร็อกเวล วาดภาพหน้าปกแก่นิตยสาร แซทเทอร์เดย์อีฟนิงโพสต์อยู่ยาวนานตั้งแต่

48 ปี ค.ศ. 1916 จนถึง 1964 รวมทั้งสิ้นประมาณ 300 ภาพ นับว่าเขาเป็นคนที่ทำงานรวดเร็วมาก สัปดาห์ต่อสัปดาห์ที่นิตยสารจะต้องพิมพ์ เขาก็สามารถสร้างสรรค์งานอันปรารถนาร่วมสมัย มีอารมณ์ เข้าถึงจิตใจคนอเมริกา ได้ทันทุกสัปดาห์ หลังจากปี 1964 เขาก็หันมาวาดภาพในนิตยสาร “ลู๊ค” ด้วยเหตุว่า “แซทเทอร์เดย์อีฟนิงโพสต์” ไม่เห็นด้วยกับร็อกเวลที่เริ่มวาดภาพสะท้อนความไม่ชอบมาพากลของสังคมอเมริกา เรื่องการเหยียดสีผิว สิทธิเสรีภาพ และความเท่าเทียมกัน แต่ “ลู๊ค” ยินดีจะสะท้อนความจริงเหล่านี้ปกหน้าปกหนังสือ

อุดมสานต์นำภาพ “กฎทอง” มาตีพิมพ์ให้ผู้อ่านได้เห็นถึงภาพที่นักวิจารณ์ศิลปะถือว่าร็อกเวล ได้มาถึงจุดที่เขาสามารถวาดภาพที่ถือว่าเป็นภาพวาดที่ “ยิ่งใหญ่” (masterpiece) ในชีวิตของเขา มีอยู่ 4 ภาพเด่นๆ ด้วยกันคือ ภาพ “ร้านตัดผมซัพเฟิลตัน” (1950) ภาพ “โมทนาคุณอาหาร” (1951) ภาพ “อิสรภาพในการนมัสการ (1943) และภาพ “กฎทอง” ที่นำมาตีพิมพ์ให้ชมนี้ แต่ก็มีไขว่คว้าภาพอื่นจะไม่ยิ่งใหญ่ ตรงกันข้ามตลอดชีวิตของนอร์แมน ร็อกเวล เขาได้สร้างภาพอันน่าประทับใจ ให้ความอบอุ่นใจ แก่อเมริกันชน ได้หวนคิดถึงวัยเด็กอันสนุกสนาน จนถึงวัยทำงานในดินแดนเสรี ที่มีชีวิตสมศักดิ์ศรีความเป็นคน

ในภาพ “กฎทอง” นี้ ร็อกเวล ได้ใส่คำในพระวรสารลงไว้ “ท่านอยากให้เขาทำกับท่านอย่างไร ก็จงทำกับเขาอย่างนั้นเถิด” (มธ 7:12)

เขาวาดวัยรุ่นชาวยิวถือหนังสือม้วนพระคัมภีร์ เด็กชาวริเบตถือปืนหมุนสวคมนตรีวัยรุ่นคาทอลิกสวดสายประคำ เด็กแอฟริกันถือขันในพิธีกรรมของเขา ชาวเวียตนาม ญี่ปุ่นรับใบยิว และคนทุกเชื้อชาติ เชื่อว่าถ้าผู้อ่านได้เห็นหนังสือรวมภาพของนอร์แมน ร็อกเวล แล้วคงจะทิ้งในพรสวรรค์ วาดภาพเหมือนเล่าเรื่องของเขายังยิ่งที่เดียว



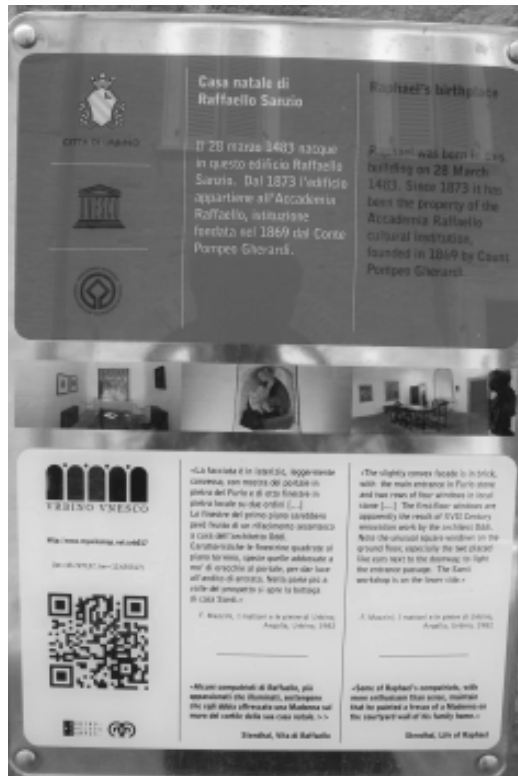
อูร์บิโน (Urbino)

เดือนนี้ผมพาผู้อ่าน มาที่อูร์บิโนครับ ซึ่งเป็นเมืองที่เต็มไปด้วยมหาวิทยาลัยต่างๆ มากมาย อูร์บิโนตั้งอยู่ในจังหวัดเปซาโรและอูร์บิโน แคว้นมาร์เก ในประเทศอิตาลี เป็นเมืองที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ในวัฒนธรรม ยุคฟื้นฟูศิลปวิทยา ซึ่งผมและเพื่อน มาอยู่ด้วยกันที่นี่หกอาทิตย์ครับ เราเดินมาเรียนทุกวันจากหอพักของมหาวิทยาลัยอูร์บิโน (ก่อตั้งในปี ค.ศ. 1506) เพื่อเข้าไปในเมือง ไปเรียนในห้องเรียนคำสอนของวัดแห่งหนึ่ง ซึ่งมีวัดน้อยที่เปิดให้เฝ้าศีลฯ ทั้งวัน

ในปี ค.ศ. 1998 องค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติก็ประกาศให้อูร์บิโนเป็นเมืองมรดกโลกทางวัฒนธรรม^[1] ตัวเมือง เป็นกระจุก อยู่เนินสูงรอบวังดยุก ที่ยังคงรักษาความงามอย่างเมืองของยุคกลาง อย่างไม่เปลี่ยน โดยเฉพาะพระราชวังดยุกาเล (Palazzo Ducale) ของ เฟเดริโก ดา มอนเตเฟลโตร ดยุกแห่งอูร์บิโน (ค.ศ. 1444 -1482) ที่สร้างใหม่โดย ลูเชียโน ลอราโน ความใหญ่โตมโหฬารของพระราชวังดยุกาเลที่สูงถึง 6 ชั้นและมีชั้นใต้ดินอีกต่างหาก ถ้าจะดูให้ทั่วทุกห้องต้องใช้เวลาทั้งวัน

ผมได้มีโอกาสเข้าไปชมในปราสาทของท่านด้วย ซึ่งปัจจุบันเป็นพิพิธภัณฑ์ไปแล้ว (ได้ซื้อตั๋วว่าใหญ่แค่ไหนก็เอาไปไม่ได้) ภายในปราสาทมีห้องมากมาย ทางสังฆมณฑลจัดไกด์ให้กับพวกเรา แต่ก็มีไกด์ดิจิทัลใส่หูฟังให้บริการด้วย ส่วนใหญ่เน้นงานภาพเขียนของเปียโร เดลลา ฟรานเชสกา และราฟาเอล เป็นต้น โดยเฉพาะ “ภาพหญิงไม้” หรือ “Muta” ของราฟาเอลที่ว่ากันว่า เป็นภาพใบหน้าของราฟาเอลเอง ซึ่งเป็นไฮไลต์อย่างหนึ่งของพระราชวังที่เดียว เพียงภาพนี้ภาพเดียวก็เป็นแม่เหล็กอย่างดีแล้ว นอกจากนี้ก็มีงานประติมากรรมที่หาดูยากคือ งานกรูไม้หรือ (Inlaid Wood) ซึ่งถือเป็นศิลปะชั้นยอด หาชมได้ยากมากๆ

ขอแบ่งปันเรื่องของราฟาเอลหน่อย เพราะท่านได้สร้างผลงานศิลปะ ภาพวาดมากมายที่เกี่ยวกับคริสตศาสนา อันเป็นจุดศูนย์รวมของคนในยุคนั้น (พวกเราต้องฟังบรรยายพิเศษ เรื่องศิลปะศาสนาด้วย แสดงว่าสำคัญมาก)





ราฟาเอล มีชื่อเต็มๆ ว่า Rafael Sanzio da Urbino เกิดเมื่อวันที่ 6 เมษายน ค.ศ. 1483 มีพรสวรรค์มาตั้งแต่กำเนิด ถือเป็นลูกไม้หล่นไม่ไกลต้น เพราะพ่อของเขาเป็นถึงจิตรกรในราชสำนักของเจ้าเมืองอูร์บีโน (เป็นวิธีการอุ้มชูศิลปินที่น่าชื่นชมของคนยุคนั้น) พ่อจึงเป็นเสมือนครูคนแรกๆ ที่สอนให้เขารักในศิลปะ โดยเริ่มการสอนขีดๆ เขียนๆ ที่บ้าน ซึ่งบ้านหลังนี้ปัจจุบันได้รับการเก็บรักษาไว้อย่างดี และเปิดให้ชมในฐานะบ้านของศิลปินระดับชาติที่ชาวเมืองอูร์บีโนภูมิใจ ภายในบ้านตกแต่งให้จินตนาการไปได้ว่าราฟาเอลตอนมีชีวิตอยู่ รวมทั้งงานภาพเขียนและเอกสารต้นฉบับต่างๆ แต่ที่เด่นที่สุดในบ้านที่ผู้คนเห็นไปคู่กันคือภาพเขียนเฟรสโกบนผนังในบ้าน ชื่อภาพ “Madonna and Child” ที่เชื่อกันว่าเป็นภาพแรกๆ ที่ราฟาเอลเขียนเกี่ยวกับแม่พระและพระกุมารเยซู ภาพของราฟาเอลส่วนใหญ่มักสะท้อนความมีชีวิตชีวาและใสซื่อ ดูว่าเรียงเช่นภาพ “Sistine Madonna” (วัดน้อยใน



ราฟาเอล



วาดิกัน) กับภาพวาดเซอรับ (Cherub - เทวดาน้อยสององค์นอนเท้ากางแขนหน้าขึ้นไปเบื้องบน) ซึ่งต่างจากไมเคิลแองเจโล ที่เน้นความยิ่งใหญ่ เห็นกล้ามเนื้อ อย่างเช่นบรรดารูปนักบุญต่างๆ ที่วาดิกัน หรือภาพวาดการพิพากษาครั้งสุดท้าย (ดูภาพเหมือนได้ที่วัดพระวิสุทธิวงส์ ลำไทร ครับ) นอกจากนี้พ่อที่เป็นครูสอนให้

เขารักศิลปะเป็นคนแรกแล้ว เชื่อกันว่า ลีโอนาร์โด ดา วินชี ก็เป็นผู้มีอิทธิพลต่องานสร้างสรรค์ของราฟาเอลในวัยหนุ่ม แต่น่าเสียดายที่เขาอายุสั้น เพียง 37 ปีก็จากโลกนี้ไปทิ้งไว้แต่ผลงานให้โลกได้ระลึกถึง ชาวเมืองอูร์บิโนได้สร้างอนุสาวรีย์ให้กับเขาอยู่บนเนินเขาที่แวดล้อมด้วยป่าสน มองลงมาเห็นเมืองเก่าทั้งเมืองและทิวทัศน์สวยตระการตาอันที่จริง ใกล้กับวังดยุกเฟเดรีโก คือ ดูโอโม หรืออาสนวิหารของพระเจ้าคริสตจักรอูร์บิโน ซึ่งมีพิพิธภัณฑสถานของสังฆมณฑลอยู่ใกล้ๆ สร้างครั้งแรกปี 1021 โนนแหละครับ มีการปรับปรุง สร้างต่อเติมหลายครั้ง มีผลงานศิลปะของศิลปินดังหลายท่าน ปัจจุบันยังใช้งานอยู่ครับ



พระศาสนจักรยังเก็บรักษาวัดหลายแห่งไว้ แม้จะมีหลายแห่งกลายเป็นพิพิธภัณฑสถานแล้วก็ตาม บางที่เราอาจจะได้ยินข่าวว่า ที่ยุโรปคนไปวัดน้อยลง แต่ผมก็ยังเห็นคนศรัทธาอยู่เสมอ วันหนึ่ง ผมเข้าไปในวัดน้อย เห็นเยาวชนสักแซน โจนหัว เข้าไปนั่งเฝ้าศิลา... ที่เปลินโก ผมเห็นพ่อลูกอ่อนสอนลูกทำสำคัญมหากางเขนก่อนเข้าวัด แต่อย่างไรก็ตาม จากสถานการณ์ที่พระศาสนจักรถูกโจมตีบ่อยๆ ในช่วงนี้ ต้องทำให้เราทางนี้ช่วยกันมากขึ้นทั้งแก้ไขและป้องกัน รวมทั้งเสริมในทางที่เหมาะสม เพราะเราก็เป็นส่วนหนึ่งของพระศาสนจักรสากลเหมือนกัน เดือนหน้าพบกันที่กรุงโรมนะครับ ☺

[1] (ข้อมูลอ้างอิง จาก wikipedia (www.wikipedia.org), และเอกสารแผ่นพับของเมืองอูร์บิโน)



Everybody's Fine

พอเชื่อว่าลูกๆ ทุกคนสบายดี

หนังเรื่องนี้เป็นผลงานเขียนบทและกำกับโดยผู้กำกับชาวอังกฤษ เกร็ก โจนส์ (Nanny McPhee, **Waking Ned Devine**) รับบทนำโดย โรเบิร์ต เดอ นีโร ชื่อที่นักดูหนังทั่วโลกรู้จักดีและเป็นนักแสดงในดวงใจของหลายๆ คน โดยเฉพาะการแสดงที่ทุ่มเทเข้าถึงทุกตัวละครที่ได้รับบท หรือแม้แต่ยอมเปลี่ยนรูปร่าง น้ำหนักของตัวเองเพื่อให้สมกับบท ดังเช่นที่เขาได้รับรางวัลออสการ์นักแสดงนำชายยอดเยี่ยมจากบทนักมวยเจ้าอารมณ์ในเรื่อง **Raging Bull** (1980) ภาพที่ผู้ชมจำ เดอ นีโร ได้ติดตามมักเป็นบทของคนที่มีอาการผิดปกติทางจิต แปลกแยกกับสังคม เช่นในหนังที่แจ้งเกิดของเขาเรื่อง **Taxi Driver** (1976) จนมาถึง **Cape Fear** (1991) แต่เดอ นีโร ก็แสดงหนังคอมเมดี้ด้วยเช่นกัน ได้แก่ **Meet the Parents** (2000) และภาคต่อ **Meet the Fockers** (2004) นอกจากนี้เขายังมีผลงานกำกับสองเรื่องด้วยกันในระยะเวลาที่

ค่อนข้างห่างกันคือ **The Bronx Tale** (1993) และ **The Good Shepherd** (2006) โดยเรื่องหลังเผยให้เห็นด้านมืดของซีไอเอ ที่ทำได้ทุกอย่างเพื่อให้ภารกิจของตนสำเร็จ

ไม่บ่อยครั้งนักที่เราจะได้ชมการแสดงของเดอ นีโร ในบทคนธรรมดาสามัญ ไม่ได้เป็นเจ้าพ่อมาเฟีย หรือเป็นคนที่มีความแปลกประหลาด เช่นใน **Everybody's Fine** เรื่องนี้ที่ดัดแปลงมาจากหนังสือชื่อ **Stanno Tutti Bene** (1990) ผลงานกำกับของจูเซปเป้ ตอร์นาโตเร่ (นักดูหนังทั่วโลกรู้จักเขาจาก **Cinema Paradiso**) หนังเล่าเรื่องของ แฟรงก์ กู๊ด (เดอ นีโร) ในวันเวลาของชีวิตที่เกษียณจากงานประจำที่บริษัทผลิตสายโทรศัพท์ และภรรยาที่พักผ่อนตลอดนิรันดร์ไปแล้วเมื่อไม่กี่เดือนก่อน ส่วนลูกชาย-หญิง ทั้งสี่คนก็เติบโตมีหน้าที่การงาน ไปอยู่ต่างเมืองกันหมดหนังเปิดเรื่องด้วยบรรยากาศและเสียงเพลงที่สดใสค่อยๆ ให้เราเห็นแต่ละส่วนในบ้านที่น่าอยู่ของแฟรงก์ เขาทำความสะอาดบ้าน ทำสวนและกำลังเตรียมข้าวของเพื่อต้อนรับลูกทั้งสี่คนที่จะกลับมาเยี่ยมเขาในวันหยุด จากนั้นออกไปซื้อเตาข้างอันใหม่และไวน์ที่ดีที่สุด แต่แล้วก็ต้องผิดหวังเมื่อลูกๆ โทรมาบอกว่าไม่สามารถเดินทางมาได้ เมื่อลูกไม่มีเวลามาหาเขา แฟรงก์ก็จะเดินทางไปหาลูกเอง โดยไม่บอกล่วงหน้าเพื่อสร้างความประหลาดใจ แม้นายแพทย์ประจำตัวจะเตือนเขาในเรื่องสุขภาพ ซึ่งเขาเองก็ต้องกินยาเป็นประจำอยู่แล้ว แฟรงก์ออกเดินทางไกลโดยรถประจำทางและรถไฟ เป้าหมายแรกคืออพาร์ทเมนท์ของ เดวิด





ซึ่งเป็นศิลปินวาดภาพอยู่ที่นิวยอร์ก แต่ก็ต้องผิดหวังที่ลูกไม่ได้อยู่ที่ห้องแต่อย่างใด ได้แต่สอดคล้องหมายไว้ให้ลูก ตอนที่ลูกยังเด็ก แฟรงค์พร่ำบอกกับลูกเสมอให้ลูกเป็นศิลปิน ไม่ใช่เป็นแค่นักวาดภาพที่ได้แต่วาดภาพบนกำแพงแล้วสูญขมาฉีรด

เป้าหมายต่อไปจึงไปหาลูกสาว เอมี (เคต เบคกิ้นเชล) ผู้บริหารบริษัทโฆษณาที่ชิคาโก คราวนี้ไม่ผิดหวัง เขาพบลูกสาวและหลานชาย แม้จะเป็นบ้านหลังใหญ่ที่สวยงามแต่แฟรงค์สัมผัสได้ว่า มีสิ่งผิดปกติเกิดขึ้นในครอบครัวนี้ ไม่ว่าจะเป็นเหตุการณ์ขัดแย้งบนโต๊ะอาหารระหว่างลูกเขยกับหลาน หรือเช้าวันรุ่งขึ้น สามีของเอมียังคงใส่ชุดเดิมของเมื่อวาน ที่เขาใช้กล่องฟิล์มอันเล็กถ่ายรูปกับครอบครัวของลูก และเขาไม่ใช่โทรศัพท์มือถือ จากนั้นเดินทางต่อไปยังเมืองเคนเวอร์ เขาเชื่อมาตลอดว่าลูกชาย โรเบิร์ต (แซม ร็อกเวลล์) เป็นคอนดักเตอร์วงออร์เคสตรา แล้วต่อไปยังลาสเวกัส เพื่อพบกับลูกสาวคนเล็ก โรซี่ (ดรูว์ แบร์รีมอร์) ที่มีอาชีพเป็นแดนเซอร์อยู่ที่นั่น เธอพาพ่อมาพักที่อพาร์ทเมนต์หรูแห่งหนึ่ง และในวันนั้นเพื่อนนำเด็กทารกมาฝากเธอเลี้ยงเพราะติดธุระด่วน แต่อพาร์ทเมนต์แห่งนี้จะเป็นของเธอจริงหรือ และเด็กคนนี้เป็นลูกของเพื่อนหรือลูกของเธอกันแน่ ในวันรุ่งขึ้นแฟรงค์ตัดสินใจบินกลับบ้านเป็นครั้งแรกในชีวิต

หนังเรื่องนี้นอกจากจะสื่อให้เห็นถึงความรัก ความหวังของพ่อแม่ที่มีต่อลูกทุกคน ไม่ว่าจะลูกจะอายุมากเท่าไร จะแยกไปมีครอบครัวและมีลูกของ

ตัวเองแล้วก็ตาม แต่พ่อแม่ก็ไม่เคยสิ้นสุดความรัก ความหวังต่อลูกๆ ทุกคน และยังคงคิดถึงและจดจำภาพในวัยเยาว์ของลูกได้เสมอ เช่นเดียวกับที่แฟรงค์เมื่อเจอลูกแต่ละคน หนังจะให้เราเห็นภาพของลูกในวัยเด็กด้วยทุกครั้ง และลูกที่เขาคิดถึงและเป็นห่วงมากที่สุดก็คือเดวิด แต่เมื่อมีความรัก ย่อมมีความคาดหวัง อยากให้ลูกมีหน้าที่การงานที่ดี มีครอบครัวที่สมบูรณ์ ซึ่งบางครั้งก็สร้างความกดดันให้กับลูกด้วยเช่นกัน แฟรงค์เองก็รู้สึกน้อยใจเหมือนกันที่ทำไมลูกๆ ถึงไม่พูดความจริงกับเขา ทำไมต้องปิดบังบางอย่างไว้ แต่ลูกๆ กลับพูดคุยในทุกๆ เรื่องกับผู้เป็นแม่ได้ เพราะแม่เป็นผู้ฟังที่ดีสำหรับลูกๆ ทุกคนเสมอ

ช่วงท้ายของหนังมีฉากสะท้อนใจซึ่งทำให้เราต้องการจะมีมือการแสดงของ เดอ นิโรเช่นเคย แต่กระนั้นหนังก็จบอย่างให้ความหวัง ให้ความสุขกับผู้ชม ดังเช่นที่แฟรงค์มักจะถามลูกๆ เสมอว่าชีวิตลูกๆ ตอนนี้มีความสุขดีไหม เพราะในที่สุดแล้วลูกๆ และหลานๆ มาหาเขาพร้อมหน้าในบ้านที่อบอุ่นในวันคริสต์มาสดังเช่นที่เขาหวังไว้ ถึงแม้ชีวิตของลูกแต่ละคนจะไม่ได้สมบูรณ์แบบทุกอย่าง ต่างคนก็มีปัญหาของตนที่จะต้องแก้ไขไป แต่ทุกคนก็เป็นผู้ใหญ่ ดูแลตัวเองได้แล้ว ไม่ใช่หน้าที่ของเขาคือจะไปสั่งสอน หรือสั่งห้ามลูกทำโน่นทำนี่ เขาสามารถบอกกับภรรยาที่ล่วงหน้าที่เขาไปก่อนได้ว่า ลูกๆ ทุกคนยังสบายดี และบ้านของเขาหลังนี้ก็พร้อมจะเป็นที่พักพิงอันอบอุ่นให้ลูกเสมอ เป็นบ้านที่เต็มไปด้วยความทรงจำดีๆ และมีแต่ความจริงใจที่ไม่ต้องมีอะไรมาสงเสริมกัน

เช่นเดียวกับเพลงตอนจบของหนัง (I Want to) Come Home ของ **ทอล แม็คคาร์ทนี**

...ฉันหนาวเหน็บอยู่ข้างนอกมานานแล้ว
บอกกับตัวเองให้เชื่อในทุกเรื่องที่ฉันได้เล่าไป
ก็สนุกดีนะที่จะได้นั่งเล่นอาบแสงจันทร์
หรือมุ่งหน้าไปหาดวงตะวัน
แต่มันนานมากเกินไปแล้ว
และ ณ บัดนี้ฉันต้องการกลับบ้าน ☺

■ จันทรา กาญจนบัตร
ผ่านมา 55 ปี
พอจะมีเรื่องเล่าสู่กับฟัง

เรียน คุณพ่ออนุชา

ที่ฝากจดหมายของแฟนกลับมาให้คุณพ่อค่ะ ขอขอบคุณมากที่ทำให้พี่ได้รู้จักคนดีๆ เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะ อาจารย์รัชณี (นับถือศาสนาคริสต์ นิกายโปรเตสแตนต์) เขาเคยอ่าน อุดมซานต์ และชอบเรื่องที่พี่เขียน จึงเขียนจดหมายผ่านทางอุดมซานต์ หลังจากนั้นเราก็เขียนจดหมายคุยกันตลอด

แต่โชคร้ายพี่รัชณีป่วยเป็นมะเร็งทางช่องปาก ผ่าตัดหลายครั้งแล้วยังไม่หาย พี่เขาท้อแท้ที่พี่ก็เลยปลอมใจให้กำลังใจ และส่งสิ่งดีๆ ไปให้พี่เขาอ่านค่ะ เราก็เลยผูกพันกันมาก

จิตใจที่ได้รับจดหมายของพี่รัชณีที่ศรัทธาและรักพระมากขึ้น ได้รู้จัก St.Jude ด้วยค่ะ จึงส่งจดหมายมาให้คุณพ่ออนุชา ได้รับทราบด้วยค่ะ

พี่พร้อมที่จะรับใช้พระทางการเขียน สิ่งดีๆ ให้คนที่ท้อแท้ และสิ้นหวังค่ะ

ขอพระเจ้าเป็นเจ้าอวยพรคุณพ่อ และทีมงาน อุดมซานต์ทุกคน นะคะ

ด้วยความปรารถนาดี

จันทรา

11 ตุลาคม 2553

คุณต๋าน้องรัก (จันทรา กาญจนบัตร)

ขอบพระคุณมากที่อุตสาหะส่งเรื่องที่จะลงใน วารสารมาให้อ่านตั้ง 3 เรื่อง

1. แก้วตาดวงใจ
2. เส้นทางแห่งรัก
3. ครั้งหนึ่งในชีวิต

นำอ่านทุกเรื่องและเมื่ออ่านแล้วก็ประทับใจมากมีข้อคิดและคำสอนของพระอยู่ในทุกเรื่อง เป็นความสามารถ “ตะลันต์” ที่พระประทานให้คุณจริงๆ คนเราไม่ได้มีความสามารถในด้านนี้ได้ง่ายนัก ต้องมีพระพรจากพระประทานให้ด้วย ขอให้ใช้สิ่งที่พระองค์ประทานให้นี้รับใช้พระอีกต่อไปนะคะ สุขภาพร่างกายและสุขภาพจิตคุณก็พร้อม ครอบครัวก็อบอุ่น ความช่างสังเกต จดจำ และตรรกะที่นำมาผูกเป็นเรื่องจึงดำเนินไปอย่างราบรื่น นำอ่าน และให้ข้อคิด พี่อ่านแต่ละเรื่องหลายจบก่อน จะเก็บเข้าแฟ้ม และเล่าให้สามีฟังทุกเรื่อง เขาเป็นคนไม่ชอบอ่าน แต่ชอบฟัง ชอบคุย (ตัวพี่ชอบอ่าน ฟังบ้าง แต่คุยไม่เก่ง ยิ่งตอนนี้มีแผลในบ่าบ ทุคไม่ชัด ก็เลยไม่ค่อยพูด ...จนกว่าจะรักษาให้หายค่ะ)

ขอบคุณที่ทำให้กำลังใจเสมอมา ขอบคุณจริงๆ ค่ะ

พี่รัชณี

(คุณศรีนทร เมธีวัชรานนท์)

ป.ล. คุณหนูๆ เขียนจดหมายถึงพี่ โดยใช้ช่องให้ที่อยู่บริษัทนี้ พี่เลยตอบจดหมายเขา แต่จดหมายถูกตีกลับมา พี่ว่า คุณเอาแต่รูปข้างใน ที่เป็นจดหมายส่งต่อให้พี่ด้วยนะคะ ขอบคุณค่ะ

สวรรค์ส่งเธอมา

คุณสุวรรณณี ธนรรฆมากร หรือ “คุณป้อม” เป็นแฟนคอลัมน์หรือแฟนพันธุ์แท้ ซึ่งติดตามอ่านบทความต่างๆ ของดิฉัน ที่ลงในนิตยสาร ‘อุดมสานต์’ มากว่า 7 ปี เราได้รู้จักกันโดยบังเอิญเมื่อไม่นานมานี้ ด้วยความเมตตาของพระที่คล้อยใจให้เราได้รู้จักกัน

จากหนังสือ “สร้างสุขให้ชีวิต เล่ม 2” ได้พิมพ์เป็นรูปเล่มในนามของชมรมศิษย์เก่า วศ. รุ่น 11 ซึ่งกว่าจะทำได้สำเร็จก็ต้องใช้เวลาค้นหาผู้จัดทำอยู่หลายปี ผ่านปัญหาและอุปสรรคมากมาย ด้วยความปรารถนาดีของทุกฝ่าย ดิฉันจึงภูมิใจและปลาบปลื้มมากที่หนังสือนี้ทำให้ดิฉันได้พบกับแฟนๆ คอลัมน์ที่นิยมและชื่นชอบคอลัมน์ที่เขียนจากใจ แต่ไม่มีโอกาสได้พบกัน

ดิฉันได้รับโทรศัพท์มากมายที่อยากรู้จัก และคุยกับดิฉัน บางคนอยากจะไปหาที่โรงพิมพ์หรืออยากได้เบอร์โทรศัพท์ทำงานในที่สุดได้เบอร์โทรศัพท์ของดิฉัน และเราก็คุยกัน ด้วยความรู้สึกเหมือนเรารู้จักกันมาก่อน ความคิด อุดมการณ์เดียวกันที่มีความเอื้ออาทร และมีเมตตาจิต ทำให้การสนทนากันออกนอกกรอบกติกา เข้าใจซึ่งกันและกัน สำหรับดิฉันแล้ว ขอบอกว่าดีใจ ตื่นเต้น และภูมิใจที่ดิฉันเป็นผู้ที่เขารักและติดตามผลงานทุกฉบับ คนเหล่านั้นสามารถพูดถึงตัวละคร ชื่อบุคคลในเรื่องทุกอย่างได้ดีกว่าคนเขียน เขาจำได้หมดทุกอย่างอย่างละเอียด ถ้าให้สอบคงจะได้คะแนนเต็ม เขาชอบทุกเรื่องที่ทีมงาน ‘อุดมสานต์’ ถัดลงในแต่ละฉบับ เขาบอกว่ามีความสุขเมื่อได้อ่านและนำข้อคิดไปปฏิบัติ ทั้งคนนับถือศาสนาคริสต์ และคนต่างศาสนา ดิฉันนำประสบการณ์และสิ่งต่างๆ มาเล่า แม้แต่เรื่องสุนัขจรจัด เขาก็ยังจำกันได้ ดิฉันมีความสุขมากที่มีคนชื่นชอบ และอยากได้ยินเสียง บ้างก็มาหาที่บ้าน อยากรู้จักคนเขียน แค่นี้ก็เป็นน้ำหล่อเลี้ยงจิตใจของดิฉันให้ชุ่มชื้นขึ้นมาทุกเวลา อย่างน้อยก็เกิดมาก็ยังได้ช่วยคนให้มีกำลังใจ ไม่ท้อแท้ และกระตุ้นให้ทำคุณประโยชน์ให้มากยิ่งขึ้นทุกวัน ดิฉันไม่ใช่นักบวช

แต่ก็ช่วยทำหน้าที่ของคริสตชน เผยแผ่พระวาจา และมอบความรักผ่านตัวดิฉัน ซึ่งเป็นน้ำพระทัยของพระทุกอย่างที่นำไปให้เราพบกันอย่างน่าทึ่ง

คุณป้อมก็เป็นอีกผู้หนึ่งที่ได้รับหนังสือจากมาเซอร์มาร์ติน โดยบังเอิญที่พระคล้อยใจให้ดิฉันได้รู้จักกับท่าน เมื่อหลานพอล (Paul) ป่วยต้องเข้าโรงพยาบาล เมื่อหายดีแล้ว และเรากำลังจะออกจากโรงพยาบาล มาเซอร์มีหน้าที่เยี่ยมคนป่วยตามห้องพัก ท่านได้มาเยี่ยมหลาน เราได้คุยกัน ท่านจึงทราบว่าดิฉันคือผู้เขียนคอลัมน์นั้น ซึ่งท่านก็ชอบอ่าน ดิฉันจึงมอบหนังสือ “สร้างสุข” ให้จำนวนหนึ่ง เพราะเห็นว่าท่านคงจะได้พบคนป่วยหรือคนที่ท่านรู้จักสนิทสนม อาจจะได้ประโยชน์บ้าง เพราะเรามีอุดมการณ์อยากให้คุณเป็นคนดีในสังคม และช่วยเหลือกัน ให้โลกมีสันติมากขึ้น โดยเริ่มจากครอบครัว ซึ่งเป็นสังคมที่สำคัญที่สุดค่ะ

คุณป้อมจึงโทรหาเพื่อนของดิฉัน ซึ่งเป็นประธานรุ่น และเป็นผู้จัดทำ เขาได้ขอเบอร์ติดต่อ และยังสั่งหนังสือ 600 เล่ม นำไปมอบแก่โรงเรียนคาทอลิกและเพื่อนๆ ของเขา

อย่างที่ดิฉันได้เคยเกริ่นให้ฟังว่า คนเราบางคนคบกันนานก็ไม่สนิท พูดกันแบบรสนิยมไม่เหมือนกัน ก็ยอมसानต่อมิตรภาพยากขึ้น ตรงข้ามกับคุณป้อม เรามีความคิดอ่านเหมือนกัน และศรัทธาต่อกันและกัน ทำให้เราสนิทสนมกันอย่างรวดเร็ว

ดิฉันชอบฟังประวัติชีวิต หรือภูมิหลังของแต่ละคน เพื่อทำให้เป็นการต่อจิ๊กซอว์ชีวิตได้สำเร็จ เพราะอย่างน้อยทุกคนมีชีวิตที่แตกต่างกัน สิ่งแวดล้อมต่างกัน ทำให้คนมีนิสัยต่างกันด้วย เรื่องราวของแต่ละบุคคล น่าสนใจ น่าติดตาม และค้นหาความจริงของชีวิต อย่างน้อยคนดีๆ ย่อมต้องทำแต่สิ่งดีๆ เมื่อเราศึกษาประวัติเขาแล้ว ก็ย่อมอยากเลียนแบบอย่างที่ดี เช่นเดียวกับคุณป้อมมีเรื่องราวที่น่าติดตาม ดิฉันได้ขออนุญาตนำเรื่องราวดีๆ ที่สร้างสรรค์ มาเล่าให้ท่าน

ผู้อ่านได้นำไปใคร่ครองคุณะคะ

เธอเกิดมาจากครอบครัวที่มีฐานะไม่สู้ดีนักพ่อแม่เป็นคนดี มีลูกหลายคน พ่อจึงต้องหาเงินเลี้ยงดูลูกๆ ที่กำลังกินกำลังนอน แม้ครอบครัวจะพบปัญหาเศรษฐกิจมากมาย แต่ลูกๆ ก็อยู่กันอย่างมีความสุขตามอัธยาศัย สิ่งหนึ่งที่คุณป้อมได้รับความศรัทธาจากพ่อ ซึ่งมาจากประเทศจีน พ่อจะสวดภาวนากับลูกๆ ทุกคืน จะถูกเข้าสวดกันตั้งแต่เล็กจนโต แม้จะดีก็มาก เพราะกว่าพ่อจะเสร็จจากงานลูกๆ ก็จะได้รับลงมาจากห้องนอนมาสวดพร้อมกัน แล้วพ่อก็จะแจกเงินค่าขนมให้ลูกหลังสวดเสร็จ

การปลูกฝังให้สวดและไปวัดทุกวันอาทิตย์ทำให้คุณป้อมกลายเป็นนักสวดที่ยิ่งใหญ่ ความเคยชินบวกกับความศรัทธารักพระมาก เขาคำเนินชีวิตอย่างยากแค้น ต้องประหยัด แม้แต่เสื้อชุดนักเรียนก็ยังมีเพียงชุดเดียว แต่เธอก็ไม่เคยท้อแท้ เสียใจ กลับซักและใสในวันรุ่งขึ้น เธอเป็นคนเรียนดี ตั้งใจเรียน เพราะรู้ถึงความสำเร็จในชีวิตรออยู่ข้างหน้า ถ้าหากเธอมีความรู้มากๆ เธอใฝ่ดี ตั้งใจเรียน คอยไปปรับใช้ครูต่างชาติเพื่อฝึกพูดภาษาให้ดีขึ้นทุกวัน คุณป้อมได้เป็นประธานนักเรียน ยืนหน้าธงชาติ แม้เสื้อจะสะอาดแต่ริ้วไม่ทัน เพราะมีชุดเพียงชุดเดียว เธอก็ยืนสง่างามภาคภูมิใจในความเป็นตัวของตัวเอง การเรียนเธอดีเลิศ ทุกเย็นแทนที่จะไปเที่ยวกับเพื่อนๆ โรงเรียนพาณิชย์ เธอกลับนั่งรถเมล์ไปวัดทุกเย็น เข้าไปคุยกับพระ และสวดสายประคำทุกวันไม่เคยเว้น

เมื่อเรียนจบเธอก็ได้งานเป็นเลขานุการของฝรั่ง ได้เงินเดือนสูงตามทีที่ฝันไว้ แต่เธอก็ยังรู้ค่าของเงินทุกบาททุกสตางค์ เธอต้องการเก็บเงินไว้เพื่อใช้จ่ายในคราวจำเป็น อีกส่วนให้พ่อแม่ วันหยุดก็ขี่จักรยานไปสอนพิเศษเด็กๆ หารายได้ตั้งแต่ยังเรียนหนังสือ มีเครื่องพิมพ์ดีดเก่าๆ ก็รับพิมพ์ หารายได้เพิ่ม ดิฉันฟังเรื่องเล่าถึงชีวิตที่ไม่เคยท้อ เธอกลับคิดว่าถ้าเธอเกิดมาร่ำรวย เขาก็คงจะเกียจคร้านไม่ยอมทำสิ่งใดๆ เหมือนปัจจุบัน

ในที่สุดเขาก็ตัดสินใจแต่งงานกับชายหนุ่มที่ฐานะดีกว่า และเป็นคนดี ขยัน รักครอบครัว เขา

ดูใจกันนานจนเกิดความพร้อม วันแรกที่แต่งงาน คุณแม่สามีเตือนว่า ขอให้เขาใส่ความหวานเพิ่มทุกวัน ที่แรกเขาไม่เข้าใจ นึกว่าใส่น้ำตาลในอาหาร แต่มาคิดคุณแม่เป็นคนจีนที่ฉลาดมาก เป็นคำอุปมาอุปไมย ให้เธอพูดแต่สิ่งดี มธุรสวาจา พูดภาษาดอกไม้มิมีคำ “คะ” “ซา” ทุกคำพูดจนถึงปัจจุบัน คุณป้อมพูดจาไพเราะระรื่นหูมาก จนดิฉันรู้สึกทั้งในการพูดจากับทุกคน ทุกชั้น ทุกภาษา รวมทั้งสามี สามีจึงเกรงใจและรักเขามาก เพราะสามีทุกคนต้องการให้ภรรยา มีวาจาที่สุภาพอ่อนโยนมากกว่าการบ่น ตะลอก ข่มขู่จริงไหมคะ?

คุณป้อมจิตใจดีจนดิฉันรู้สึกซาบซึ้งไม่เคยเห็นใครหวังโยสุขภาพของคนรอบข้างได้เท่าเธอ แม้คนไม่รู้จักถ้าต้องการความช่วยเหลือเรื่องหยูกยา เธอก็ค้นคว้าโรคภัยและวิธีการรักษา โดยไม่ใช้ยาแต่กลับใช้วิตามินรักษาแทน เธอไม่เคยรับเงินค่ารักษาใดๆ แต่กลับซื้อหาวิตามินดีๆ แพงๆ มาแจกเพื่อนมนุษย์ เธอรักษาคอนทั่วไปแม้แต่เด็กบวชคณะต่างๆ เธอก็ได้ไปแจกวิตามินรักษาให้หายขาดโดยไม่หวังผลตอบแทน เธอทำหน้าที่ดูแลสังคม และรักษาโรคต่างๆ โดยเป็นน้ำพระทัยของพระ ที่ทำให้คนป่วยหายจากโรคดิฉันก็เป็นอีกคนหนึ่งที่ได้รับ การรักษาจากคุณป้อม ด้วยความรักที่บรรจงหาวิตามินให้ทาน และบอกว่าเธอใส่ค่าภวานาลงไปในวิตามินด้วย คุณป้อมศึกษาเรื่องการรักษาตลอดเวลา แม้งานประจำวัน ดูแลบ้านและลูกๆ เธอก็ยังสามารถเจียดเวลาได้อย่างลงตัว ข้ายังมีแฟนคลับที่ติดต่อกันทางเว็บไซต์อีกมากมาย

เธอบอกว่าพระอวยพร และให้ทุกอย่างจนฐานะดีได้ทุกวันนี้ก็เพราะความเมตตาของพระ เธอจึงเต็มใจและพร้อมที่จะรักษาโรคให้ทุกคนที่สนใจ ดิฉันจึงคิดว่า “สวรรค์ส่งคุณป้อมมามอบความรักและปรารถนาดีให้ทุกคน” สมควรต้องปรบมือกับยอดของ คนดี

ดิฉันขอสรรเสริญความดี การมีน้ำใจประเสริฐที่มอบให้เพื่อนร่วมโลกทุกคนโดยไม่ขอรับสิ่งตอบแทนใดๆ เพราะความรักที่เธอมีต่อพระเจ้า เธอจึงรักเพื่อนมนุษย์ทุกคนคะ ☺

■ ก ทำขำณ ณ สาขพราน

นทานาอาชีพร



ขา-ท้าวทหมู-พะไล่ ตัก ตั่ว

081-011-3997

สวัสดีครับท่านผู้อ่านและพ่อแม่พี่น้องที่เคารพรักทุกท่าน วันเวลาหมุนเวียนเปลี่ยนไปตามกาลเวลา นาที่ชีวิต ที่น่าระทึกใจ จากวัน – เดือน – ปี นี้ก็เกือบสิ้นปี อีกแล้ว ผมก็พยายามหานานาอาชีพรเขียนให้ดีที่สุด ให้ผู้อ่านเข้าใจกันง่าย ภาษาง่ายๆ ไม่ต้องซีเรียสกัน ไม่มีใครล่วงรู้วันเวลาข้างหน้า ขอให้เป็นไปตามน้ำพระทัยของพระก็แล้วกัน

“หมู” และทุกๆ อาชีพรที่เคยลงอุดมสานต์ทุกท่าน และอาชีพรอื่นๆ ที่ยังไม่ได้ลงด้วย ผมยังคิดถึงและสวดภาวนาให้ทุกท่าน เพียงแต่ไม่ได้ทำมิสซาให้ท่านนั้นแหละครับ ขอพระตอบแทนน้ำใจอันดี พระเยซูเจ้าตรัสว่า “ทุกสิ่งที่ท่านได้ทำแก่พี่น้องที่ด้อยค่า ท่านได้ทำกับเราเอง”

อาชีพที่ผมนำมาฝากผู้อ่านทุกท่าน ก็ยังคงหนีไม่พ้นเรื่องใกล้ๆ ตัวบ้านผม นั่นก็คือ “หมู” แต่คราวนี้ขอมาแบบโหดนิดหนึ่งนะครับ เป็นการแยกอวัยวะของหมูมาขายครับ

โรชา ประคอง กิจเจริญ (ตึก) อายุ 51 ปี แต่งงานกับฟาบิโอโน เสรี กิจเจริญ อายุ 52 ปี มีลูกสาวสองคน ชื่ออังเยลา สรีวัลย์ (เหมียว) อายุ 20 ปี และ โกลุมบา สุปรียา อายุ 19 ปี ปัจจุบันอยู่บ้านเลขที่ 32/10 หมู่ 4 (ดินสะพานคู่ สมัยก่อนเขาเรียกแบบนี้ผมไม่ได้หยาบคาย นะครับ) ฟาบิโอโน เสรี เป็นผู้ช่วยผู้จัดการโรงงานไวไว อ้อมใหญ่ ลูกสาวคนโตทำงานที่เดียวกับพ่อ หลังจากเสร็จงานทั้งหมด ฟาบิโอโน เสรี ได้อุทิศตนทำงานรับใช้เพื่อนพี่น้อง โดยเป็น อปพร. ประจำตำบลท่าข้ามครับ ทราบประวัติของฟาบิโอโน เสรี คร่าวๆ สักนิดหนึ่งเขาเป็นบุตรคนที่ 5 ในจำนวนบุตรทั้ง 10 คน ของ เปาโล หลีซ้วน กิจเจริญ และเชซีลีอา ทัสนีย์ กิจเจริญ (เสียชีวิตแล้วทั้งคู่)

โรชา ประคอง เล่าให้ฟังว่า เมื่อก่อนตนเองนับถือศาสนาพุทธ และทำงานที่โรงงานไวไว ตลอดเวลา 17 ปี ก็ต้องเข้างานเป็นกะ มี OT ให้ทำ มีการดกบัตรเหมือนพนักงานออฟฟิศทั่วไป จนกระทั่ง พ.ศ. 2526 ก็ลาออก หันมาประกอบอาชีพขายหัวหมูพะไล่ เพราะทางวัดโรมัน (วัดนักบุญเปโตร สามพราน) เลี้ยงหมู และชำแหละหมูขายกันเยอะ โรชา ประคองขายหัวหมูมาได้ 11 ปี ขายทุกวัน ไม่มีวันหยุด หนึ่งย และท่อเหมือนกัน งานขายของมันหยุดไม่ได้ แต่เพื่อลูกและความอยู่รอดของครอบครัว ตัวเองก็มีโรคประจำตัวด้วยตอนนี้คือเบาหวาน ความดันโลหิตสูง แต่ก็ต้องอดทน

พูดถึงอาชีพ โรชา ประคอง บอกว่าทุนที่ใช้ทุกวันเนาะ นอนๆ เลขก็ 3,000 บาท ชื่อหัว – ขาหมู มาจากตลาดสด (ตลาดหมู) กลางซอย ช้างๆ อบต. ท่าข้าม เวลา 6 โมงเช้าก็เริ่มเตรียมล้าง ซัด ทำความสะอาดหัว – ขาหมู โดยจะจ้างลูกน้อง 1 คน มาช่วยทำ โดยที่



ตัวเองต้องไปปั่นน้ำจิ้ม ซึ่งมีวัตถุดิบค่อนข้างจุกจิก พวกพริก กระเทียม น้ำส้มสายชู ผงชูรส ฯลฯ ซึ่งหัว – ขาหมูจะอร่อยได้ต้องใส่.....(ปาก)

ขายทุกวันหยุดวันเสาร์ ตั้งแต่บ่าย 3 โมง – 2ทุ่ม ทำหัวหมูพะโล้เสร็จ ฟาบีอาโน เสรี ก็จะมารับประมาณ 12.00 น. ไปส่งที่ตลาดกลางซอยัดเทียนตัด จากบ้านไปก็ประมาณ 3 กิโลเมตร เพราะทางมันเลี้ยวด้วย “ถึงแถววัลย์พั่นเกี่ยวที่เลียวลดก็ไม่ค่อยเหมือนหนึ่งในน้ำใจคน”

ขาหมูใช้เวลา 3 ชั่วโมง หัวหมู ใช้เวลา 1 ชั่วโมง แต่ละชิ้นส่วนคือจากซื้อมาเป็นหัวหมูสด เอามัดแต่ละกระดุกออก แล้วต้มให้สุกพอสมควร และทำความสะอาด ผ่าลิ้น ตัดหูจนสะอาด

ทำพะโล้ก็มีเปลือกไม้หอม เครื่องเทศ ฯลฯ เกลือ น้ำตาล หัวไชเท้า ตามสูตรของใครของคนนั้นครับ ลูกค้าประจำก็มี ขาจรก็มาก ถ้าขายหมดก็มีกำไร แต่ถ้าวันไหนไม่หมด...ไม่ต้องพูดถึงครับ ของแบบนี้บางวันก็ขายดีบางวันก็ขายดีน้อยแล้วแต่ครับ อาศัยความอดทนเป็นหลัก

งานขายของความีอาชีพเป็นของตัวเอง แต่ถ้าทำทุกวันรับรองได้ครับ รายไหนรายนั้นย่อมเกิดอาการเบื่อได้เหมือนกัน ผมเองดูงานเขาจำเจ ทำอะไรซ้ำๆ กันทุกวัน ยังเบื่อแทนเลย ส่วนงานของผมเองก็ทำซ้ำๆ เหมือนเดิมทุกวันเหมือนกัน ต้องพบเจอกันคนร่วมงานที่บางทีก็น่ารักบางทีก็ไม่น่ารัก อยู่กับคนหมู่มากยิ่งน่าเบื่อใหญ่ แต่ถ้าเราทำใจได้ในระดับหนึ่ง ปัญหาต่างๆ ก็คลี่คลายลงได้ครับ ผมเองต้องคืนแต่เช่านั่งรถประจำทางเข้ากรุงเทพฯ ได้พบเห็นชีวิตประจำวันของคนกรุง คู่สับสนวนวายไม่เว้นแต่ละวัน

เรามาเข้าเรื่องกันต่อ โรชา ประคอง เล่าว่าขายมา 10 ปี (เท่ากับ 120 เดือน/ 3,600 วัน/ วันละ 6 ชั่วโมง = 86,400 ชั่วโมง) แต่ละวันขาย 10 หัวขายดี ๆ ตอนนี้อยู่ 5 หัว กิโลกรัมละ 34 บาท (ราคานี้ยังไม่แกะกระดุกออกนะครับ) หัวกระดุกออก

1 หัว ต่อ 1 กิโลกรัม หัวละ 2-3 กิโลกรัม ต้มเสร็จขายหัวทั่วไป จีดละ 12 บาท หูกับลิ้นขายจีดละ 15 บาท เนื้อ 12 บาท/จีด

ฟาบีอาโน เสรี กิจเจริญ ผมถามจากปากตัวเองว่าปัจจุบันเป็นผู้ช่วยผู้จัดการโรงงานไวไวแล้วทำงานมา 30 ปี ทำตั้งแต่เรียนจบเลย ผมบวกลบคูณหารแล้ว “ปัจจุบันอายุเท่าผมเลย” ถ้าเป็นตำรวจคงได้ยศระดับนายพลแล้ว ถ้าใครอยากทำงานก็โทรคุยกับผู้ช่วยผู้จัดการได้นะครับ จะรับหรือไม่รับขึ้นอยู่กับความสามารถของแต่ละคน

มาถึงช่วงสุดท้ายของนานาอาชีพแล้ว ผมขอพระเป็นเจ้าโปรดอำนวยพรทุกท่าน และคุ้มครองประเทศไทยและทุกประเทศในโลกด้วยนะครับ พบกันใหม่เดือนหน้า ฟาใหม่ สวัสดีครับ ☺


BUBPHA WEDDING STUDIO

ถ้าคุณกำลังมองหาชุดแต่งงานดีไซ์นัท์
ที่จะทำให้คุณกลายเป็นเจ้าหญิงที่สวยงามที่สุดในงาน
BUBPHA WEDDING STUDIO เป็นตัวเลือกหนึ่ง
สำหรับคุณที่จะทำให้ความฝันของคุณเป็นจริงได้ไม่ยาก



สำนักงานใหญ่ 145/1-2 ถ.จักรเพชร ต.ปากน้ำ
อ.เมือง จ.สมุทรปราการ
โทร/แฟกซ์ 0-2701-6871, 0-2701-6873
08-9524-0602 (ตู้ม) 08-1758-5119 (นิว)
สำหรับลูกค้าที่เป็นชาวต่างชาติ โทร 20 x
www.bubpha-wedding.com
E-mail : bubpha-wedding@hotmail.com

สวัสดิ์ท่านผู้อ่าน และเพื่อนๆ นักกลอนที่น่ารักทุกท่าน เดือนนี้ดิฉันหยิบผลงานของคุณ **เดือนใจ มุลตรี** ซึ่งแต่คำประพันธ์ชิ้นนี้ไว้นานพอสมควร และเห็นว่า “ถูกที่ ถูกเวลา” แล้วจึงขอมาลงแบ่งปันกันอ่าน เก็บเกี่ยวข้อคิด สารต่างๆ และหากผู้อ่านที่รัก หรือเพื่อนๆ นักกลอนท่านใดอยากร่วมสนุกก็ส่งผลงานเข้ามาได้นะคะ

ไฟชำระ

ไฟชำระร้อนแรงแห่งการล้าง
สุดเอ่ยอ้างคือไฟที่ไหม้เผา
ชำระล้างมลทินวิญญานเรา
นานตราบเท่าใสสะอาดปราศหมองมัว
ไฟคือไฟอย่างไรย่อมร้อนเร่า
วิญญานเข้าสู่ไฟไหม้ท่วมหัว
ยอมทรมนทรมานไปทั้งตัว
ใจระริวทรมานใช้โทษทัณฑ์
โปรดสงสารเขาด้วยช่วยเกื้อหนุน
จะเป็นคุณยิ่งใหญ่ตั้งไฟฝัน
เมื่อเขาใช้โทษบาปหมดปลดผูกพัน
ได้สวรรค์เป็นรางวัลแห่งความดี
มีวิธีไม่ยากหากช่วยเหลือ
ภาวณาแผ่เพื่อเอื้อสุขศรี
พลีกรรมหลายหลากล้วนมากมี
พร้อมมิสซาอุทิศชีวิตที่โพลน
ผู้ที่รับผลบุญพระคุณนี้
อาจจะมีญาติพี่น้องเรารับผล
เขาจะตอบแทนเราเมื่ออัปจน
ขอทุกคน..กรุณาเมตตาเทอญ



เดือนใจ มุลตรี



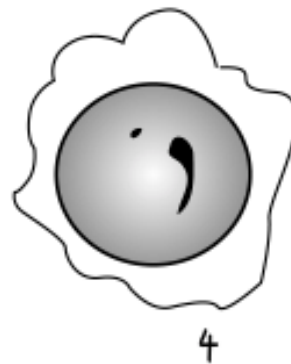
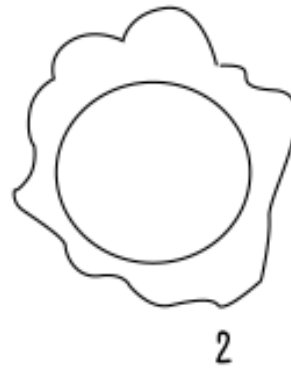
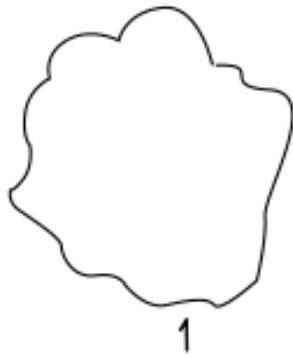
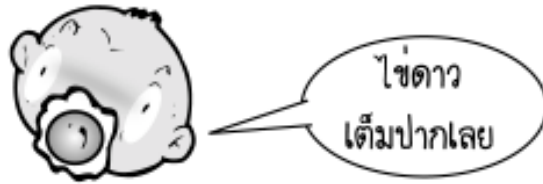
“สวยงามตามต้นแบบ”

เลือกมุมกล้องช่องแสงทแยงด้วย
สามขาช่วยภาพเคลื่อนไหวไม่เคลื่อนไหว
ภูมิทัศน์จัดงามตามพอใจ
ตั้งความไวแสงปรับขยับเลนส์
หามุมมองลองดูให้รู้ชัด
เลือกทิวทัศน์รอบข้างอย่างตาเห็น
สภาพแสงต่างกันเข้ายื่นยื่น
เรื่องจำเป็นช่างภาพเราทราบดี
ต้องศึกษาตัวกล้องให้คล่องชัด
ปรับโฟกัสจัดช่วยด้วยแสงสี
ใช้ความรู้คู่มือของเรามี
เป็นไปตามวิธีอย่างที่ควร
มองต้นแบบเป็นครูคู่ถ่ายภาพ
ช่วยซึมซาบสร้างสรรค์ไม่ผันผวน
ซึ่งเฉพาะเจาะจง “พงศ์ ประมวล”
ลองทบทวนมุมกล้องให้คล่องตาม
งานสิ่งใดตั้งใจทำย่อมสำเร็จ
เป็นสูตรเด็ดสงสัยให้รับตาม
เครื่องมือดีฝีมือคู่อย่างวาม
ภาพสวยงามเกิดใหม่ได้ทุกวัน

มาวาดรูปกับครูด้วย



วันนี้เรามาดูภาพและแบบง่ายๆ นะคะ เริ่มตั้งแต่รูปที่ 1-4 ค่ะ



ความรักยอมอดทน
มีใจเชื่อเพื่อ ไม่อิจฉา
ไม่หวดตัวไม่จองทอง
ไม่หยาบคาย ไม่เห็น
แก่ตัว ไม่จดจำความผิด
ที่ได้รับ
(โคโรนัส 13:4-5)



ทบๆ ะการทำความดี แค่คิดดีตัวเรา
เองก็สบายมีความสุขไป 50% แล้วและถ้าทำดีก็
ได้ความสุข 100% แน่นนอน



ชวนน้องคุณ

พี่ป้องและชาวคณะ

สวัสดีครับน้องๆ เด็กๆ และมวลสมาชิกสโมสรอุดมศานต์ที่น่ารักทุกคน พี่ป้องมาพบกับน้องๆ อีกเช่นเคยครับผม...หวังว่าน้องๆ คงเปิดเทอมกันแล้วในภาคเรียนที่สองนี้ ก็ขอให้ "สนุกกับการเรียน เรียนกันให้มีความสุข" พี่ป้องอยากบอกว่า เรียนเต็มความสามารถ มีเวลาเล่น มีเวลาทำงานกลุ่ม เต็มที่เป็นคนที่เอาตัวรอดได้ในสังคม และขอให้วิชาความรู้ที่ร่ำเรียนมานั้นเสริมสร้าง หล่อหลอม ให้เราเป็นคนที่สมบูรณ์ ทั้งกายและใจครับผม

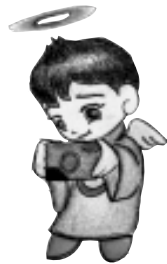
อ้อ...พี่ป้องได้รับใบสมัครของน้องๆ หลายคน อาทิ น้องเนย ญาดา สารกาญจน์ น้องยูไร รัตนตรัย ไชยเมือง น้องเฟิร์น พิชชา น้อยฉลาด น้องปุเป้ ปาณิสรา รัทตะเปา น้องกระเป่า จารุณี แซ่ม้า น้องณัฏฐญา ปั้นสุวรรณ น้องนุก เสาวลักษณ์ รังศิริกุล น้องจ๊อบ อรุณญา กาญจนนิมาน ซึ่ง พี่ป้องก็จะแนะนำให้รู้จักกันมากยิ่งขึ้นในโอกาสต่อไปนะครับ

เวลาติดต่อกับสโมสรอุดมศานต์ ขอช่วย...จำหน้าให้สมบูรณ์ คือ ชื่อ นามสกุล เลขที่บ้าน ชื่ออาคาร/ชั้น (ถ้ามี) ชื่อหมู่บ้าน (ถ้ามี) หมู่ที่ ตรอก ซอย ถนน ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต จังหวัด พร้อมทั้งใส่รหัสไปรษณีย์ ด้วยนะครับ บ้ายบาย

ยิ้ม..ยิ้ม..ยิ้ม..

จูเนียร์โฟโต้

โครงการใหม่ 2010



น้องๆ คนใดมีภาพสวยๆ ก็รีบส่งภาพ "ยิ้ม..ยิ้ม..ยิ้ม.." เข้าร่วมสนุกกับทางสโมสรอุดมศานต์ ได้เอาแบบเห็นรอยยิ้มซดๆ นะครับ

พี่ป้อง ขอขอบคุณอีกครั้งที่บรรดาคุณพ่อคุณแม่ ผู้ปกครอง และน้องๆ ที่คอยสนับสนุนกิจกรรมนี้ พี่ป้องขอขอบพระคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วยครับ และขอเชิญชวนให้ส่งภาพ "ยิ้ม..ยิ้ม..ยิ้ม.." ในปี 2010 เข้าร่วมกันอีกนะครับ...

เมื่อส่งภาพมาร่วมสนุก อย่าลืมเขียนชื่อ ที่อยู่ และตั้งชื่อภาพมาด้วยก็จะดีมากครับ

ส่งมาที่ พี่ป้อง สโมสรอุดมศานต์ ชั้น 8 อาคารเลขที่ 122/11 ซ.นาคนสุวรรณ ถ.นนทรี ซ่อนนนทรี ยานนาวา กทม. 10120 หรือส่งที่ E-mail: john.udomsarn@gmail.com หรือ udomsarn@gmail.com นะครับ...

รางวัลชมเชย

- น้องเสาวลักษณ์ รังศิริกุล
- น้องณัฐชยา เนืองทอง
- น้องเศรษฐศิริ ยมนา
- น้องณัฐญา เกียรติเกษม
- น้องธีรดา บัวระพันธ์
- น้องสุชมาภรณ์ ทองประหยัด
- น้องชลธิชา บรรเทา
- น้องเบญญาพร สุนทรเอกจิต
- น้องเบญญาภา สุนทรเอกจิต
- น้องณรงค์เดช สุนทรเอกจิต
- น้องศิลดา รุจิเรขรังสิมา
- น้องรัตติ รุจิเรขรังสิมา



คุยกันฉันเพื่อน

เปิดมาถึงช่วงของ “คุยกันฉันเพื่อน” ได้เห็นหน้าของน้องจ๊อบ แล้วรู้สึกดี และพอได้อ่านบทสัมภาษณ์แล้วยิ่งทวีความสุขขึ้นอย่างมากมาย พี่อ้อรู้สึกได้เลยว่าครอบครัวของน้องจ๊อบ เป็นครอบครัวที่อบอุ่น น่ารัก... พี่อ้อเชื่อว่าเมื่อน้องๆ ได้อ่านบทสัมภาษณ์น้องจ๊อบแล้วจะรู้สึกเหมือน พี่อ้อจริงๆ ครับ



ขอเชิญพบกับ น้องศุภชัย ผลบุตร (น้องจ๊อบ) หนุ่มรูปหล่อ จากครอบครัวแสนสุข ผู้ที่มีความฝัน และมุ่งมั่นอย่างมาก... ขอชมว่า เก่ง มีมานะมากจริงๆ เชิญพบกับเขาได้เลยครับ

ชื่อ : ด.ช.ศุภชัย ผลบุตร

ชื่อเล่น : น้องจ๊อบ

เรียนที่ : โรงเรียนสารสาสน์พัฒนา

ถาม : ทำไมจึงสนใจร่วมสนุกวาดภาพระบายสี “มุมเด็กศิลป์” ในสโมสรอุดมสานต์?

ตอบ : เพราะผมเป็นคนชอบวาดภาพอยู่แล้ว เพราะการวาดภาพทำให้ช่วยผ่อนคลาย และหายเครียด ผมเปิดหนังสือ “อุดมสานต์” ดู และเห็นว่ามี “มุมเด็กศิลป์” เลยลองร่วมสนุกดู

ถาม : อะไรเป็นแรงบันดาลใจให้สนใจในการวาดภาพ-ระบายสี?

ตอบ : พ่อแม่ เพราะพ่อแม่เป็นแรงบันดาลใจที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของผม ถ้าผมไม่มีพ่อแม่คอยเป็นแรงบันดาลใจให้ผมคงไม่มีจิตใจที่จะวาดรูป

ถาม : ได้รับการสนับสนุนจากใคร?

ตอบ : ผมได้รับการสนับสนุนจาก พ่อแม่ และทุกๆ คนที่คอย ส่งกำลังใจ และช่วยผมมาตลอด ผมต้องขอขอบคุณทุกๆ คนที่ ช่วยกันสนับสนุนให้ผมได้ทำตามฝันของผม

ถาม : ใช้เวลานานเท่าไรต่อหนึ่งภาพ และเห็นมี ‘ต่อเติม’ สร้างสรรค์ภาพด้วย?

ตอบ : ถ้าเป็นภาพเล็กจะใช้เวลา 10-15 นาที แต่ถ้าเป็นภาพใหญ่จะใช้เวลานาน หน่อยประมาณครึ่งชั่วโมง เพราะการวาดภาพ เปรียบเสมือนชีวิตจิตใจที่เราต้องดูแลเอาใจใส่ให้ภาพนั้นออกมาดีที่สุดในที่สุด

ถาม : รู้สึกอย่างไรกับ “ผลการตัดสิน และเวลาได้รับรางวัลรู้สึกอย่างไร?

ตอบ : ไม่ว่าผลการตัดสินผมจะได้ที่ 1 หรือได้รางวัลชมเชยก็ตามอย่างน้อยผมก็ภูมิใจกับรางวัลที่ผม ได้มา และถ้าได้ที่ 1 ผมรู้สึกดีใจมากๆ และต้องขอขอบคุณคณะกรรมการทุกๆ ท่านที่ให้รางวัลนี้ กับผม

ถาม : ช่วยฝากข้อคิด ส่งกำลังใจ ให้เพื่อนๆ สโมสรอุดมสานต์หน่อยนะครับ?

ตอบ : ผมอยากจะบอกกับทุกๆ คนว่า อย่าท้อ จงก้าวเดินต่อไปไม่ว่าอุปสรรคข้างหน้าจะเป็นอย่างไร ขอให้คิดไว้เสมอว่าสักวันหนึ่งต้องเป็นวันของเรา ☺



ผลงานของน้องจ๊อบ

สวัสดีครับ... อ.เก่งมาพบกันบ่อยๆ เด็กๆ อีก เช่นเคย ครั้งนี้ อ.เก่ง นำข้อเขียนในหนังสือ “จำลองแบบพระคริสต์” (De Imitatione Christi) ซึ่งแปลโดย “ผู้หว่าน” และใน ภาค 1 (คำเตือนเพื่อประโยชน์ในการเริ่มชีวิตภายใน) บทที่ 5 “การอ่านพระคัมภีร์” มี 11 ข้อ อ.เก่ง จึงขอนำมาลงให้บ่อยๆ ได้ อ่าน ทำความเข้าใจ และรักพระคัมภีร์มากยิ่งขึ้น ครับผม



**รัก
พระคัมภีร์**

1. ๑. ในพระคัมภีร์ เราต้องหาคำความจริง ไม่ใช่หาวิทยาศาสตร์
๒. พระคัมภีร์ทั้งสิ้น ประพันธ์ขึ้นด้วยจิตตารมณ์อันใด เราก็ต้องอ่านด้วยจิตตารมณ์อันนั้น
๓. เราต้องแสวงหาประโยชน์ในพระคัมภีร์มากกว่าความสุขุมลึกซึ้งของโวหาร
๔. หนังสือศรัทธา ชื่อๆ เราต้องยินดีอ่านเช่นเดียวกับหนังสือลึกลับ สูงๆ
๕. อย่าพะวงต่ออิทธิพลของผู้เขียนว่า มีความรู้มากหรือน้อย ความรักต่อความจริงล้วนๆ ต่างหากต้องชักจูงท่านไปสู่การอ่าน
๖. อย่าถามว่าใครพูด แต่จงตั้งใจพิจารณาว่าในนั้นเขาพูดอะไร
๗. มนุษย์ล่องลอยไป แต่ความจริงของเรามีเจ้าสถิตสถาพรชั่วนิรันดร์ (สคคิ ๑๖๖, ๒)
2. ๘. พระเป็นเจ้าตรัสสอนเราหลายต่อหลายประการ โดยบุคคลต่างๆ กัน
๙. ในการอ่านพระคัมภีร์ ความอยากรู้อยากเห็นมักเป็นอุปสรรค เพราะเราอยากเข้าใจอยากพิจารณาในเมื่อเพียงแต่ต้องผ่านไปเฉยๆ
๑๐. ถ้าท่านต้องการตัดดวงประโยชน์ จงอ่านด้วยใจสุภาพ ชื่อๆ และด้วยมีความเชื่อเถิด อย่าอยากได้ชื่อว่าเป็นผู้มีภูมิรู้เลย
๑๑. จงยินดีไต่ถาม จงนั่งฟังวาจาของนักบุญ อย่าประมาณค่าของผู้เฒ่าผู้แก่ด้วย เพราะเขาย่อมไม่กล้าอะไรออกมา โดยไม่มีเหตุผล

อ.เก่ง หวังว่าข้อมูล-ข้อเขียนตรงนี้ จะเป็นประโยชน์กับน้องๆ เด็กๆ ไม่มากก็น้อย...พบกันใหม่ฉบับหน้านะครับ ☺

**การ์ตูน...
คำสอน**



สมาชิกใหม่

สวัสดีครับ...มาถึงช่วงของ “สมาชิกใหม่”... จุดประสงค์ของสโมสรฯ เพื่อให้เพื่อนๆ ได้รู้จัก “เพื่อนใหม่” ในสโมสรฯ แต่หากต้องการรู้จักกันมากขึ้น แลกเปลี่ยนความคิดเห็น แบ่งปันประสบการณ์ ก็ขอให้ติดต่อผ่านทางโรงเรียนหรือสถาบันที่เพื่อนใหม่สังกัดนะครับ



น้องจิตวิธร บุญสว่างรุ่งโรจน์ (จ้อย) *3126*

เกิด : 16 กรกฎาคม 2543

การศึกษา : โรงเรียนยอแซฟพิจิตร

วิชาที่ชอบ : คณิต อังกฤษ เพราะมันสนุก

อนาคตอยากเป็น : นักวิทยาศาสตร์ เพราะเพื่อจะได้สร้างสิ่งใหม่ๆ

เป็นคนมีนิสัย : ดี

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ : แมว

ชอบใช้เวลาว่าง : เล่นฟุตบอล

กีฬาที่ชอบ : ฟุตบอล

อาหารที่ชอบ : หมูย่าง

ความสามารถพิเศษ : ว่ายน้ำได้



น้องศุตาภัทร ศรีจันทร์ (น้องส้มโอ) *3127*

เกิด : 2 สิงหาคม 2546

การศึกษา : โรงเรียนเทเรซาอุปถัมภ์

วิชาที่ชอบ : เลข บวก - ลบ เพราะทำได้ง่าย

อนาคตอยากเป็น : หมออนามัย เพราะเวลาไม่สบายไปหา-ได้ยา

เป็นคนมีนิสัย : ร่าเริง ชอบหาเพื่อน

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ : ปลาสวยงาม

ชอบใช้เวลาว่าง : ดูการ์ตูนเบบี๋ และซี่จ๊อกรยาน

กีฬาที่ชอบ : ว่ายน้ำ

อาหารที่ชอบ : ไข่ดาว ไข่เจียว ไข่ต้ม

ความสามารถพิเศษ : วาดรูป

อื่นๆ : ส่งภาพ “มุมเด็กศิลป์” มาร่วมสนุกด้วย



แบบฟอร์มสมัครสมาชิกใหม่ สโมสรอุดมศึกษา



ชื่อเล่น.....

ชื่อ.....นามสกุล.....อายุ.....ปี

ที่อยู่.....

.....

.....

โทรศัพท์.....e-mail:.....

เกิดวันที่.....เดือน.....ปี.....

ชั้นปี.....นามสกุล.....

ชื่อมารดา.....นามสกุล.....

มีพี่น้อง.....คน เป็นชาย.....คน เป็นหญิง.....คน เป็นคนที่.....

เรียนที่โรงเรียน.....ชั้น.....

วิชาที่ชอบ.....เพราะ.....

อนาคตอยากเป็น.....เพราะ.....

เป็นคนมีนิสัย.....สิ่งดีๆที่ชอบ.....

ชอบใช้เวลาว่าง.....

กีฬาที่ชอบ.....

อาหารที่ชอบ.....

ความสามารถพิเศษ.....

อื่นๆ.....



หมายเหตุ ขอภาพถ่าย 2 ใบ (จะเป็นสีหรือขาว-ดำก็ได้)

กรอกใบสมัครแล้วรีบส่งมาที่ **พี่ป้อ**

สโมสรอุดมศึกษา
ชั้น 8 อาคารเลขที่ 122/11
ช.นาคสุวรรณ ถ.นนทรี ซอยนนทรี
ยานนาวา กทม.
10120



ยินดีต้อนรับ
น้องๆ ทุกคน
สู่สโมสรอุดมศึกษา
ครับ

ปลาเจ้าปัญญา

สวัสดิ์คะนองๆ ทุกคน ฉบับนี้พี่อ้อยมีนิทานมาฝาก ชื่อเรื่อง “ปลาเจ้าปัญญา” เรื่องมีอยู่ว่า

ในสระแห่งหนึ่ง ซึ่งเป็นสระที่อุดมสมบูรณ์ มีปลาอยู่ฝูงหนึ่งอาศัยอยู่ วันหนึ่งปลาตัวหนึ่งว่ายมาเจอกบกระโดดไปมาอยู่บนใบบัว มันจึงถามเจ้าปัญญาว่า กบกำลังจะไปไหน

กบก็ตอบว่ามันกำลังจะจับแมลงกินไม่ได้ไปไหน ปลาก็แปลกใจว่าทำไมหาแมลงตามทุ่งนากิน วันก่อนปลาได้ยินว่าเขี่ยไปหาแมลงตามทุ่งนา กบก็ตอบว่า ไม่เอาด้วยหรอก แมลงพวกนั้นมันตายแล้วไม่กินหรอก



วันรุ่งขึ้น ปลาที่ว่ายไปมาตามปกติก็เจอปูนาตัวหนึ่ง เดินเป๋ไปเป๋มา (ปกติเจ้าปูมันก็เดินเป๋ๆ อยู่แล้ว แต่ว่าคราวนี้มันเดินเป๋กว่าปกติ) ปลา ก็ถามปูนาว่าเป็นอะไรไป ปูนาตอบว่าไม่รู้เหมือนกัน มันมีน้ำ เพลี้ยๆ ปลาจึงถามว่าปูนาไปทำอะไรมา ปูนา ก็ตอบว่าไม่ได้ทำอะไรนี่ ก็เหมือนปกติเดินไปมาในนา พอหิวก็กัดกินต้นข้าว


ปลา ก็เริ่มสงสัยว่าต้องมีอะไรผิดปกติแน่ๆ ในนาต้นข้าว วันแล้ววันเล่า ปลา ก็เจอสัตว์น้ำ และสัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำที่ล้มป่วย ปลา จึงปรึกษากับพวกสัตว์ต่างๆ ว่าเกิดอะไรขึ้น เต่าซึ่งมีชีวิตอยู่มานานบอกว่า คงเป็นเพราะชาวนาใช้ยาฆ่าแมลง แล้วมันคงมีผลข้างเคียงกับพวกเรา อีก หน่อยก็ถึงปนเปื้อนมาในน้ำ ทั้งพืชและสัตว์น้ำก็คงไม่สบาย เจ็บป่วย ล้มตาย

ปลา ก็เลยคิดขึ้นมาว่าต้องทำให้ชาวนาได้รับรู้ แม้ว่าจะสื่อสารกันไม่ได้ก็ตาม ก็ให้สัตว์ต่างๆ ช่วยรวบรวมนำร่างสัตว์น้ำที่ตายมาใกล้ๆ ฝั่ง เพื่อให้ชาวนาเห็น

ชาวนาเห็นปลาและสัตว์น้ำอยู่ใกล้ฝั่งเต็มไปหมด เขาก็ดีใจที่ไม่ต้องไปซื้ออาหารกิน เขา ก็เอาสัตว์น้ำเหล่านั้นกลับไปบ้านเพื่อทำอาหารรับประทาน

วันต่อมาชาวนาที่ป่วย เพื่อนบ้านมาพบเขาก็เลยรีบพาชาวนาผู้นั้นไปส่งโรงพยาบาล ปรากฏว่าไม่ใช่มีชาวนาคนเดียวที่ล้มป่วย แต่มีเพื่อนบ้านอีกหลายๆ คนก็ป่วยด้วย เพราะเขาจับเอาสัตว์น้ำมากิน เมื่อหมอได้บอกกับผู้ป่วยเหล่านั้นว่าเกิดจากสารพิษ ชาวนาและเพื่อนบ้านจึงลดการใช้สารเคมีลง

แผนของปลาได้ผล หลังจากนั้นมาสัตว์ต่างๆ ก็อยู่อย่างมีความสุข ทั้งชาวนาและเพื่อนบ้าน ก็ไม่ได้เจ็บป่วยเพราะใช้สารพิษเกินขนาดอีกเลย

จบแล้วคะนองๆ เรื่องนี้สอนให้รู้ว่า การใช้สารเคมีต่างๆ เราต้องรู้จักใช้แต่พอดี การใช้มากเกินไปอาจจะเป็นอันตรายได้จริงๆ ก็ไม่ใช่แค่สารเคมีแต่เรื่องอื่นๆ ในชีวิตด้วย ก็ควรใช้ชีวิตแต่พอดีค่ะ แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้าค่ะ 

สวัสดิ์คะท่านผู้อ่านทุกท่าน ระหว่างวันที่ 16-18 พฤศจิกายน นี้ ทางแผนกเยาวชนคณะกรรมการคาทอลิกเพื่อคริสตชนฆราวาส จะจัดสัมมนาขึ้นเพื่อประชุมและพิจารณาในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานอภิบาลเยาวชน โดยเริ่มจากการประเมินผลการดำเนินงานอภิบาลเยาวชนตลอดทั้งปี ปรีกษาหรือกันถึงสภาพเยาวชนในปัจจุบัน โดยเฉพาะสิ่งที่ส่งผลกระทบต่อความเชื่อ ความศรัทธาของเยาวชนคาทอลิก ปัญหา วิกฤติต่องานอภิบาลเยาวชนในปัจจุบัน พร้อมทั้งหาแนวทางอภิบาลให้สอดคล้องกับเยาวชน และที่สำคัญต้องสอดคล้องกับแนวทางอภิบาลที่พระศาสนจักรปรารถนาด้วย ซึ่งสภาพระสังฆราชคาทอลิกในประเทศไทย ได้ประกาศแผนอภิบาลคริสตศักราช (2010-2015) “**อภิบาลชุมชนศิษย์พระคริสต์ ร่วมพันธกิจแบ่งปันข่าวดี**” เมื่อวันที่ 15 สิงหาคม ค.ศ. 2010 โดยในแผนนี้ได้กล่าวถึงแผนอภิบาลเด็กและเยาวชนไว้ดังนี้...

“พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ตามภาพลักษณ์ของพระองค์ พระองค์ทรงสร้างเขาตามภาพลักษณ์ของพระเจ้า พระองค์ทรงสร้างให้เป็นชายและหญิง” (ปฐมก 1:27) “เขาจึงมีคุณค่าและศักดิ์ศรีในฐานะบุตรของพระเจ้าและร่วมเป็นหนึ่งในเดียวกับพระกายของพระองค์” การพัฒนาบุคคลจะต้องเริ่มต้นจากการพัฒนาชีวิตซึ่งเป็นพระพรอันยิ่งใหญ่ที่พระเป็นเจ้าทรงมอบให้ ดังนั้นพระศาสนจักรทุกภาคส่วนต้องร่วมมือกันปกป้อง ส่งเสริม พัฒนาคุณภาพชีวิต ศักดิ์ศรีและสิทธิของครอบครัว เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุและคริสตชนกลุ่มพิเศษต่างๆ ด้วยการเสริมโอกาสและพัฒนาศักยภาพ ให้มีความภูมิใจในศักดิ์ศรีการเป็นมนุษย์ เป็นบุตรของพระเจ้า ตระหนักในบทบาทและหน้าที่ของตน เพื่อให้บุคคลเหล่านั้นได้มีชีวิตและมีชีวิตอย่างสมบูรณ์ (ข้อ 25)

...พระศาสนจักรมีพันธกิจเสริมสร้างและสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนได้รับการอบรมและพัฒนาหล่อเลี้ยงชีวิตด้วยคุณค่าพระวรสาร มีวุฒิภาวะในความเชื่อ เติบโตเป็นคริสตชนอย่างมีคุณภาพ เป็นคนดี มีคุณธรรม และเป็นประจักษ์พยานถึงคุณค่าพระวรสาร สามารถค้นพบและตอบสนองกระแสเรียกของตน เพราะคริสตชนทุกคนได้รับการเชื่อเชิญและมีข้อผูกมัดให้แสวงหาความศักดิ์สิทธิ์ และความครบครันตามฐานะชีวิตของพวกเขา (ข้อ 27)

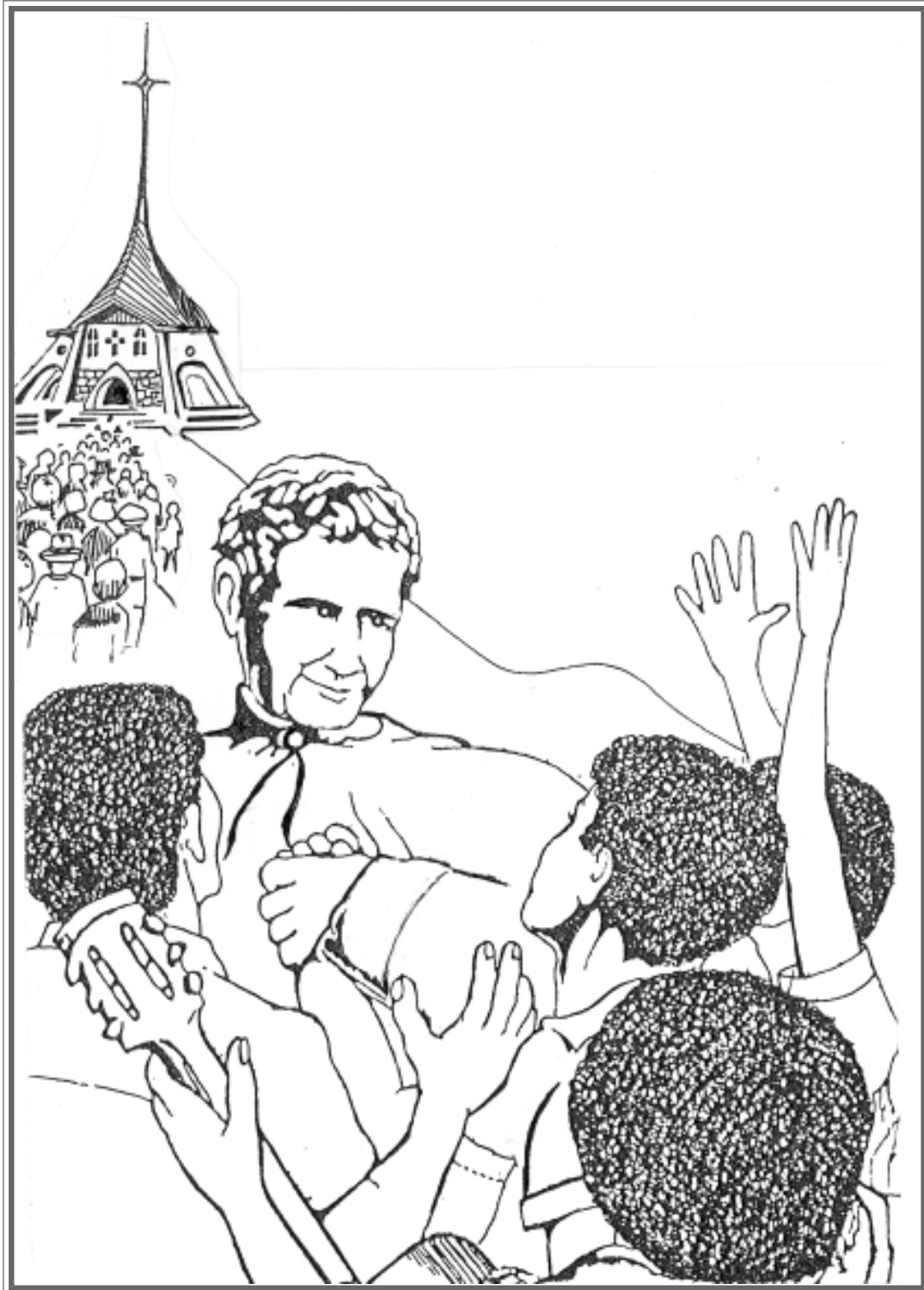
ก้าวต่อไปจะเป็นอย่างไร เพื่อให้แผนอภิบาลฯได้รับความร่วมมือและเกิดผล นี่คือนี่ที่คณะกรรมการอำนวยการ จิตตภิบาล ผู้ประสานงาน ผู้แทนเยาวชนจะต้องร่วมมือ ร่วมคิด ร่วมเสริมสร้างและสนับสนุนเด็กและเยาวชน ให้เติบโตเป็นคริสตชนอย่างมีคุณภาพและได้รับการหล่อเลี้ยงชีวิตด้วยคุณค่าพระวรสาร ยกหรือไม่ว่าจะเริ่มต้น... ไม่ยากเลยหากทุกฝ่ายจับมือเริ่มก้าวไปด้วยกัน ร่วมมือกันด้วยหลักการ 3 ประการ

- หลักการที่ 1 การเสริมสร้างชุมชน
- หลักการที่ 2 การดำเนินชีวิตอย่างเป็นองค์รวม
- หลักการที่ 3 การมีส่วนร่วมของทุกคน

ชีวิตคริสตชนอยู่ในมือของท่าน ท่านเป็นคนกำหนดชะตาชีวิตของตัวเอง ทำดีได้ดี เป็นคำนิยามที่ไม่มีวันตาย แต่หากคิดจะทำดีและวอนขอให้พระเจ้านำทางชีวิตด้วยแล้ว นั่นคือหนทางสู่ชีวิตนิรันดร์ที่ทั้งกายและวิญญาณจะไม่มีวันตายอีกเลย... เราเชื่อเช่นนั้น ☺

เสียงเด็กวัด

มุมมองเด็กวัดปีศาจที่มีชื่อภาพ “ตาม...พ่อบอสโก”
ระบายสีแล้วส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ
(หมดเขตรับผลงานวันที่ 10 ธันวาคม 2010)





ไขคำตอบตาม ตชปชิปาตะ

สวัสดิ์ครับน้องๆ เด็กๆ มาถึงช่วงของไข คำถามตอบชิปาตะ ครั้งนี้พี่ขอตอบจดหมายของ น้องพร ธนัยพร สรรเสริญพรสุข จ.ตาก ... พี่ขอ เริ่มเลย นะครับ

สวัสดิ์ค่ะ พี่ป้อง

น้องดีใจมากเลยที่พี่ป้อง พี่ๆ ทีมงาน ที่ส่งจดหมายมา และน้องพร อยากบอกพี่ป้อง พี่ๆ ทีมงานว่า น้องพรดีใจที่ทีมงานของพี่ๆ ทำให้น้องพรได้พบกับชีวิตใหม่ และขอบคุณพี่ป้องพี่ๆ ทีมงานทุกคนที่ได้ให้ความรู้ และของที่ส่งมาให้ต่างๆ นะคะ แล้วก็ได้ใจที่ได้เรียนรู้เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ และได้เป็นสมาชิกสโมสรอัครทูตหนึ่งในนั้น และคำถามของน้องพร ในจดหมายฉบับนี้คือ เรามนุษย์ทุกคนทำบาปคือ คนบาป แต่ทำไมพระเยซูถึงรักเรามนุษย์ทุกคน และอีกคำถามหนึ่งคือ มนุษย์ทุกคนได้ทำผิดพลาดกันทุกคนใช่ไหม น้องพรน่าจะคนที่ชอบหาความรู้ที่น้องพรยังไม่ทราบเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ หรือถ้าพี่ป้องมีหนังสืออะไรเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ ส่งมาให้น้องพรอ่านก็ได้จะดี เพราะน้องพรชอบมากๆ ถ้าไม่รบกวนน้องพรขอถามอีกคำถามหนึ่ง นะคะ คือ ทำไมมนุษย์ทุกคนจุดจบคือความตาย! และเมื่อเราตายเราจะได้ไปอยู่ที่ไหน ระหว่างคนชั่ว กับคนดี

สุดท้ายนี้น้องพร อยากขอบคุณพี่ๆ ทีมงาน [พี่ป้อง] ที่ได้ให้ความรู้กับน้องพร เกี่ยวกับคำถาม ของน้องพร และสิ่งที่น้องพรอยากทราบค่ะ น้องพรชื่นชอบในทีมงานของพี่ป้องมากๆ นะคะ

และเรื่องที่น้องพรอยากได้รูปพี่ป้อง พี่ๆ ทีมงาน ไม่เห็นพี่ป้องส่งมาให้เลยหรือคะ น้องพรต้องการจริงๆ เพราะน้องพรจะเก็บไว้เป็นที่ระลึกค่ะพี่ป้อง น้องพรจะภาวนาให้ทุกคนที่เป็นลูกของพระเจ้า

[น้องพร]

ตอบ

จาก : สถานี...สโมสรอัครทูต ชื่องานนทรี-สาธุ

ก่อนอื่นขอขอบคุณ น้องพร ธนัยพร สรรเสริญพร- สุข มากๆ ที่เขียนจดหมาย มาพูดคุยแบ่งปัน และมี คำถาม น่ารักๆ ที่เป็นประโยชน์ทั้งแก่ตัว น้องเอง และเพื่อนๆ สมาชิกด้วย...

พี่ป้องขอไขคำถามแรกว่า... เราทุกคน อ่อนแอ ผิดพลาด และตกในบาป หรือทำ สิ่งผิดๆ และแน่นอนที่สุดพระเจ้าเป็นเจ้า (พระบิดา) ทรงรักเรามนุษย์ทุกคน ทรงส่ง พระบุตรคือพระเยซูเจ้ามาไถ่กู้เรามนุษย์ ทุกคน ยอมสละชีวิตของพระองค์เป็นค่าไถ่ และเพราะความรัก ซึ่งรักอย่างไม่มีเงื่อนไขของ พระเยซูเจ้าทำให้มนุษย์หลุดพ้นจากบาป

พี่ป้องขอไขคำถามที่สองว่า...เรามนุษย์ทุกคนทำ ผิดพลาดกันได้ทุกคน เราอ่อนแอทั้งกายและใจ และ บางคนยอมให้ปีศาจเป็นนายของเขา ไม่ฟังเสียงเตือน ของพระเจ้าเป็นเจ้า

พี่ป้องขอไขคำถามที่สามว่า...ดูเหมือนใน โลกนี้ มนุษย์ทุกคนมีจุดจบคือ ความตาย แต่สำหรับคริสตชน แล้ว โลกนี้เป็นทางผ่านไปยังเมืองสวรรค์... เราขอ พระบิดาเจ้าทรงเมตตาแก่ดวงวิญญาณในการพิพากษา เมื่อได้กลับคืนชีพ พันโทบบาป คืนดีกับพระองค์...

พี่ป้องขอไขคำถามที่สี่ว่า...เมื่อเราจากโลกนี้ไป เรา ต้องไปพบกับพระเจ้าเป็นเจ้า ไปรายงานตัวเราเองว่าเมื่อ อยู่ในโลกเราได้ทำความดีอะไร ดำเนินชีวิตอย่างไร ทุกอย่างปรากฏชัดทั้งกิจการดี กิจการไม่ดีต่างๆ 'วันพิพากษาประมวลพร้อม' ใครจะได้ไปสวรรค์หรือนรก ก็คงทราบกันในวันนั้น

ขอขอบคุณทุกคำถาม และหากมีคำถามอะไร หรือ อยากแบ่งปันอะไรกับเพื่อนๆ สโมสรอัครทูต ก็สามารถ เขียนมาเล่าแบ่งปันกันได้ ยินดีต้อนรับทุกความคิด จากน้องๆ ...อยากบอกน้องๆ ว่า ไม่ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้น จะร้ายแรงแค่ไหน จะเศร้าปานใด ขอให้คิดเสมอว่าน้องๆ ยังมีพระเยซูเจ้าอยู่ข้างๆ คอยช่วยเหลือ ให้กำลังใจ และ ยังมีพี่ป้องอีกคนหนึ่งที่รัก เป็นห่วง และหวังดีกับน้องๆ เสมอ ขอเพียงส่งเสียงมา ขอเพียงได้เขียนมา ...หมด ปัญหา... เพราะ "ทุกปัญหา มีทางออก" ครับผม

เกมสีโมสาร์

• ฝึกมอง • จุดมศานต์

“เขาคอยอยู่อีกเจ็ดวัน จึงปล่อยนกพิราบออกไปจากเรืออีก ครั้นถึงเวลาเย็น นกพิราบก็กลับมาหาเขา และคาบมะกอกเทศกิ่งเล็กๆ มีใบเขียวสดมาด้วย โนอาห์จึงรู้ว่า น้ำลดจากพื้นแผ่นดินแล้ว” (ปฐมกาล 8:10-11)

สำหรับเกมฯ ครั้งนี้ขอให้พี่น้องๆ ช่วยกันค้นหาจุดต่างที่มีอยู่ใน 2 ภาพนี้ รวม 10 แห่ง ใครค้นพบครบแล้ว รับส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ



A



B



Chapter 13

Remedies for the gossiping
and backbiting

Hank: “Harry, please find a good remedy for backbiting and gossiping. My wife loves to talk with her neighbour who likes to gossip and backbite others. After hearing it, she would come back and report to me a cock-and-bull story about others. Many a time I told her to give a wide berth to the person who indulges in gossiping and backbiting for they are ne'er-do-well persons. Gossiping or backbiting is an ill wind that blows nobody any good. She wouldn't listen to me. What to do, pal?”

Harry: “1st remedy is to give her some work to do. She has too much free time. 2nd and better remedy is to teach her to listen to the needs of others and let her do some charitable work towards the needy person. 3rd and the best remedy is to teach her how to pray the prayer of St. Faustina as often as she can everyday:- Help me, O Lord, that my ears may be merciful, so that I may give heed to my neighbours' needs and not be indifferent to their pains and moaning.”

Hank: “Deeply appreciate your wonderful remedies. Hope we shall live a happy marriage life by curbing the desire to listen to the nonsensical gossiping and backbiting.”

บทที่ 13

วิธีจัดการซุบซิบนินทา
และการพูดใส่ร้ายลับหลัง

แฮงค์ “คุณแฮร์รี่ ช่วยหาวิธีดีๆ เพื่อแก้ไขภรรยาผมที่ชอบฟังคำนินทาใส่ร้ายป้ายสีผู้อื่นลับหลังจากเพื่อนบ้านที่ไม่เอาไหน พอฟังแล้วก็มาเล่าเรื่องไม่เป็นเรื่อง โกหกบ้างจริงบ้าง ให้ผมฟังผมเดือนแฉาบย่อยๆ ให้อยู่ห่างๆ พวกปากร้ายที่ไม่หวังดีกับใครทั้งนั้น ผมเตือนภรรยาผมว่า การนินทาใส่ร้ายไม่ทำให้ใครดี แต่เขาก็ไม่เชื่อผมเลยจะทำอย่างไรดีละเพื่อน”

แฮร์รี่ “วิธีแรก คือให้งานภรรยาคุณทำบ้าง รู้สึกว่าเธอจะมีเวลาว่างมากไปหน่อย วิธีที่สอง คือสอนให้ภรรยาคุณรู้จักรับฟังความต้องการของผู้อื่นบ้าง และร่วมทำกิจกรรมเมตตาทำบุญให้ทานคนยากจน วิธีที่สาม คือวิธีที่ดีที่สุด คือสอนให้ภรรยาคุณสวดบทภาวนาของนักบุญซิสเตอร์โพสตีนา สวดหลายๆ ครั้งต่อวันถ้าทำได้ “โปรดเสด็จมาช่วยเหลือลูก โอ้พระสวามีเจ้าข้า เพื่อให้หนูของลูกเต็มไปด้วยความเมตตา ลูกจะเอาใจใส่ต่อความต้องการของเพื่อนมนุษย์ และจะไม่เมินเฉยในความเจ็บปวดและเสียงคร่ำครวญ ของพวกเขา”

แฮงค์ “ขอบคุณอย่างยิ่งที่ให้วิธีที่ดีแก่ภรรยาผมหวังว่าวิธีนี้คงจะช่วยให้ผมและภรรยาอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุขมากขึ้น โดยให้ภรรยาผมตั้งใจฟังแต่ในสิ่งที่ดีมีประโยชน์ต่อตัวเองและเพื่อนบ้านใกล้เรือนเคียง แทนการฟังคำพุดนินทาใส่ร้ายป้ายสีผู้อื่น”

● เราพูดกับพระเจ้าคือคำภาวนา เราอ่านพระคัมภีร์คือฟังพระวาจาของพระองค์ ●

UA
UNION
ASSOCIATES
THAI
CO.,LTD.
Since 1969

บริการติดตั้งงานระบบกันรั้วซึมทุกชนิดของอาคาร
งานเคลือบพื้นโรงงานอุตสาหกรรม
งานเสริมความแข็งแรงและซ่อมแซมโครงสร้างคอนกรีต
ด้วยวัสดุที่มีคุณภาพ และอุปกรณ์ที่ทันสมัย
โดยช่างที่มีความชำนาญ และประสบการณ์สูง
พร้อมการรับประกันผลงาน

10 - year guarantee, specification service,
roof inspection and training รับปรึกษาให้คำ
แนะนำ และ ซ่อมแซม แก้ไข รอยแตกร้าวของอาคาร
งานป้องกันสึมนิคมโครงสร้าง งานหยุดน้ำรั้วกันที่
ให้บริการโดยวิศวกรของบริษัท พร้อมทีมผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศ

-**Chemical Construction** จำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง
น้ำยาผสมคอนกรีตปูนทราย วัสดุซ่อมแซม ฯลฯ
-**Industrial Flooring** รับเคลือบพื้นและส่วน
ต่างๆ ของโรงงาน เพื่อทนทานต่อแรงกระแทก ลดการ
สึกกร่อน จากแรงเสียดสี และการกัดกร่อนจากสารเคมี
-**Chemical Resistance** รับเคลือบสารป้องกันการ
กัดกร่อนจากสารเคมี

-**Waterproofing System** รับติดตั้งระบบป้องกัน
การรั้วซึมอาคาร

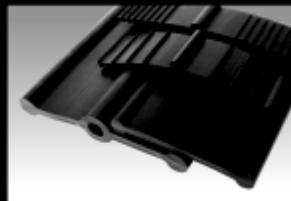
- Membrane : APP, SBS, EPDM, TPO, PVC
- Coating : Bitumen, Polyurethane,
Flexible cement, Acrylic

-**Joint Sealing** งานหยอดรอยต่อถนน พื้นโรงงาน
ด้วยวัสดุพ่นกรอยต่อหลายชนิด

-**PU & Epoxy Injection** งานซ่อมแซมรอยรั้วซึม
รอยแตกร้าวโครงสร้างคอนกรีตด้วยวิธี injection

-**Ceramic Coating** งานระบบสีกันความร้อน
สะท้อนความร้อนจากแสง UV ได้มากกว่า 97%

-**PVC Waterstop** แผ่นยางพีวีซีฝังกันรอยต่อ
คอนกรีต



บริษัทยูเนี่ยน แอ็สโซซิเอตส์ (ไทย) จำกัด

1242-1244 ถนนพหลโยธิน แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพฯ 10110

โทรศัพท์: 02-249-0170 โทรสาร: 02-249-6812

Email: sales@union-thai.com Web: www.union-thai.com

จดหมายจากผู้อ่าน

เรียนคุณ ป.ณ.สาธุ จาก สัตบุรุษวัดมารีย์สวรรค์

(1) อยากจะเรียนถาม คุณ ป.ณ.สาธุฯ ว่า หลังจากวันพฤหัสบดีศักดิ์สิทธิ์ที่เราตั้งศีลมหาสนิท ให้เฝ้าศีลฯ กันข้ามคืน จนถึง วันศุกร์ศักดิ์สิทธิ์แล้ว (ซึ่งในความเป็นจริง มีคนมาเฝ้าศีลฯ น้อยกว่าที่ควรจะเป็น) เราควรที่จะมาเฝ้าต่อไปเรื่อยๆ ตลอดปี เพราะเมื่อพระองค์สิ้นพระชนม์แล้วเราก็จะไม่สามารถได้พบกับพระองค์ตัวเป็นๆ แต่จะพบกับพระองค์ได้ในศีลมหาสนิทตลอดไป ไม่ใช่มาเฝ้าอย่างตั้งใจ แต่เฉพาะในวันพฤหัสบดีศักดิ์สิทธิ์ เป็นความคิดที่ถูกต้องหรือไม่

ตอบ ถูกต้องนะครับ.....บแต่การที่สัตบุรุษมาร่วมชุมนุมกันเฝ้าศีลมหาสนิทในคืนวันพฤหัสบดีศักดิ์สิทธิ์ ก็ส่งเสริมความศรัทธาให้พวกเขาได้ระลึกถึงพระมหาทรมานของพระเยซูเจ้า ซึ่งเริ่มขึ้นแล้วในเหตุการณ์ที่พระองค์ถูกจับกุมณ สวนเกทเสมณี และคริสตังได้เหมือนร่วมตื่นเฝ้าขณะที่พระเยซูเจ้าทรงเข้าทริทูตณ คืนนั้น

(2) และในการเฝ้าศีลเราควรจะทำสวดภาวนาอะไรบ้าง เช่น สวดสายประคำแม่พระ-พระเมตตาหรือมานั่งปรับทุกข์กับพระองค์ หรือมานั่งอ่านพระวาจาแล้วรำพึงหรืออ่านหนังสือศรัทธา โดยก่อนที่จะพลิกหน้าหนังสือถัดไป ก็ยกจิตใจขึ้น สรรเสริญพระองค์ในศีลมหาสนิท และสบตากับพระองค์ในผู้ศัลบ้าง เพื่อจะได้มีจิตใจที่มีสมาธิและพบกับความสงบ หลังจากผจญกับความวุ่นวายของโลกภายนอก ซึ่งทำให้เห็นดเหนี่ยวยจิตวิญญาน

ตอบ คำตอบก็คือ ทำได้ทุกอย่างดังที่คุณกล่าวมา แต่ที่สำคัญคือเพ่งความสำคัญไปยังองค์พระเยซูเจ้าผู้ประทับอยู่ในผู้ศีลมหาสนิท เพราะเวลาในขณะนั้นเป็นเวลาของพระองค์ ไม่ใช่เวลาของเรา จึงไม่ควรจะต้องมาพะวงว่า เราเฝ้าศีลฯ แล้ว จะมีความสุข จะรู้สึกสดชื่นหรือแห้งแล้ง หรือรู้สึกเบื่อหน่าย อย่าเอาแต่ความรู้สึกตัวเองเป็นศูนย์กลาง โดยมิได้เพ่งพิศพิจารณาถึงความรักขององค์พระเยซูเจ้าที่ทรงมีต่อเรา

(3) มีคนถามว่า เวลาสวดแล้ววักแวก ควรจะแนะนำเขาว่าอย่างไร

ตอบ ดึงความสนใจกลับมาใหม่ และถ้ารู้สาเหตุว่าอะไรชักนำเราให้วักแวกเวลาสวดก็พยายามตัดไฟแต่ต้นลม คือ ทำใจให้สงบ สร้างสภาพแวดล้อมให้สงบ ไม่ใช่ไปนั่งใกล้หน้าต่างแล้วเอาแต่มองออกนอกวัด หรือต้องเลือกเวลาสวด ไม่ใช่สวดตอนคนในบ้านเขาดูโทรทัศน์กัน

(4) และก่อนจะออกจากวัด หลังเฝ้าศีลแล้ว เราควรขอบคุณพระ ที่ให้เรา ได้มีโอกาสได้มาขอบคุณและสรรเสริญพระ ที่พระรักเรา ได้สละพระองค์เพื่อเรา จะได้รับชีวิตของพระองค์มาไว้ในตัวเราว่า อย่างไร (หมายถึง ต้องใช้ถ้อยคำ สวยงาม หรือพูดอย่างที่ใจอยากจะพูด แบบง่ายๆ คุยกับเพื่อนประมาณนั้น)

ตอบ “ข้าแต่พระเยซูเจ้า ลูกขอขอบคุณพระองค์ที่ประทานเวลาแก่ลูกให้ได้ มาเข้าเฝ้าสนทนากับพระองค์ในศีลมหาสนิท ขอลูกได้รับผลกำลังจากพระองค์ เมื่อจากออกไปดำเนินชีวิตกับผู้คนในสังคมอย่างดี จนกว่าจะได้กลับมาเยี่ยมเยียน สนทนาเข้าเฝ้าพระองค์อีก.....อาเมน” (ที่จริงคุณคงกล่าวได้ดีกว่านี้แน่นอน)

(5) คนที่ทำงานรับใช้พระ ประเภท งานกิจกรรม จำเป็นที่จะต้องหมั่นมา เฝ้าศีลมหาสนิทบ่อยๆ หรือไม่ เพราะในปัจจุบันไม่ค่อยเห็นมีคนมาเฝ้า (เคยเจอ คนที่เขามาวัดในรอบที่เขายกเลิกไปแล้ว เพราะมีคนมาน้อย พอเขารู้ว่า ไม่มีมิสซา บิ๊ป เขาก็ออกจากวัดไปเลย ไม่ได้สนใจที่จะใช้เวลาที่อุทิศสำหรับเดินทางมาถึงวัดแล้ว ก็อยู่สวดเสียเลย เพราะอย่างไรก็มาเก็อยู่แล้ว แต่เห็นในมือของเขา ก็มีสายประกาศ อยู่ แต่เขาก็กลับไปเฉยเลย ไม่ได้สวดศีลพระองค์ด้วย)

ตอบ ทุกคน ทุกอาชีพ ทุกฐานะ จำเป็นต้องหมั่นมาเฝ้าศีลมหาสนิทบ่อยๆ ด้วยกันทุกคน “งานกิจกรรม” ที่คุณว่า คงหมายถึงงานรับใช้สังคมประเภท สังคมสงเคราะห์ ผมมีตัวอย่างอันดีของบุญราศีเทเรซาแห่งกัลกัตตา ท่านทำงานกับ คนป่วย คนใกล้ตาย เด็กๆ ที่ถูกทอดทิ้งข้างถนน แต่ท่านบอกว่า จุดมุ่งหมายแห่ง การถวายตัวของซิสเตอร์ในคณะของท่านมิใช่เพื่อทำงานสังคมสงเคราะห์ แต่เพื่อรัก และซิดสนิทเป็นหนึ่งเดียวกับพระเยซูเจ้า และเพื่อแพร่ธรรม ดังนั้นทุกวันซิสเตอร์ ในคณะของท่านต้อง ร่วมถวายมิสซา ฟังพระวาจา และรับศีลมหาสนิท... และไม่ว่างานคนป่วยต้องดูแลมีมากจนล้นมือเพียงใด ซิสเตอร์ทุกคนในคณะของท่าน ต้อง สวดภาวนา เฝ้าศีลฯ วันละ 1 ชั่วโมง เพราะความรักต่อพระเยซูเจ้าเป็นพลังกำลัง ทำให้การดำเนินชีวิตเพื่อพี่น้องและการแพร่ธรรมสำเร็จเป็นไปได้ ☺

ทุกคำถาม มีคำตอบ

ส่งคำถามของท่านไปยัง “นาย ป.ณ. สารุ”

122/11 ซ.นาคสุวรรณ ถ.นนทรี แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120

โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1801 โทรสาร : 0-2681-3900 ต่อ 1802

สามภาพสวย

เธอ...ถูกจับอย่างมีเงื่อนไข
เธอก้มหน้ารับช็อกกล่าวหาโดยไม่ได้แย้ง
...หรือหลบหนีตั้งเจ้าชายหนุ่มคู่กรรมคนนั้น
เธอยอมรับความผิดโดยไม่คิดจะขัดทอ
หรือแม้แต่จะแก้ตัว
ภาพภูษาเข้มแข็งแห่งการยอมรับผิด
แสดงอานุภาพเหนือพินัยที่สงบเงียบ

พระองค์...ถูกจับผิด
...ด้วยคำถามที่มีเงื่อนไข ท่านจะว่าอย่างไร?
เขาจับเธอด้วยข้อหาประพฤติดิพระบัญญัติ
เขาต้องการจับพระองค์ด้วยข้อหาไม่ยึดถือพระบัญญัติ
จำเลยสองคน...คนหนึ่งยืน อีกคนหนึ่งนั่ง พบกันในความสงบนิ่ง
จำเลยแรกเป็นคนบาป จำเลยที่สองเป็นที่พึ่งพิงของคนบาป
จำเลยแรกก้มหน้ารับความบาปผิด จำเลยที่สองเงยหน้าให้อภัย

ธรรมจารย์และฟาริสีพร้อมกับฝูงชน
ประกาศฟ้อง และยื่นนั่งรอการตอบโต้
มือที่เกาะเกี่ยวกันอย่างผู้ชอบธรรม เกาะกุมความโกรธเคืองอยู่ใน
คำตอบ ท่านผู้ใดไม่มีบาป ให้เอาหินทุ่มนางเป็นคนแรก
ทำให้ต้องก้มหน้าสำรวจดูเส้นทางชีวิตที่ผ่านมาของตนเอง
พวกเขา...เริ่มจากผู้อาวุโส
พบความบาปผิด...ก้มหน้ายอมรับ...ปล่อยวางความโกรธเคือง
และก้าวเดินจากไปในการให้อภัย
พวกเขานำลูกหลานเดินไปบนเส้นทางของพระเจ้า